

A SZENTLÉLEK SZEMÉLYE ÉS MUNKÁJA

Biblia-tanulmányok
2006/2.

A SZENTLÉLEK
SZEMÉLYE ÉS MUNKÁJA

Biblia-tanulmányok

2006. II. negyedév

**A SZENTLÉLEK
SZEMÉLYE ÉS MUNKÁJA**

*BIBLIAISKOLÁK KÖZÖSSÉGE
BUDAPEST, 2006*

A tanulmányokat összeállította:

VANKÓ ZSUZSA

A Biblia-tanulmány elektronikus változata
a <http://kerak.bibbialap.hu> internetcímen olvasható

**Kiadja a Keresztény Advent Közösség megbízásából
a Bibliaiskolák Közössége**

1121 Budapest, Remete u. 16/A

Telefon: 06-1/391-0181, fax: 06-1/391-0182, mobil: 06-20/379-6020

honlap: www.bibliakiado.hu

e-mail: bik@bibliakiado.hu

Felelős kiadó: *Czinkota András*

Sorozatszerkesztő: *Egerváriné Árvai Márta*

Nyomdai előkészítés: *Bibliaiskolák Közössége*

Nyomtatás: Reménység Alapítvány (Nágocs)

ISBN 963 7493 13 1

ISSN 0865-3119

TARTALOM

BEVEZETÉS	7
<i>I. tanulmány – 2006. április 1.</i>	
EGY ISTEN – HÁROM ISTENI SZEMÉLY	8
<i>II. tanulmány – 2006. április 8.</i>	
KICSODA A SZENTLÉLEK?	15
<i>III. tanulmány – 2006. április 15.</i>	
A SZENTLÉLEK MUNKÁJA A FÖLDÖN AZ ŐSTÖRTÉNET ÉS AZ ÓSZÖVETSÉG IDEJÉN	22
<i>IV. tanulmány – 2006. április 22.</i>	
A SZENTLÉLEK JELENLÉTE ÉS MUNKÁJA JÉZUS KRISZTUS FÖLDI ÉLETÉBEN	29
<i>V. tanulmány – 2006. április 29.</i>	
A SZENTLÉLEK ÉS AZ ISTENI KINYILATKOZTATÁS	36
<i>VI. tanulmány – 2006. május 6.</i>	
A SZENTLÉLEK „MEGGYŐZ A BŰNRŐL, AZ IGAZSÁGRÓL ÉS AZ ÍTÉLETRŐL”	44
<i>VII. tanulmány – 2006. május 13.</i>	
A SZENTLÉLEK SZEREPE AZ ÚJJÁSZÜLETÉS MŰVÉBEN	52
<i>VIII. tanulmány – 2006. május 20.</i>	
A SZENTLÉLEK ÉS AZ IMÁDSÁG	58
<i>IX. tanulmány – 2006. május 27.</i>	
A SZENTLÉLEK SZEREPE A MEGSZENTELŐDÉS MŰVÉBEN	64

X. tanulmány – 2006. június 3.

A LÉLEK AJÁNDÉKAI 73

XI. tanulmány – 2006. június 10.

A SZENTLÉLEK MUNKÁJÁNAK
SÁTÁNI HAMISÍTVÁNYAI A VÉGIDŐBEN 82

XII. tanulmány – 2006. június 17.

A „LÉLEK KERESZTSÉGE” – A „KORAI ÉS KÉSŐI ESŐ” 92

XIII. tanulmány – 2006. június 24.

A LÉLEK KIÁRASZTÁSA „KORAI ESŐKÉNT”
– A KÉSŐI ESŐ ELŐKÉPE IOI

Igék minden napra

Április

JÖVETELÉNEK ÜZENETE II3

Május

KRISZTUS VISSZATÉRÉSÉNEK JELEI II4

Június

A KRISZTUS MÁSODIK ELJÖVETELÉT MEGELŐZŐ ESEMÉNYEK II5

Könyvajánló

A BIK KÖNYVKIADÓ KATALÓGUSA II6

BEVEZETÉS

„*Vajon vettetek-e Szentlelket, minekutána hívökké lettetek?*” – tette fel a kérdést Pál apostol annak a néhány tanítványnak, akiket Apollós munkássága nyomán talált Efézusban, a városba érkezésekor. „*Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy van-e Szentlélek*” – válaszolták az őszinte, de a teljes evangéliumot még nem ismerő hívők (Ap csel 19,1–2). Ugyanez a kérdés igen időszerű ma is, számunkra is. Annyira hiányozhat keresztény életünkől a Szentlélek személyére és munkájára vonatkozó tapasztalati ismeret, hogy nekünk is szinte az efézusi tanítványokéhoz hasonló választ kellene adnunk az apostoli kérdésre.

A tíz szűz példázata (Máté 25,1–13) bizonytságot tesz arról, hogy létfontosságú ma számunkra a szembesülés ezzel a kérdéssel. Látszólag semmi különbség nem volt az okos és a balga szüzek között, de az éjféle sötétség beálltakor, a vőlegény érkezését megelőző hangos kiáltás idején kitért, hogy a balga szüzeknek nem volt olaj a lámpásukban. Az olaj mindenkor a Szentlélek jelképe a Szentírásban (Zak 4,2–6). Arra int tehát bennünket ez a példázat, hogy azok a **Krisztus-várók**, akiknek nincs tapasztalatuk, **belső közösségük a Szentlélekkel, nem tudnak egyesülni Isten munkájával a késői eső kiárasztása idején, s így nem nyerhetik el Isten oltalmazó pecsétjét a végső válság idejére** (Eféz 4,30).

Krisztus eljövele küszöbén tehát mindannyiunk számára sorsdöntő a Szentlélek személyének és munkájának a személyes, tapasztalati ismerete, amihez e negyedévi tanulmányunk is szeretne hozzásegíteni bennünket.

EGY ISTEN – HÁROM ISTENI SZEMÉLY

1 Hogyan hangzik az ó- és újszövetségi egyház hitvallása az egyetlen, világteremtő és világfenntartó Istenről?

a) Izráel hitvallása: 5Móz 6,4

„Halld, Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr!”

.....

.....

„Ennek a résznek az első verse, amelyet héber kezdőszava után »S‘má«-nak [ejtsd: Sömá] neveznek, jelszava és hitvallása lett minden időkön keresztül az egész zsidóságnak. Isten egységének alapvető igazságát hirdeti ez. A »S‘má« hat szava [»Halld, Izráel, az Úr, a mi Istenünk egy Úr!« – a héber szövegben ez csak hat szó] örökre összekovácsolta Izráel nevét a monoteizmus [az egyistenhit] eszméjével. Ebben magában kifejezésre jut a szentséges tudat, hogy Izráel kötelessége a monoteizmus eszméjét megőrizni, hirdetni és szolgálni... Legfontosabb szava ennek a szövegnek az »echad« [egy], amely kifejezi az Isten egységét és azzal kapcsolatban a teremtett világegyetem egységét.” (Dr. Hertz: *Mózes öt könyve és a haftárák*, Budapest, 1984, Akadémiai Kiadó, 82–83. o.)

b) Az újszövetségi egyház hitvallása: 1Kor 8,5–6

„Egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség, mi is Őbenne, és egy Urunk, a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is Őáltala.”

.....

.....

Ez az ige már Krisztus, az emberré lett Isten Fia földre jövele után hangzik. Ezért az „*egy Istenünk van*” hitvallás is azonnal szól két isteni személyről, ami tanúsítja, hogy az egy Isten és a különálló isteni személyek eszméje nincs ellentétben egymással, noha a mi emberi fogalmaink szerint ez ellentmondásnak tűnik.

Megjegyzendő, hogy 5Móz 6,4-ben nem a *jachid* (egyetlen) héber szó szerepel, ami kizárólagos, numerikus (számszerű) értelemben vett egyet jelent, hanem az *echad* szó, aminél az „*egyedülálló, egyedi*” jelentésen van a hangsúly. 1Móz 2,24 tanúsítja, hogy két vagy több személy egységét is jelölheti ez a szó: „*Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy [echad] testté.*”

2 Utal-e már az Ószövetség is arra, hogy több isteni személy létezik, noha „Isten egy”?

1Móz 1,26–27

„Mondta Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.”

Ésa 63,7. 9–10

„Minden szenvedésüket Ő is szenvedte, és orcájának Angyala megszabadította őket, szerelmében és kegyelmében váltotta Ő meg őket, fölvette és hordozta őket a régi idők minden napjaiban. Ők pedig engedetlenek voltak és megszomorították szentségének Lelkét.”

.....
.....
.....

1Móz 1,26–27-hez hasonlóan többes számban szólnak Isten cselekvéséről az alábbi igék is: 1Móz 3,22; 11,7; Ésa 6,8.

Az *Úr orcájának* [színének, jelenlétének] *Angyala* [a héber szó alapjelentése: Követ] kifejezés Ésa 63,9–10-ben a Fiúra, Jézus Krisztusra utal, aki a *szövetség Angyalának, Követének* (Mal 3,1) is neveztetik másutt.

Az alábbi igék esetében két isteni személy szól egymásról, illetve egymásnak: **Zak 3,1–2** (az Úrnak fordított szó mind a két esetben *Jahve* a héber szövegben); **Zsolt 110,1** (az első *Úr*-nak fordított szó *Jahve*, a második *Adonáj*).

Vö. Máté 22,41–45. A zsidók csak isteni személyt illettek az Úr (*Jahve*, illetve helyettesítésére az *Adonáj*) megjelöléssel.

A 2. zsoltsárban *Felkent*-nek fordított eredeti héber szó: *Messiás*. A *Messiás* *Fiú*-nak is nevezeték a 7. és a 12. versben. Több újszövetségi igé is Krisztusra vonatkoztatja e zsoltsár próféciját: Csel 4,25–27; 13,32–34; Zsid 1,1. 5.

Az „*Úr Lelke*” kifejezéssel is megannyiszor találkozunk az Ószövetség lapjain, például 1Kir 18,12; 2Krón 20,14–15.

3 Hogyan lett teljessé az egy igaz Istenről szóló kinyilatkoztatás Jézus élete és tanítása által?

János 17,3

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”

Máté 3,16–17

„Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijött a vízből, és íme az eget megnyilatkoztak Néki, Ő pedig látta az Istennek Lelkét alájönni, mintegy galambot, és Óreá szállani. És íme egy égi hang ezt mondta: Ez amaz én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm.”

Máté 28,19

„Elmenvén azért, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelven őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.”

.....
.....
.....

Nagy misszióparancsában Jézus néven nevezi a három isteni személyt. Mindhárom személynek „*neve*” van, ami a Biblia fogalomvilágában egyértelműen azt jelenti, hogy különálló, valóságos személyekről, személyiségekről van szó.

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek – a menny három szent méltósága – kijelentik, hogy ők fogják megerősíteni az embert, hogy győzhessen a sötétség hatalmai felett. A menny minden ereje és képessége rendelkezésükre áll – biztos ígéretként – azoknak, akik keresztségi fogadalmuk által szövetségre lépnek Istennel.” (Ellen G. White, 92. sz. kézirat, 1901)

4 Milyen további, ún. „Szentháromság-formulákkal” találkozunk az Újszövetségben?

2Kor 13,13

„Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, Istennek szeretete, és a Szentléleknek közössége [legyen] mindnyájatokkal.”

Jel 1,4–5

„János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békeség attól, aki van, aki volt és aki eljövendő, és a hét lélektől, amely az Ő királyiszéke előtt van. És a Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme, aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által.”

.....

.....

.....

Az „*aki eljövendő*” megjelölést Jel 1,4-ben Jézusra vonatkoztatnánk első látásra, az Ő visszajövele vagy második eljövele ígéretere gondolva. De a szövegösszefüggés egyértelművé teszi, hogy az Atyáról szól az apostol, úgy, mint „*aki van, aki volt és aki eljövendő*”. Jelenések könyve 21–22. fejezete teszi világossá ezt az újszerűnek ható gondolatot, hogy az Atya is eljövendő e világra, illetve az ember számára. Egyértelmű kijelentéseket találunk ugyanis itt arra vonatkozóan, hogy a megváltás művének teljes befejezése után, Földünk újjáteremtése nyomán a menny a Földre költözik, Isten ide helyezi át székhelyét (lásd különösen: 21,3; 22,3–4). A *hét lélek* kifejezéssel Jel 4,5-ben és 5,6-ban is találkozunk. Nyilvánvaló, hogy a Szentlélek isteni személyéről van szó, noha a különleges kifejezést megmagyarázni vagy értelmezni nem tudjuk (azon túl, hogy a hetes szám a teljesség száma a Biblia fogalomvilágában).

Ellen G. White is többször említi együtt, egymás mellett a három isteni személyt.

„Az Istenségben számalom kélt az emberi nemzetség iránt, és az Atya, a Fiú és a Szentlélek odaszánták magukat a megváltási terv munkálására.” (*Counsels on Health*, 222. o.)

„A három nagy hatalom, az Atya, a Fiú és a Szentlélek... fog együttműködni a menny engedelmes alattvalóival abban a törekvésükben, hogy új életet éljenek Krisztusban.” (Special Testimonies, Series B, No 7; 62–63. o.; *Evangelizálás*, 615. o.)

A *Szentháromság* szó maga nem bibliai kifejezés, és magyar nyelvünkben kicsit „katolikus ízű” is (a megfelelője angolul pl. csak *Trinity* = *Háromság*), ezért vannak, akik idegenkednek tőle. A kifejezést magát nem kötelező használni, de elhatárolódnai sincs értelme tőle, mert a tartalma biblikus (a klasszikus IV. századi hitvallások szövegében), továbbá annyira általános a használata, hogy megkerülhetetlen a fogalom.

Ha valaki megkérdézi, hogy Szentháromság-hívő-e a közösségünk, egyértelműen igennel felelhetünk, megemlékezve erről a bizonyoságtételről is: „*Sok olyan igazság létezik, amely minden keresztény számára érték. Itt a közös terület, amelyen a többi felekezetet tagjaival érintkezhetünk... Ha új területre lépünk, ne építsünk magunk és egyéb felekezetek – különösen a katolikusok – közé szükség-telen akadályokat.*” (Ellen G. White: *Evangelizálás*, 70–71. o.)

5 **Hogyan érthetjük meg azt, hogy három isteni személy létezik, mégis egy Istenünk van?**

János 17,21–22

„Hogy mindnyájan egyek legyenek, amint Te énbennem, Atyám, és én Tebenned... hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk.”

1János 4,8

„Isten a szeretet.”

.....

Megvilágosító az a kijelentés, hogy Jézus tanítványai is úgy legyenek egyek egymással, ahogyan az isteni személyek. Nem szabad tehát valamiféle misztikumra gondolnunk, nem helyénvaló emberi elméleteket fabrikálni. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek éppolyan valóságos, különálló személyek az Írás szerint, mint ahogyan minden ember különálló személy. Abból a tényből azonban, hogy Isten a szeretet (1János 4,8) következik, hogy az isteni személyeket abszolút, teljes önzetlenség jellemzi. Ahol viszont teljes az önzetlenség, ott teljes az egység is. **A Szentháromság személyei közötti egység szereteten alapuló, lelki-erkölcsi természetű egység.** Gondolatban, érzésben, akarat-

ban mindig egyik, bár különálló személyek és különböző a munkájuk is. Mi két ember között sem (még a legjobb házastársak között sem) tudunk elgondolni ilyen egységet a bűn, azaz az önzés rontása következtében. Ezért mondja az Írás: egy Istenünk van. Ezzel a hangsúlyos és határozott kijelentéssel óv attól, hogy önzéstől megrontott fogalmainkat átvigyük a Szentháromság személyeire.

„Amint Te énbennem, Atyám, és én Tebenned... hogy ők is egyik legyenek mibennünk.» (János 17,21) Csodálatos kijelentés! A Krisztus és tanítványai között fennálló egység nem semmisíti meg sem Krisztus, sem a tanítványok egyéniségét. Szándékuk, gondolkodásuk, jellemük egy, de személyiségük nem. Isten és Krisztus is így egyikek.» (Ellen G. White: *Bizonyságtételek VIII.*, 259. o.)

6 Hogyan szól a Szentírás az isteni személyek közötti egység természetéről más igék által is?

János 5,20. 23

„Az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat Néki, amiket Ő maga cselekszik, és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd Néki, hogy ti csodálkozzatok... Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte Őt.”

János 6,38; 14,31

„Azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem... Hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nékem: keljete fel, menjünk el innen.”

János 16,13–15

„Mikor eljön amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra... Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém, azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek.”

.....
.....
.....

A Szentháromság személyei közötti egység önmagában hirdeti: Isten a szeretet. A három személy egymáshoz való viszonya a szeretet teljességének bemutatása és követendő mintája minden teremtmény számára. A Szentháromság személyei között nem létezik „ki a nagyobb”, avagy „enyém, tiéd” kérdés.

*Az e heti adomány
az ifjúsági és gyermekosztályt támogatja*

KICSODA A SZENTLÉLEK?

1 Mi az oka annak, hogy a három isteni személy közül a Szentlélek a legtitokzatosabb számunkra?

Ján 16,13–15

„Mikor eljön amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall. Engem dicsóít majd, mert az enyémből vesz, és megjeleníti néktek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém, ezért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjeleníti néktek.”

.....

.....

A Szentlélek – noha külön személy – az *Atya Lelkének* és *Krisztus Lelkének* is neveztetik (Máté 10,20; Róma 8,9). Sehol sem mondja az Írás, hogy a Szentlélekhez imádkozzunk. Arra viszont bátorít, hogy a *Lélek által* imádkozzunk (Eféz 6,18; Róma 8,26). Jézus emberfiává lett, Őrá tehát mindenkor Emberfiaként tudunk gondolni. Az Atyát „soha senki nem látta” ugyan (1Tim 6,16), az Ige azonban kijelenti, hogy az ember „*Isten képére és hasonlatosságára*” teremtett (1Móz 1,26). Ezért – noha nyilvánvaló, hogy fizikai mivoltában és erkölcsi tulajdonságait illetően Ő összehasonlíthatatlanul magasabb rendű lény, mint mi, tudjuk, hogy a „*Felséges fiai*”, „*az Ő nemzetségéből valók*” vagyunk, azaz Vele rokon lények valamiképpen (Zsolt 82,6; Ján 10,34; Ap csel 17,28). De hogyan gondoljuk el a Szentlelket? Testi alakban való megjelenéséről sehol sem szól az Írás (Máté 3,16-ban a galamb csupán szimbólum), viszont a testünkben tud lakozni, mint egy „templomban” (1Kor 6,19).

Jézus búcsúbeszédeiben (Ján 14–16. fej.) szólt legtöbbet a Szentlélekről. Különösen fontos és megvilágosító az a kijelentése, miszerint a Szentlélek

jellegzetessége, hogy „nem önmagától szól” és nem is önmagára irányítja a figyelmet, hanem Jézust „dicsőíti”. **Mindig mintegy az Atya és a Fiú személye mögött marad tehát.** Az Atya mélységes gondolatait jelenti meg nekünk, továbbá a figyelmet teljességgel a mi Megváltónkra, Jézusra irányítja. A Róla szóló kijelentések azért tűnnek sokszor úgy, mintha csak erőről, befolyásról lenne szó, mert **mindig a munkáján van a hangsúly, nem pedig a személyén.** Ezért szól Jézus is úgy a Szentlélekről, mint akinek a munkája érzékelhető, a személye viszont megfoghatatlan számunkra. „*A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy. Így van mindenki, aki Lélektől született.*” (Ján 3,8)

Hasonlóképpen nem tudjuk meghatározni pl. a négy *élőlény* (pontos fordítás szerint; a Károli-fordítású Bibliában: lelkes állat) kilétét sem, akiket János apostol Isten trónja körül látott (Jel 4,6–8), és akiről Ezékiel próféta mint *kérubokról* szól (Ezék 1. és 10. fejj.). Annnyira elégtelenek emberi fogalmaink a róluk szóló bibliai leírás megragadásához, megértéséhez, hogy még ködképet sem tudunk kialakítani róluk a képzeletünkkel. Még megfoghatatlanabb, csodálatosabb és titokzatosabb számunkra a Szentlélek személye.

Ellen G. White kijelentéseire kell emlékeznünk, aki ezt írja a *Bizonyosság-tételekben*: „*Ne tekintjük haszontalannak a Szentírás fenséges témákat leíró részeit. Szavának tekintélye miatt fogadjuk el mindazt, amit Isten jónak látott a tudomásunkra hozni. Néhol csak ténymegállapításokat olvasunk, minden magyarázat nélkül. Bár nem értjük, miért és hogyan, bizonyosak lehetünk benne, hogy igazak, mert Isten állítja. A nehézség kizárólag az ember gondolkodásának korlátaiban rejlik... Ha az Írás nem tartalmazna olyan beszámolót Istenről, amelyet nehezen értünk meg, ha véges gondolkodásunk könnyedén felfogná az Úr nagyságát és fenségét, akkor a Biblia nem hordozná magában az isteni Szerzőjére utaló bizonyságokat... Halandó ész nem hatolhat bele [Isten] titkaiba... Csak azt érthetjük meg, amit Ő jónak látott kijelenteni nekünk. A józan észnek el kell ismernie a felsőbbrendű tekintélyt. Szívünknek és értelmünknek meg kell hajolnia a nagy Vagyok előtt.*” (*Bizonyosságtételek V.*, A Biblia titkai ihletettségét bizonyítják c. fejezetből; *Bizonyosságtételek VIII.*, 285. o.)

2 Miből tűnik ki, hogy a Szentlélek – megfoghatatlansága és titokzatossága ellenére is – valóságos személy?

2Kor 13,13

„Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, az Istennek szeretete, és a Szent Léleknek közössége mindnyájatokkal.”

Róm 8,26

„Hasonlatosképpen a Lélek is segítségére van erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk, de maga a Lélek esedezik miértünk kimondhatatlan foházkodásokkal.”

2Kor 13,13-ban a „Szentlélek közössége” kifejezés szerepel. A *közösség* szó interperszonális, vagyis személyek közötti kapcsolatra utal. Ha a Szentlélek csupán személytelen befolyás vagy erő lenne, nem lenne értelme ennek a kifejezőmódnak.

Róm 8,26 szerint a Szentlélek foházkodik értünk, illetve bennünk. Az imádság pedig különlegesen érzékeny, személyes, intelligens tevékenység. „Krisztus, a közbenjáró, és a Szentlélek szüntelenül közbenjárnak az emberért. A Lélek nem úgy esedezik értünk, mint Krisztus, aki a világ megalapítása óta kiontott vérét ajánlja fel értünk. A Szentlélek a szívben munkálkodik, könyörgést, bűnbánatot, dicséretet és hálaadást fakaszt lelkünkben. Hálas köszönetünk annak az eredménye, hogy a Szentlélek szent emlékek húrját pendíti meg bennünk, felébresztve a szív zenéjét.” (Ellen G. White: *A Te Igéd igazság*, 174. o.)

További igéket is sorolhatnánk, amelyek szerint a Szentlélek egyértelműen személyes tulajdonságokkal rendelkezik, személyre jellemző tevékenységeket valósít meg: *akar* (1Kor 2,11), *megszomorítható* (Eféz 4,30), *vigasztal* (Ján 14,16), *tanít* (Ján 14,26; 16,13).

3 Melyik ige teszi különösen egyértelművé nem csupán a Szentlélek személy voltát, hanem azt is, hogy Ő különálló személy az Atyához és a Fiúhoz képest?

1Kor 2,9–11

„Amiket szem nem látott, fül nem hallott, ember szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknak. Nekünk azonban Isten kijelentette az Ő Lelke által, mert a Lélek mindeneket vizsgál, még Istennek mélységeit is. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha Istennek Lelke.”

Mi, emberek, a „lelkünk” révén – azaz a gondolat-, érzés és akaratvilágunk által – vagyunk személyiségek. Isten képére és hasonlatosságára lettünk megteremtve ebben a tekintetben. A harmadik isteni személy– „Lélek” vagy „Szentlélek” – neve eleve arra mutat, hogy Ő személy. Mindhárom isteni személy lelkét és lényegét képviseli, mivelhogy „tudja Isten dolgait”, még „Isten mélységeit” is, amiképpen a mi lelkünk is tudja minden dolgunkat, azaz a legbensőbb gondolatainkat és érzéseinket is. Ezért a Szentlélek által teljes mértékben és hitelességgel jelen van a másik két isteni személy is. „Isten Lélek” – mondta Jézus (Ján 4,24) –, ezért mi is csak „lélekben”, azaz lelkünk és a Szentlélek belső kapcsolatba jutásán keresztül imádkhatjuk Őt. A Biblia „az igazság Lelkének” (Ján 16,13) és a szeretet Lelkének (Róm 5,5) is nevezi a Szentlelket, ami mutatja, hogy a három isteni személy erkölcsi lénye teljes mértékben azonos egymással.

Az ihletett Ige kijelentése szerint a Szentlélek azért tudja kijelenteni nekünk Isten – emberi értelemmel egyébként fel nem fogható – dolgait, mert „vizsgálja” [kutatja; *ereunao* ige az eredeti szövegben] „Isten mélységeit”, azaz Isten mélységes gondolatait. Ha a Szentlélek egyszerűen csak az Atya és a Fiú (különválni képes) Lelke volna, nem kellene kutatnia Isten mélységes gondolatait. Emberi lelkünk, amely bennünk van, minden pillanatban tudja, minden további nélkül „minden dolgunkat”. Isten Lelke viszont azért, azon az alapon tudja Isten dolgait, mert „vizsgálja, kutatja” ezeket. Ez egyértelműen a Szentlélek különálló személy voltáról tanúskodik.

„A Szentléleknek személyisége [personality] van, egyébként nem tanúskodhatna a mi lelkünknek, illetve vele együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk. [Utalás Róm 8,16-ra.] Továbbá isteni személy [divine person] kell hogy legyen, különben nem vizsgálhatná azokat a titkokat, amelyek mélyen elrejtve vannak Isten gondolataiban. [Idézi itt 1Kor 2,11-et.]” (Ellen G. White: *Evangelizálás*, 17. o.)

Itt jegyezhetjük meg, hogy a Szentlélek „Szent Szellem”-nek nevezése, amellyel egyes kiadványokban találkozhatunk, nem helyes szóhasználat. A magyar *szellem* szó ugyanis a személytelen szellemi valóságra, a szellemi képességekre, vagy a „lepedős kísértet”-re utal, nem pedig egy élő, igazságban és szeretetben teljes személyiségre. Az ószövetségi héber (*ruach*) és az újszövetségi görög (*pneuma*) szavak jelentéstartalmának nem felel meg a *Szellemnek* fordítás.

4 Ki által valósul meg Isten mindenütt jelenvalósága a Földön?

Zsolt 139,7–8

„Hová menjek a Te Lelked elől és a Te orcád elől hova fussak? Ha a mennybe hágok fel, ott vagy, ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy.”

Vö. Mát 18,20; 28,20; Ján 16,7

„A Szentlélek Krisztus képviselője... Az emberi test kötöttsége miatt Krisztus személyesen nem lehetett egyszerre mindenütt jelen. Követői érdeke volt, hogy Jézus elmenjen az Atyához, és utódjaként elküldje hozzánk a Szentlelket. Ezután senki sem lehetett előnyben a tartózkodási helyéből vagy Krisztussal való személyes kapcsolatából eredően. Ettől kezdve a Megváltó minden ember számára elérhetővé lett a Lélek által. Ebben az értelemben Krisztus közelebb lehetett követőihez, mint ha nem ment volna fel a mennybe.” (Ellen G. White: Jézus élete, 585. o.)

5 Mi a Szentlélek jellegzetes munkája a Szentháromságon belül az Írás szerint?

Róm 8,11

„Ha annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Lelke által.”

Vö. Ezék 37,1–3. 9–10

A Bibliában ugyanaz a szó (az Ószövetségben a *ruach*, az Újszövetségben a *pneuma*) jelöli a Szentlelket és az Istentől származó életet, az önmagában személytelen életerőt. (A szövegösszefüggés dönti el, hogy az egyikről vagy a másikról van szó, hogy nagy- vagy kisbetűvel kell-e írunk a Lélek szót.)

A régi kéziratokban nincs nagy- és kisbetűs megkülönböztetés.) A Szentlélek tehát fizikai és lelki életet teremt. Az élet egyedülálló ajándékát – fizikai és lelki értelemben egyaránt – mindenkor a Szentlélek közvetíti. Végtelenül türelmes és állhatatos munka által teremt tiszta szívet (Zsolt 51,12), valódi lelki életet, Istennel való élő kapcsolatot bennünk.

6 Mit mondhatunk mindezek alapján? Megérthetjük-e teljességgel a Szentlélek személyének titkát?

5Móz 29,29

„A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mindörökké, hogy e törvény minden ígését beteljesítsük.”

.....

.....

.....

„Nem lényeges számunkra az, hogy pontosan meg tudjuk határozni, kicsoda a Szentlélek... A Szentlélek természete titok. Emberek nem tudják megmagyarázni, mert Isten nem nyilatkoztatta ki nekik. Kiválogathatnak igeverseket a saját elképzeléseik szerint, és így felépíthetnek egy emberi konstrukciót, de ezeknek a nézeteknek az elfogadása nem erősíti az egyházat. Az emberi értelem számára túlságosan mély titkokat illetően – hallgatni arany.” (Ellen G. White: Az apostolok története, A Lélek adománya c. fejezetből)

Ellen White a következőket írta Chapman testvérnek, aki sajátos elméleteket kezdett képviselni a Szentlelket illetően: *„A Szentlélek természete titok, nincs világosan kinyilatkoztatva számunkra. Soha nem leszel képes megmagyarázni másoknak, mert az Úr nem nyilatkoztatta ki neked. Összegyűjthetsz íráshelyeket, és felépítheted rájuk a magad elméletét, de ezeknek az ígéseknek az alkalmazása nem lesz korrekt. Előterjesztéseid, melyekkel álláspontodat alátámasztod, nem helyénvalók. Egyeseket megnyerhetsz magyarázataid elfogadására, de ez nem szolgálja a javukat, és ők sem szolgálják a te javadat azáltal, hogy elfogadják nézeteidet... Sok olyan titok van, amelyeket nem törekszem megérteni vagy megmagyarázni, mert meghaladják felfogóképességemet és a tiédet is. Ezek közül egyes témákat illetően hallgatni arany. A kegyesség, az odaszánás, a test és a lélek megszentelődése – ezek a mindannyiunk számára lényeges témák. »Az*

pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.« (Ján 17,3–4)» (1107. sz. kézirat, 1891. június 11.)

„Oly tudatlanok vagyunk Isten felől, akár a kisgyermek, de kisgyermek módjára szerethetjük Őt és engedelmeskedhetünk Neki. Ahelyett, hogy természetét és előjogait találgatnánk, engedelmeskedjünk inkább a szavának.” (Ellen G. White: Bizonyágtételek VIII., 279. o.)

***Az e beti adomány
az ifjúsági és gyermekosztályt támogatja***

A SZENTLÉLEK MUNKÁJA A FÖLDÖN AZ ŐSTÖRTÉNET ÉS AZ ÓSZÖVETSÉG IDEJÉN

1 Milyen kijelentések szólnak a Szentlélek életadó és életet fenntartó munkájáról már a Biblia legelején, és a Biblia egyik legősibb iratában, Jób könyvében?

1Móz 1,1–2

„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld pedig kietlen és pusztá volt, sötétség volt a mélység színén, és Isten Lelke lebegett a vizek felett.”

Jób 34,14–15

„Ha csak önmagára volna gondja, Lelkét és lehelését magához vonná, elhervadna minden test együtt, és az ember visszatérne a porba.”

.....

Isten életadó Lelkének jelenléte a vizek felett annak a záloga volt, hogy csakhamar élőlények sokasága fogja benépesíteni a Földet. A „lebeg” szóval visszaadott héber kifejezés 5Móz 32,11-ben is szerepel, abban a szép hasonlatban, hogy amiképpen a „*fészken felrebbenő sas fiai felett lebeg*”, úgy őrzi Isten Izráelt. Nagyon kifejező ez a kép: Isten Lelke nemcsak mint életadó, hanem mint a szeretet Lelke is ott lebeg a még kaotikus világ felett.

Nyilvánvalóan a Szentlélekről van szó a Jób könyvből idézett igénél, ezért nagybetűvel helyes írni a „Lélek” szót. Milyen megdöbbentő és elgondolkodtató ez a bibliai kijelentés!

„Az anyag és a természet törvényeiről elmélkedve sokan szem elől tévesztik Isten szüntelen, közvetlen tevékenységét... A föld nem a természetben rejlő eredeti erő által hozza meg évről évre termését, s nem valamely öserő készleti kerin-

*gésre bolygónkat a Nap körül. Földünk irányításában szünet nélkül a végtelen hatalom keze működik. Isten folytonosan gyakorolt hatalma tartja forgásban a Földet. A menny Istene szüntelenül munkálkodik. Hatalmának köszönhető a növények virágzása, hatalma által rügyeznek a fák, nyílik ki minden bimbó... Az emberi test nem gép, amely ha megindul, folytatja munkáját: a szív dobog, lélegzet lélegzetet követ. Istenben élünk, mozgunk és vagyunk: minden lélegzet, minden szívverés az örökké jelen lévő Isten hatalmának bizonyítéka. Az Úr szüntelenül tevékenykedik, hogy fenntartsa és működtesse az életet.” (Ellen G. White: *Bizonyágtételek VIII.*, Nélkülözhetetlen tudás c. fejezet)*

„A tudomány megmutatta Bohr és Heisenberg személyében, hogy a jövő bizonytalan... Éspedig azért, mert a legkisebb részecskék, vagyis az atomok nem olyanok, mint a gépek, hanem bizonyos szempontból olyanok, mint az élőlények... Hogy egy élőlény, különösen egy ember mit fog csinálni, azt nem lehet előre megmondani. Hogy egy atom mit fog csinálni? Rájöttünk arra, hogy ezt csak úgy lehet megmondani előre, hogy ez valószínű, és az nem. De hogy ez határozottan lesz – azt nem lehet megmondani. Ez a Heisenberg-féle határozatlansági elmélet... Ma tudjuk, hogy minden atom és minden csillag és minden élőlény bizonytalan jövőbe irányul... És ha az ember Istenről akarna beszélni, akkor ne beszéljen róla másképpen, mint egy karmesterről, aki mindezt valahogyan összehozza.” (Teller Ede nyilatkozata a Kossuth Rádió *Vasárnapi újság* c. műsorában, 1989. okt. 29.)

2 **Hogyan küzdött Isten Lelke a vízözön előtti istentelen emberek megmentéséért?**

2Móz 6,3

„Mondta Isten: Nem fog örökké küzdeni az én lelkem az emberért... Életének ideje legyen százhusz esztendő.”

Vö. 2Pét 2,5

.....

Javított fordításban idézzük az igét Mózes könyvéből. Nem arról szól tehát ez a bibliai kijelentés, hogy Isten százhusz esztendőben állapította volna meg ekkor az emberi életkor legfelső határát, hanem arról, hogy százhusz esztendő próbaidőt, avagy kegyelemidőt szabott meg a vízözön előtti nemzedék

számára. Ezen az időszakon belül végig küzdött értük a Szentlélek. Noé, az igazság prédikátora volt az emberi eszköz, aki által a megmentő, kérlelő üzenet hangzott.

„Noé sziklaként állta a vihart. Az emberek megvetése és gúnyolódása közepette is kitünt szent életével, rendíthetetlen hitével. Szavait erő kísérte, hiszen általa maga Isten szólt a néphez. Istennel összeköttetésben végtelen hatalomra támaszkodott, miközben százhusz éven át ünnepélyesen figyelmeztette nemzedékét azokra az eseményekre, amelyeknek a bekövetkezése – emberi megítélés szerint – teljességgel lehetetlennek látszott... Ha az özönvíz előtti emberek hitték volna a figyelmeztetésnek és megbánják istentelen tetteiket, akkor az Úr elfordította volna haragját felőlük, ahogyan később Ninivével is tette. De ők megrögzötten ellenálltak lelkiismeretük hangjának és az intésnek, amelyet Isten prófétája közvetített, s így betöltötték gonoszságuk mértékét, és megérték a pusztulásra.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 83–85. o.)

3 Hogyan nyilatkozott meg az Úr Lelke Izráel vezetői – a bírák, majd a királyok – életében?

Bír 11,29

„Jeftén pedig lőn az Úr Lelke, és... felvonult az Ammon fiai ellen.”

Bír 13,24–25

„Szült az asszony fiat, és nevezte annak nevét Sámsonnak. Felnövekedett a gyermek, és megáldotta őt az Úr. Kezdte az Úr Lelke indítani őt...”

1Sám 10,1. 5–6

„Akkor elővette Sámuel az olajosszelencét, és [Saul] fejére töltötte. Megcsókolta őt, és mondta: Nem úgy van-e, hogy fejedelemmé kent fel az Úr téged az Ó öröksége felett?... Mikor pedig bemész a városba, próféták seregével találkozol majd... Akkor az Úr Lelke reád száll, velük együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszel.”

Vö. 1Sám 16,13

Amikor a környező pogány népek támadásai miatt a fizikai megsemmisülés veszélye fenyegette Izráelt, Isten úgy segítette meg őket, hogy embereket hívott el közülük szabadítóul, akiket Lelke fizikai erővel, bátorsággal, vezetői és szervezői képességekkel ruházott fel. A Szentlélek sokféleképpen nyilatkozhat meg. Az adott helyzetben mindig a szükséglet szerint vértézi fel az emberi eszközöket a kellő képességekkel.

„Amikor Saul csatlakozott a próféták seregéhez, Isten Lelke nagy változást végzett benne... Olyannak látta meg magát, amilyen Isten előtt volt. Látta a szentség szépségét... Értelme előtt feltárult a megváltás terve, amely azelőtt homályosnak és bizonytalanak tűnt számára. Az Úr felruházta a magas tisztségéhez szükséges bátorsággal és bölcsességgel. Megjelentette neki az erő és a kegyelem forrását. Megvilágosította értelmét, hogy ismerje fel saját kötelességeit és Isten kívánalmait.

(...) Ifjúsága szépségében és ereje teljében Dávid arra készült, hogy magas tisztséget foglaljon el a föld hatalmasai között. Talentumait, mint Istentől nyert értékes ajándékokat, az isteni Adományozó magasztalására használta fel... A pásztorfiú erőről erőre, ismeretről ismeretre jutott, mert az Úr Lelke nyugodott meg rajta.” (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 676., 709. o.)

Isten fáradozott azért, hogy Lelkének irányítása és befolyása alá vonja Izráel királyait, mert ezáltal az egész nép hitbeli és erkölcsi fölemelkedését kívánta munkálni. Az isteni szándék megvalósulásához azonban szabad választáson alapuló készségükre, együttműködésükre is szükség volt. Sajnos gyakran megtörtént, hogy a kiválasztott személyek először jól indultak, de azután mégis ellenálltak a Léleknek, és a maguk útját választották – így a Gonosz irányítása alá kerültek, az egész nép romlására és nyomorúságára. Szomorú tanulság, hogy Saulról például ezt olvashatjuk később: *„És az Úr Lelke eltávozott tőle.” (1Sám 16,14)*

4 **Hogyan nyilatkozott meg Isten Lelke a próféták életében és szolgálatában?**

2Kir 2,9

„Mikor átmentek [a Jordánon], mondta Illés Elizeusnak: Kérj tőlem, amit akarsz, hogy cselekedjem veled, mielőtt tőled elragadtatom. Felelt Elizeus: Legyen, kérlek, a tebenned való Lélek kettős mértéke énrajtam.”

Dán 5,14; 6,3

„»Azt hallottam felőled, hogy az istenek lelke van benned, értelem, tudomány és kiváló bölcsesség találtatott tebenned.« ...Dániel felülhaladta az igazgatókat és a tisztartókat, mivelhogy rendkívüli lélek volt benne.»

.....

.....

Isten sok hatalmas csodát tett a Szentlélek által a próféták szolgálata során (lásd pl. Elizeus szolgálatának leírását Királyok II. könyve első fejezeteiben). Elizeus kérését nem elbizakodottság vagy becsvágy sugallta, hanem ellenkezőleg: a valódi alázat. Láta a hitehagyás mélységét Izráelben, és megrettentette az a gondolat, hogy ezután egyedül – Illés nélkül – kell helytállnia az Izráel megújulásáért folytatott küzdelemben. Láta, hogy Illés Isten Lelkének ereje által küzdött a sötétség hatalmaival. Önmagát Illéssel összehasonlítva úgy érezte, gyengébb és kevesebb mesterénél, ezért az őbenne megnyilatkozó Lélek kettős mértékét kérte hivatása betöltéséhez.

„Elizeus nem kért világi dicsőséget vagy vezető szerepet a föld nagyjai között. Amire sóvárgott, az Isten Lelke [együttműködésének] nagy mértéke volt... Elizeus tudta: csak az Illésen megnyugvó Lélek teheti alkalmassá arra, hogy betöltse azt a helyet Izráelben, amelyre Isten elhívta.» (Ellen G. White: *Próféták és királyok*, 143. o.) Bárcsak Elizeus alázata, a Szentlélek ereje és segítségével utáni sóvárgása töltene be minket is!

A próféták igényelték, befogadták a Szentlelket, és engedelmeskedtek kérészetéseinek. Ezáltal a Lélek „szent emberekké” (2Pét 1,20–21) formálhatta őket. Ez biztosította erkölcsi tekintélyüket, befolyásukat, és a Szentlélek bölcsessége, ereje is ezért tudott megnyilatkozni általuk. A pogány uralkodók, akikkel Dániel kapcsolatba került, nem tudták pontosan néven nevezni az életében jelen lévő, együttműködő Szentlelket mint kiválósága és eredményessége titkát, egyszerűen csak azt állapították meg, hogy „rendkívüli lélek” volt benne, valamilyen, az emberit felülmúló isteni lélek nyilatkozott meg általa.

„Dániel, a leghatalmasabb földi ország miniszterelnöke, Isten prófétája is volt, akit a menny ihletett. Ezt a hozzánk hasonló természetű embert a Szentírás feddhetetlennek mondja. Amikor ellenségei a legalaposabban megvizsgálták ügyintézését, egyetlen hibát sem találtak. Dániel megmutatta, mivé lehet egy ember, ha megtér, ha Istennek szenteli életét, és indítékai Isten szemében helyesek.»

„[Dániel és társai] jól kiegyensúlyozott jellemű emberek voltak, mivel átadták magukat a Szentlélek irányításának. Minden világi tudományos és vallásos képességükért Istennek tulajdonítottak dicsőséget... Dániel nyugodt és derűs gondolkodást sajátított el, mivel tapasztalta, hogy Isten a Barátja és Segítője. A rá váró fárasztó kötelességek könnyűvé váltak, mivel Isten világosságát és szeretetét elegyítette munkájába.” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*, 338. o.; 57. sz. levél, 1896, *Youth Instructor*, 1886. aug. 25.)

5 Milyen tanításokat nyert Izráel a Szentlélek emberi szívben végzett munkájáról az ihletett zsoltárok által?

Zsolt 51,12–14

„Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem! Ne vess el engem a Te orcád előtt, és a Te Szentlelkedet ne vedd el tőlem! Add vissza nékem a Te szabadításod örömet, és engedelmesség lelkével támogass engem!”

Zsolt 143,10

„Taníts meg engem a Te akaratodat teljesítenem, mert Te vagy Istenem! A Te jó Lelked vezéreljen engem az egyenes földön.”

.....

Isten Lelke munkájáról sok más csodálatos zsoltárige is szól a Lélek néven nevezése nélkül is, lásd pl. **Zsolt 94,19; 138,4; 51,8/b** stb.

Vegyük számba az idézett igék alapján, mi mindent munkál Isten Lelke a szívünkben a maga rejtett, de hatalmas befolyásával, belső készítései-
.....
.....

6 Milyen tanítást kapott Izráel népe a Szentlélek szerepéről az újjászületés és megszentelődés művében?

Ezék 36,26–27

„Adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek. Elveszem a kőszívet tetetektől, és adok néktek hússzívet. És az én Lelkemet adom be-

létek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok, és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsetek.”

„A gyülekezet reménysége a Szentlélek éltető hatása... A Szentlélek nélkül, Isten lehelete nélkül a lelkiismeret alszik, a lelki élet elvész. Sok olyan ember szerepel a gyülekezet névsorában, akiknek nincs lelki életük... Lehet, hogy csatlakoztak a gyülekezethez, de az Úrral mégsem egyesültek. Lehet, hogy szorgalmasan végeznek egyes kötelességeket, és ezért élőknek tekintik őket – mégis sokan vannak köztük olyanok, akiknek élő a nevük, de holtak... Ha nem bíznak Krisztus igaz életében, isteni jellemében, ha nem az Ő lelkületével munkálkodnak, akkor mezítelenek, nincs rajtuk Krisztus igazságosságának öltözéke. Gyakran tartják élőknek a holtakat, de akik a saját elképzeléseik szerint munkálják azt, amit üdvösségnek neveznek, azokban nem Isten munkálja kegyelméből az akarást és a véghezvitelt. Ezt a csoportot jól jelképezi az Ezékiel által látott száraz csontok völgye.” (Ellen G. White, Review and Herald, 1893. jan. 17.)

***Az e beti adomány
a szociális osztályt támogatja***

A SZENTLÉLEK JELENLÉTE ÉS MUNKÁJA JÉZUS KRISZTUS FÖLDI ÉLETÉBEN

1 Milyen kijelentést kapott Mária Jézus születése előtt?

Luk 1,35

„Az angyal mondta néki: A Szentlélek száll tereád, a Magasságos ereje árnyékoz be téged, azért aki születik is, szentnek hívatik, Isten Fiának.”

.....

.....

.....

„Krisztus emberi formában jött világunkba, hogy emberként éljen az emberek között. Magára vette az emberi természet teherát, hogy megkísértessen és megpróbáltasson, de emberi mivoltában is az isteni természet részese volt... Úgy volt jelen világunkban, mint Isten Fia, aki ugyanakkor – születése révén – az emberi nemzetséggel is azonos... Krisztus az örökkévalóság kezdete óta egy volt az Atyával, és amikor emberi természetet öltött magára, még mindig egy volt Istennel. Ő az a kapocs, aki Istent az emberi nemzetséggel egyesíti.” (Ellen G. White, Signs of the Times, 1905. aug. 2.)

A Szentlélek munkája által történt Jézus testtelételenek felfoghatatlan csodája. „Mi módon lehet ez?” – kérdezte Mária. A válasz csak ennyi volt: „A Szentlélek száll tereád, a Magasságos ereje árnyékoz be téged.” Számunkra is ez a rövid meghatározás pecsételi be Jézus testtelétele titkát: a Szentlélek műve volt. Az isteni teremtő hatalom csodája egy kisgyermek, egy új emberi egyéniség születése. Úgyszintén az Ő csodálatos műve a feltámadás, az egyszer volt ember újrateremtése a személyiség tökéletes azonosságával. Mindezeknél is nagyobb csoda Isten Fiának megszületése csecsemőként –

a személyiség azonosságával, egyszerre szent isteni és bűnre hajló emberi természettel. Arról tanúskodik ez, hogy a Szentlélek – az Atyával és a Fiúval együtt – a végtelen isteni bölcsesség és teremtető hatalom birtokosa.

2 Hogyan nyilatkozott meg a Szentlélek Jézus keresztségekor? Melyik ószövetségi prófécia teljesedett be ekkor?

Mát 3,16

„Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijött a vízből. Íme az eget megnyilatkoztak Néki, és Ő látta Isten Lelkét alájönni, mint egy galambot, és Őreá szállani.”

Ésa 11,1–2

„Származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virág-szál növekedik, akin az Úr Lelke megnyugszik: bölcsességnek és értelemnek Lelke, tanácsnak és hatalomnak Lelke, az Úr ismeretének és félelmének Lelke.”

.....

Keresztelő János azt a bizonyosságot kapta Istentől, hogy a Lélek alászállása lesz a jel, amelynek alapján egyértelműen azonosítani tudja majd a Messiást: „*Bizonyosságot tett János, mondván: Láttam a Lelket leszállni az égből, mint egy galambot, és megnyugodott Őrajta. Én nem ismertem Őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, Ő mondta nekem: Akire látod a Lelket leszállani és rajta megnyugodni, Ő az, aki keresztel Szentlélekkel. És én láttam, és bizonyosságot tettem, hogy ez az Isten Fia.*” (Ján 1,32–34) Jobban megértjük ezt, ha tudjuk, hogy a héber *Messias* szó jelentése: „*Felkent*”. Az ószövetség idején olajjal történt a próféta, a király és a főpap felkenése. Az olaj a Szentlélek jelképe (Zak 4,2–6). A Messiás név tehát ezt a jelentést hordozta magában: kiváltképpen való értelemben felkent, Szentlélekkel teljes személy, aki próféta, király és főpap egy személyben.

„*Jézus és Keresztelő János unokatestvérek voltak. Születésük körülményeiben is volt rokon vonás, de nem ismerték egymást személyesen... A Gondviselés rendelkezte így, hogy ne lehessen alapja a vádznak: azért szövetkeztek, hogy egymást támogassák. János ismerte a Jézus születését jelző eseményeket. Hallott Jézus gyermekkori, Jeruzsálemben tett látogatásáról, a rabbik iskolájában történetekről*

is. Tudott Jézus büntetlen életéről, és hitte, hogy Ő a Messiás, bár erre nem volt közvetlen bizonyítéka. Az a tény, hogy Jézus annyi éven át ismeretlenségben élt, és hogy nem nyújtott semmi különleges bizonyítékot küldetésére vonatkozóan, alkalmat adott a kételkedésre: valóban Ő a »Megígért«? Keresztelő János mégis hittel várt. Nem kételkedett abban, hogy az Isten által rendelt időben minden tisztázódik. Kinyilatkoztatást kapott, hogy a Messiást Ő fogja alámeríteni, és jelet kap isteni mivoltáról. Így lesz képes arra, hogy bemutassa a Megváltót a népnek... Amikor Jézus eljött, hogy megkeresztelkedjék János által, ő olyan jellemtisztaságot ismert fel benne, amit még soha senkinél nem érzékelt... Amikor pedig a Szentlélek [alászállt Jézusra]... János felismerte a jelet, amelyet Isten megígért. Tudta, hogy a világ Üdvözítőjét keresztelte meg.” (Ellen G. White: Jézus élete, 82., 105. o.)

Az ószövetségi messiási jóvendülésben szó szerint ott volt ez a pontos kifejezés, hogy „*az Úr Lelke megnyugszik*” az eljövendő Messiáson. Milyen természetes volt, hogy Keresztelő Jánosnak erről a jeltől kellett felismernie Őt! És milyen elgondolkoztató az a felsorolás, amely ebben az igében található! A Szentlélek:

– *bölcsességnek Lelke* (a héber *hokmá* szó, amely okosságot, éles észet, világos gondolkodóképességet, bölcsességet jelent),

– *értelemnek Lelke*, amelyet helyesebb lenne így fordítani: *a jó és a rossz közötti különbségtétel Lelke* (a héberben *bináh*, ami belátást, erkölcsi megkülönböztetőképeséget jelent; a *között* szóból származik),

– *tanácsnak Lelke*, azaz az élet adott helyzeteiben meglátatja, hogy miként alkalmazandó az igazságosság és a szeretet erkölcsi alapelve,

– *hatalomnak Lelke*, azaz lelki és fizikai erőt, sőt adott esetben teremtő isteni erőt közvetít,

– „*az Úr ismeretének és félelmének Lelke*”, azaz kinyilatkoztatja Isten jellemét és gondolatait, mély tiszteletet és csodálatot keltve Iránta, ezzel parancsolatai iránti engedelmességet és bűngyűlöletet fakasztva az emberben.

Lehetséges, hogy mindezek a csodálatos vonások – a tiszta, hatalmas értelem, a tévedésmentes, gyors erkölcsi ítélőképesség, az élet gyakorlati helyzeteinek azonnali átlátása és a leghelyesebb tanács megtalálása, a fáradhatatlan, sok terhet hordozni képes fizikai és lelkierő, a különleges fogékonyság Isten akaratának megértését illetően, az istenfélelem, amely megvesztegethetetlen igazságszeretben és bűngyűlöletben nyilvánul meg – a Szentlélek által váltak láthatóvá Jézus életében?

A szent isteni természet (Luk 1,35) adottságai csak mint készségek vagy lehetőségek voltak meg Jézus lényében születésekor. Emellett pedig ott volt bűn felé hajló emberi természete is, melyet földi anyától való születése által vett magára (Róm 8,3). Jellemét, személyes tulajdonságait Neki is a saját szabad választásaival kellett kifejlesztenie. Teljes szívvel, odaszánt akarattal vette igénybe ehhez a Szentlélek segítségét. Igényelte és befogadta a Szentlelket, így lett tökéletes jellemű emberré, így szerzett kiváló tulajdonságokat minden tekintetben. Jézus – az Emberfiává lett Isten Fia – a Szentlélek rajta való „megnyugvása” által vált azzá, aki lett.

Ugyanez a lehetőség számunkra is adott. Isten Lelke kész kifejleszteni bennünk is az Ige által felsorolt jellemtulajdonságokat és képességeket – alázatunk, önátadásunk, céljaink önzetlenség arányában.

3 **Hogyan mutatkozott meg – mindjárt Jézus szolgálata elején –, hogy Ő teljesen a Lélek irányítása alá helyezte életét?**

Márk 1,12

„[Keresztése után] a Lélek azonnal elragadta Őt a pusztába.”

.....

.....

„Jézust Isten Lelke vezette a pusztába, ahol Sátán megkísértette. Krisztus nem kereste a kísértést. Azért ment a pusztába, hogy egyedül legyen, és elmélkedhessék küldetéséről, munkájáról. Böjtöléssel, imával vértette fel magát az előtte lévő, vérrel hintett útra. De Sátán tudta, hogy a Megváltó a pusztába ment, és ezt az alkalmat találta a legmegfelelőbbnek arra, hogy megközelítse.” (Ellen G. White: Jézus élete, 88. o.)

A Lélek azért vezette Jézust a pusztába, hogy ott felkészüljön arra a küzdelemre, amelyre Messiásként való bemutatása után Sátán mintegy kihívta Őt, valamint azért, hogy szolgálata megkezdéséhez égi erőt gyűjtsön. Jézus megkísértése Sátán részéről csak a negyven nap végén történt, amikor befejezte könyörgését, amely addig teljesen betöltötte Őt. Akkor jelent meg a Kísértő, amikor az imaidőszak elmúltával Jézus „végre megéhezett” (Mát 4,2). Jézus negyven napon át bensőséges közösséget ápolt a mennyyel. Teljes önátadással, könyörgéssel készült szolgálatára. Ezt az áldást nem vehette el Tőle Sátán megjelenése, a vele megvívott lelki küzdelem. Könyörgései által Jézus

annyira betöltekezett Isten Lelkével, hogy azonnal átlátta, és le is tudta győzni Sátán rendkívüli kísértéseit.

Bennünket is a „pusztába” – némi visszavonultságba – vezetne olykor Isten Lelke, hogy valódi egységre jussunk az Úrral böjtölés, könyörgés és igeolvásás, elmélkedés által, valamint hogy felkészítsen a ránk váró küzdelmekre. Engedünk-e késztetésének? Volt-e már példa az életünkben arra, hogy lelki feltöltekezés nyomán győzelmet nyertünk Sátán felett?

4 Ki által végzett Jézus csodálatosan hatékony tanítói és lelkigondozói szolgálatot?

Ésa 42,1–4

„Íme az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, Lelkemet adtam őbelé, törvényt beszél a népeknek. Nem kiált és nem lármáz, nem hallatja szavát az utcán. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg. Nem pislog és meg nem reped, míg a földön törvényt tanít, és a szigetek várnak tanítására.”

Ésa 61,1

„Az Úr Isten Lelke van énrajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak, elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást.”

Luk 4,14

„Jézus pedig megtért a Lélek erejével Galileába, és híre ment az egész környéken.”

.....

Jézus a Szentlélek által tudta úgy hirdetni Isten Igéjét, hogy egyrészt rendíthetetlenül képviselte az igazság törvényét, másrészt viszont bátorította, szeretetével fölemelte az elesetteket és az erőtlenekeket. Ő maga – a prófécia szerint – „nem pislogott, meg nem repedt”, míg a törvényt tanította, de a „megrepedt nádat nem törte el és a pislogó gyertyabelet nem oltotta ki”. Tanító szolgálatában teljességgel mellőzte az emberi hivalkodást vagy az erőszakos ráhatást. Így tette „naggyá és dicsőségessé a törvényt” (Ésa 42,21).

Igénybe vesszük-e mi is a lélekmentés szolgálatához a Szentlélek erejét? Meglátszik-e rajtunk, hogy alkalmasságunk, képességeink fejlődnek ezáltal? Megértettük-e, hogy munkánk, szolgálatunk eredményessége azon múlik, mennyire igényeljük a Szentlélek jelenlétét, közreműködését, és mennyire rendeljük alá magunkat a vezetésének?

5 Milyen szerepe volt a Szentlélek munkájának Jézus csodatételeiben, kinek az erejével gyógyított? Milyen hatalmas ígéretet adott a tanítványainak is?

Luk 5,17/b

„Az Úr hatalma volt Ővele, hogy gyógyítson.”

Csel 2,22

„Izraelita férfiak, halljátok meg e beszédek: A názáreti Jézust, azt a férfit, aki Istentől bizonyóságot nyert előttetek erők, csodatételek és jelek által, melyeket Őáltala cselekedett Isten tiköztetek, amint magatok is tudjátok...”

Ján 14,12

„Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek.”

.....

Földi élete idején Jézus megüresítette magát a természetfeletti, teremtő isteni hatalomtól. Az Atya isteni erejét, teremtő hatalmát vette igénybe a Szentlélek által az emberekért végzett szolgálatához.

„Az Üdvözítő... igyekezett megértetni tanítványaival, mi volt a célja istensége egyesítésének az emberi természettel. Krisztus azért jött el erre a világra, hogy feltárja Isten dicsőségét, és hogy mi, emberek, ennek az isteni dicsőségnek a helyreállító erejével fölemelkedhessünk, jobbak lehessünk. Krisztusban Isten nyilvánította ki magát, hogy azután Krisztus is nyilvánvalóan megmutathassa magát tanítványaiban. Jézusban nem nyilvánkozott meg semmi olyan tulajdonság, nem gyakorolt semmi olyan hatalmat, amit az emberek ne nyerhetnének meg az Őbenne való hit által. Krisztus tökéletes emberi élete az a színt, amelyet követői elérhetnek, ha éppúgy alárendelik magukat Istennek, mint ahogy Krisz-

tus tette. »Nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek.« Nem azt akarta mondani ezzel Krisztus, hogy tanítványai munkája... jelentősebb lesz az Ővénel, hanem csak azt, hogy nagyobb területre terjed majd ki. Nemcsak az általuk később véghezvitt csodatételekre vonatkozott ez a kijelentés, hanem mindazokra a cselekedetekre is, amelyeket a Szentlélek munkája által visznek majd véghez.» (Ellen G. White: Jézus élete, 572. o.)

Gondoljuk végig az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben foglaltakat. Amikor a szó teljes értelmében hittek a tanítványok, és ennek nyomán kitöltetett rájuk Isten Lelke, cselekedték-e ők is azokat a cselekedeteket, amelyeket Jézus? Soroljunk fel néhányat az apostolok tettei közül, amelyekben Ján 14,12 ígérete teljesedett!

6 Ki által támadt fel Jézus a halálból? Milyen tanítást közvetít ez nekünk?

Róm 8,11

„Ha annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeteket is az Ő tibennetek lakozó Lelke által.”

.....

.....

„Ha Isten Lelke már most, itt e Földön bennünk lakik és vezérel minket, ez a legfőbb biztosítékunk arra, hogy részesülhetünk majd az igazak dicsőséges feltámasztásában. Jézus Isten Lelke által élt és győzött földi életében, és ugyanaz a Lélek, akivel itt közösségben volt, feltámasztotta Őt a halálból. Ugyanaz az isteni hatalom, amely feltámasztotta Krisztust a halottak közül, feltámasztja majd az Ő egyházát is, és megdicsőíti Ővele együtt.» (Ellen G. White: Jézus élete, 694. o.)

***Az e heti adomány
a szociális osztályt támogatja***

A SZENTLÉLEK ÉS AZ ISTENI KINYILATKOZTATÁS

1 Milyen alapvető kijelentések szólnak a Szentlélek szerepéről a prófétai iratok keletkezésében?

2Tim 3,16–17

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”

2Pét 1,20–21

„Az Írásban egy prófétai szó sem támadt saját magyarázatból, mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indítatva szóltak Isten szent emberei.”

.....

.....

Az elsőnek idézett igében az „*ihletett*”-nek fordított eredeti görög szó (*theopneusztoz*) rokonságban van a Szentlelket jelölő szóval (*pneuma*). Jelentése: „Istentől lehelt”, avagy „Isten Lelekétől ihletett”. A másik igében lévő kulcskifejezés – amelyet Bibliánk így fordít: a „*Szentlélektől indítatva*” – szó szerint ezt jelenti: a „*Szentlélektől vitetve*” (hordozva).

„A Bibliát ihletett emberek írták, de nem Isten gondolkodásának vagy kifejezésének módján. Emberi gondolkodás- és kifejezőmód szerint írták. A Szentírás nem íróként mutatja be Istent. A Biblia írói Isten írnokai (fogalmazói) voltak, nem pedig az »íróeszközei«... A Bibliának nem a szavai ihletettek, hanem az emberek voltak ihletettek. Az inspiráció nem az ember szavaira vagy kifejezéseire hat, hanem az emberre magára, aki a Szentlélek befolyása alatt átítatódik gondolatokkal. A szavak azután az emberi gondolkodás veretét kapják. Isten

gondolata és akarata összekapcsolódik az emberi gondolattal és akarral, így az ember kijelentései: Isten igéi.”

„*A Biblia is – akárcsak Krisztus lénye – az isteni és az emberi egyesüléséből keletkezett. A kijelentett igazságok »Istentől sugalmazottak«, mégis emberi módon jutnak kifejezésre és az ember szükségleteihez alkalmazkodnak. Isten könyvéről is elmondhatjuk azt, amit Krisztusról, hogy »az Ige testté lett és közöttünk lakozott.«*” (Ellen G. White: *Selected Messages [Válogatott üzenetek]*, 1958, 15., 21. o.; *Válogatott bizonyágtételek II.*, 396. o.)

Krisztus testlétele és az ihletett bibliai iratok keletkezése egyaránt a Szentlélek csodálatos műve.

2 Ki tette alkalmassá mind az ószövetségi prófétákat, mind az apostolokat a rájuk bízott kinyilatkoztatások közvetítésére?

1Pét 1,10–11

„Amely üdvösség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, akik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek. Nyomozódván, hogy mely vagy milyen időre jelentette azt ki a Krisztusnak őbennük levő Lelke.”

Ján 14,26

„Ama vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.”

Vö. Ján 16,12–13

.....

.....

.....

A próféták olyan dolgokat is lértak a későbbi nemzedékek okulására, amelyeket maguk nem tudtak megérteni (lásd pl. Dán 9,27; 12,8–10). A Szentlélek segítette őket, hogy ennek ellenére hűségesen, pontosan közvetítsék Isten üzenetét a távoli jövőben élő hívők számára.

„A tanítványok... nem tudták megérteni Krisztus szavait azok lelki értelmé szerint... Ugyanakkor tanúbizonyágot kell majd tenniük Krisztus életéről és munkálkodásáról. Szavaik által kellett szólnia Jézusnak minden néphez...

Jézus sok igazságot tárt fel tanítványai előtt. De az volt a legnehezebb számukra, hogy ezeket a tanításokat megkülönböztessék a hagyományoktól, az írástudók és a farizeusok tudományától. Úgy nevelték őket, hogy Isten szavaként fogadják el a rabbik tanításait. Neveltetésük még mindig hatalmat gyakorolt elméjük felett és formálta érzésvilágukat. A földi eszmék és az ideiglenes dolgok még mindig nagy helyet foglaltak el gondolatvilágukban. Nem értették meg Krisztus királyságának lelki jellegét, bár Ő nagyon sokszor elmagyarázta nekik... Nem fogták fel azoknak az igehelyeknek a fontosságát, amelyekre Mesterük hivatkozott...

Jézus látta, hogy szavai nem ragadták meg tanítványai értelmét. Ezért irgalmában megígérte nekik, hogy tanításait majd felidézi emlékezetükben a Szentlélek. Másrészt Jézus kimondatlanul hagyott sok mindent, amit tanítványai akkor és ott még nem tudtak volna megérteni. Ezeket is a Szentlélek tárja majd eléjük a későbbiekben. A Léleknek kellett megélesíteni felfogóképességüket, hogy értékelhessék, megbecsülhessék a mennyei dolgokat.” (Ellen G. White: Jézus élete, 576–577. o.)

3 Mit jelentett közelebről a Szentlélek munkája a kinyilatkoztatás közvetítésekor?

Jel 1,9–10

„Én, János, aki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében, királyságában és tűrésében, a szigeten voltam, amely Pátmosznak neveztetik, Isten beszédéért és Jézus Krisztus bizonyágtételéért. Lélekben voltam ott az Úr napján, és íme hallottam hátam mögött nagy szót, mint egy trombitáét.”

1Kor 2,13

„Ezeket prédikáljuk is, nem olyan beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szentlélek tanít.”

Miként gondoskodott Isten arról, hogy a próféták pontosan vegyék át a rájuk bízott kinyilatkoztatást? Egyrészt nem közönséges állapotban és körülmények között közölte velük az éles megfigyelést és pontos emlékezetbeli rögzítést kívánó üzeneteket, hanem *látomás, álom vagy gondolatihletés* útján (lásd

4Móz 12,6; 2Kor 12,1–3). Azt a különleges állapotot, amelybe a kinyilatkoztatás átvételének idejére helyezte Isten a prófétákat, „*lélekben*” való állapotnak nevezi az Írás (lásd Mát 22,43-at is), ami azt fejezi ki, hogy e mögött mindenkor a Szentlélek munkája állt. De titkok mindenképpen maradnak számunkra. Nem tudjuk például megmagyarázni, hogyan ragadta meg a próféták figyelmét a kinyilatkoztatás átvétele során az, ami a leglényesebb volt, vagy miképpen érzékelték és rögzítették pontosan az árnyalatokat, a hangsúlyokat, úgymond a „felhangokat” is? Annyit tudhatunk csak, hogy a Szentlélek igen érzékeny belső vezetést tud érvényesíteni az emberi lélekben úgy, hogy eközben nem sérti az ember szabad választását, nem gátolja a saját képességeit és a saját akarat működését.

Másrészt a kinyilatkoztatás átadásához is különleges segítséget kaptak a bibliai iratok szerzői. Rejtett, belső „*vitetés, hordozás*” (2Pét 1,21) által történt ez is. Isten Lelke támogatta őket abban, hogy a legmegfelelőbb szavakat, kifejezéseket találják meg mondandójuk közléséhez. Pál apostol az apostolok igehirdetéséről mondja, hogy ez „*olyan szavakkal történt, amelyekre a Szentlélek tanította őket*”. Kétségtelen, hogy különösen érvényes ez az apostolok által leírt tanításokra, intelmekre és bátorításokra, amelyeket Isten mindenkor minden emberéhez hangzó biznyságtételnek szánt. Ily módon valóban Isten szól emberi nyelven, embereken keresztül, amint az Ige mondja: „*Urunk... ki Dávidnak, a Te szolgálódnak szája által ezt mondottad.*” (Ap csel 4,24–25) A Zsidókhoz írt levélben is ezzel a bevezetéssel történik hivatkozás egy zsoltárigére: „*Annakokáért, amint a Szentlélek mondja...*” (Zsid 3,8) A Szentlélek szavával azonos a bibliai ige.

4 Ki irányította a bibliai iratgyűjtemény létrejöttét is?

Ésa 34,16

„Keressétek meg majd az Úr könyvében, és olvassátok: ezeknek egy híjuk sem lesz, egyik a másiktól el nem marad, mert az Ő szája parancsolta, és az Ő Lelke gyűjté össze őket!”

.....

Bőven keletkeztek közönséges, nem ihletett, sőt az ihletett iratokat tudatos hamisítással utánozni próbáló hitbuzgalmi írások a bibliai könyvekkel azo-

nos időben. Az a törekvés sem hiányzott, hogy egyesek ezek közül belekerüljenek az ihletett iratok gyűjteményébe. Sátán hamisító törekvései végigkísérték a kánon (az ihletett iratgyűjtemény) kialakulásának folyamatát. Mégsem került bele egyetlen idegen, emberi irodalmi termék sem az általánosan elfogadott, mértékadó iratgyűjteménybe. Nem hiányzik viszont egy sem az Isten által e célra rendelt, az idők végéig érvényes iratok közül.

Helyénvaló az alábbi megállapítás: „Van valami – a legszorgalmasabb történeti kutatás által sem felderíthető – titokzatos mozzanat abban, ahogyan a Biblia iratai »szent iratokká« lettek.” (Karner Károly: *Bevezetés a teológiába*, Budapest, 1954, 91. o.)

Nem lehet más magyarázatot találni erre, mint azt, amit az idézett ige ad. Eredetileg az Ésaías próféta által közvetített üzenetekre vonatkozik ez a kijelentés, de joggal alkalmazható értelemszerűen a bibliai iratok egész gyűjteményére, a teljes bibliai kánonra, ihletett iratgyűjteményre is.

5 Kinek a segítségére van szükség az ihletett Ige megértéséhez?

1Kor 2,10. 14

„Nekünk Isten kijelentette az Ő Lelke által... A természetes ember pedig nem foghatja fel Isten Lelkének dolgait, mert bolondságok néki, meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg.” (Pontosított fordításban idéztük az igét.)

Jel 2,7/a

„Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!”
(Ez az ige felszólító módban van az eredeti szövegben.)

Ha Isten gondolata eljut az emberi közvetítőig, a prófétáig, és általa emberi beszédre „fordítatik”, akkor még mindig egy további segítségére van szükség ahhoz, hogy az egyes emberek megértsék Isten üzenetét. A következő láncszem a tanító, illetve a tanítók, akik a Szentlélek által különleges fogékonysággal értik meg a prófétai beszédben foglalt isteni gondolatokat. Érzik ezek súlyát, jelentőségét, ezért erőteljes felelősségtudat ösztönzi őket arra, hogy másoknak is hirdessék az üzenetet, nyilvánvalóvá téve annak mondanivalóját (Kol 4,3–4). A keresztyén egyházban adott „lelki ajándékok”, képességek

és tisztségek felsorolásában a próféta után a tanító következnek: „*Némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor prófétá- kul, harmadszor tanítókul.*” (1Kor 12,28)

Isten üzenetének közvetítésében tehát a próféták mellett a tanítók is fontos szerepet kapnak. Erről tanúskodik az, hogy Jelenések könyvében Jézus a „*gyülekezetek angyalai, követői*” által küldi üzenetét az egyes gyülekezeteknek, illetve korszakoknak. Fénylő csillagok jelképezik őket, azaz a lelki tanítókat, akiket Jézus a jobb kezében tart. Isten tanító nélkül, közvetlenül is meg tudja eleveníteni Igéjét az egyes hívők számára a Szentlélek által, de az istenfélő, Szentlélekre támaszkodó tanítók szolgálata is igen fontos az Ige üzenetének emberi szívekhez juttatásánál.

A Jel 2,7-ben felszólító módban van a *hall* ige az eredeti szövegben. A felhívás jól érthető fordítása tehát így hangzik: „*Akinek van füle, hall- ja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!*” E felszólítás mondanivalója ugyanaz, mint a zsoltárigének: „*Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne kemé- nyítsétek a ti szíveteket!*” (Zsolt 95,7–8; vö. Zsid 3,7–8) Akik megértik ezeket az üzeneteket, azok fogadják boldogan, és szívleljék meg az Úr szavát, mert sorsdöntő engedelmeskedni vagy ellenállni az isteni felhívásoknak. Jézus szá- jából hangzanak az egyes üzenetek, Ő mégis arra szólítja fel a címzetteket, hogy engedelmeskedjenek a Lélek szavának. A Szentléleknek – a kinyilat- koztatás folyamatában véges-végig érvényesülő – rejtett munkájára utal ezzel Jézus. A Lélek fogja megszólaltatni igéit a gyülekezetekben, emberi eszközö- kön keresztül, vagy közvetlenül, amikor valaki olvassa az igét, illetve szívé- ben forgatja az olvasottakat és hallottakat.

6 **Hogyan ábrázolta Zakariás próféta látomása a Szentírás és a Szent- lélek kapcsolatát?**

Zak 4,2–4. 6. 12. 14

„Mondta nékem: »Mit látsz?« Feleltem: »Íme látok egy merő arany gyertyatartót [pontosított fordítás szerint: lámpást], tetején az olajtar- tója, rajta pedig annak hét szövetneke, és hét cső a szövetnekekhez, amelyek a tetején vannak. Mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán.« És mondtam az angyal- nak, aki beszélt velem: »Mik ezek, Uram?« ...Felelt, és szólt nékem, mondván: »Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! – ezt mondja a Seregek Ura...«

Másodszor is szóltam, és mondtam néki: »Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a hét arany cső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat?« ...Felelt nékem: »Ezek ketten az olajjal felkenettek, akik az egész föld Ura mellett állnak.«»

Amikor Zakariás próféta jobban szemügyre vette a két olajfát és a lámpást, azt látta, hogy a gyertyatartó mellett jobb és bal felől lévő olajfák egy-egy ága közvetlenül érintkezett egy-egy aranycsővel, amelyek viszont a gyertyatartó olajtartójába vezettek. Látta azt is, hogy az olajfaágakon, illetve a csöveken át csak úgy ömlött a színaranyhoz hasonló olaj a gyertyatartó olajtartójába. Onnét újabb hét cső vitte szét az olajat a hét karhoz, illetve szövétnekhez. Tehát egy jól megszerkesztett rendszert látott a próféta, amely árasztja magából az olajat, azaz Isten Lelkének befolyását. Emlékezzünk arra, hogy a lámpás a hívő gyülekezetek, az egyház szimbóluma a bibliai hasonlatokban (Jel 1,20). Jel 11,4–6 alapján a két olajfa jelképét is azonosíthatjuk: a Szentírást, annak két részét, az Ó- és Újszövetséget jelképezik, amelyek a mindenséget és a Földet alkotó Istenről tanúskodnak, s amelyeken át az Ó Lelkének befolyása árad a világra.

„Az aranyszínű olaj Isten kegyelmét szimbolizálja, amely által Isten gondoskodik a hívők lámpásainak ellátásáról világító energiával. Ha nem töltené ez a szent olaj az Isten Lelkétől inspirált igehirdetésbe, akkor a gonosz ügyvivői az egész világot ellenőrzésük alá tudnák vonni. Ha nem fogadjuk be azokat az üzeneteket, amelyeket Isten küld nekünk, akkor nem csupán tiszteletlenséget követünk el Isten iránt, hanem visszautasítjuk az aranyszínű olajat is, melyet Ő akar a lelkünkbe tölteni, hogy világíthassunk a sötétségben lévőknek.”

„Hogy milyen mértékben vagyunk képesek befogadni a két olajfától származó szent olajat, ez attól függ, mennyire adjuk tovább az olajat szavak és cselekedetek által, mások szükségleteiről gondoskodva. Milyen értékes és boldog megelégedést nyújtó munka állandóan befogadni és állandóan továbbadni! Csakis továbbadás által őrizhetjük meg befogadóképességünket.”

„A csövekből az aranycsészékbe jut az olaj, amelyek Isten hírnökeinek szívét ábrázolják, akik Isten Igéjét hordozzák a nép előtt, intve és kérlelve őket. Arra tanít ez a kép, hogy a hirdetett igének aranyolajnak kell lennie, amely az egész Föld ura mellett álló két olajfától származik... A lélek hiányait csak Isten Szent-

lelkével együtt munkálkodva lehet betölteni. Az ember semmit sem tud kihozni pusztán önmagából, amivel megeléghetné, betölthetné az igazságra szomjazó lélek sóvárgását és vágyódását.” (Ellen G. White, Review and Herald, 1903. febr. 3.; 12. sz. Notebook leaflets, 3–4. o.; 109. sz. kézirat; 1897)

***Az e beti adomány
az egészségügyi osztályt támogatja***

A SZENTLÉLEK „MEGGYŐZ A BŰNRŐL, AZ IGAZSÁGRÓL ÉS AZ ÍTÉLETRŐL”

A Szentlélek elleni bűn kérdése

1 Hogyan munkálkodik a Szentlélek az emberi szívben? Miként világította meg ezt Jézus?

Ján 16,8

„[A Szentlélek] mikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről.” (Pontosított fordításban idéztük az igét.)

2Kor 4,4. 6

„Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe... Mert Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyújtott világosságot a szívünkben Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világoltatása végett.”

.....

.....

A kulcsszó ebben az igében a *meggyőz* szó. Az eredeti szó jelentéstartalma: *napvilágra hozni, meggyőzni, megfeddeni megjobbulás céljából*. Az ember gondolkodása meghomályosodik, sőt besötétül a bűn következtében. Az önzés eltorzítja a látását, nem tudja reálisan és a helyes összefüggésekben látni sem önmagát, sem a felebarátait, sem Istent. A Szentírás gyakran és nagyon egyértelműen szól az ember belső, lelki vakságáról (lásd pl. Mát 6,22–33; 23,24; Ján 9,39–41; Jel 3,17). Isteni teremtő hatalom tudja csak eloszlatni ezt a sötétséget. Ezt a csodálatraméltó munkát végzi a Szentlélek a szívben.

A fizikai szem operációjánál is érzékenyebb munka ez. A Szentléleknek úgy kell végeznie, hogy a legkisebb mértékben se sértse az ember szabadságát, a leghalványabban se próbáljon kényszeríteni, ne keltse fel szükségtelenül az ellenállást. Meggyőznie kell az embert, nem pedig legyőznie. Erre csak erkölcsiségében tökéletes isteni lény képes, aki maga a szeretet.

A Szentlélek meggyőző munkája feddésként érvényesül, amikor a saját bűneinkkel szembesít. Úgy inteni a büszke, öngizolásra hajlamos embert, hogy ezt elfogadja, hogy meghajoljon a figyelmeztetés igazsága előtt és bűnbánatra jusson, isteni tudomány. Mi is csak a Szentlélek által, csak az Ő együttműködésével tudunk így, ilyen eredményesen figyelmeztetni valakit.

A lelkiismeret az erkölcsi ítélőképesség „szerve” az emberi lélekben. A bűneset óta az eltompult, „*megfertőztetett*” lelkiismeretben (Tit 1,15) munkálkodik a Szentlélek, az ember belső szemét „*keni meg szemgyógyító irral, hogy lásson*” (Jel 3,18).

„*A lélek templomának minden zuga beszennyeződött többé vagy kevésbé, ezért megtisztításra szorul. A lelkiismeret pókhálóval beszótt legbelső részeibe is be kell hatolnia a világosságnak.*” (Ellen G. White: *Mind, character and personality [Gondolkodás, jellem és személyiség] I., 327. o.*)

2 Mit jelent az, hogy a Szentlélek „meggyőz a bűnről”?

Ján 16,9

„Bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem.”

Luk 15,17–18

„[A tékozló fiú] magába szállt, és mondta: Az én atyámnak mily sok bérese bővelkedik kenyérben, én pedig éhen halok meg! Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened.”

További magyarázatában arról szólt Jézus elsődlegesen, hogy miként fogja kísérni a Szentlélek meggyőző munkája az apostolok igehirdetését. A Jézust elutasító és megtagadó izraelitákat mindenekelőtt arról a nagy bűnükéről kellett meggyőzni, hogy nem hittek Jézusban mint Messiásban, hanem

megölték Őt. Az apostolok a Szentlélek által tudták nyíltan, határozottan, ugyanakkor Isten kegyelmét is felkínálva megfeddeni kortársaikat: „*Ti azt a Szentet és Igazat megtagadtátok, és kívántátok, hogy a gyilkos ember bocsáttassék el nektek. Az élet Fejedelmét pedig megöltétek, akit Isten feltámasztott a halálból... Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek!*” (Ap csel 3,14–15. 19)

Minden korban és minden egyén esetében más és más konkrét bűnök fedd meg a Szentlélek. A törvényszerűségek azonban azonosak. Mindig „*magunkba szállásra*”, önmagunkkal való őszinte, igazságos szembenézésre készítet a Lélek. Továbbá arról győz meg, hogy nem csupán felebarátaink és önmagunk ellen cselekedtünk gonoszt, hanem mindenekfelett Isten, a szeretet Istene, a mi Teremtőnk és Megváltónk ellen vétkeztünk. Ilyen mélységű, ennyire tisztán látó bűnbánatra egyedül a Szentlélek tud elvezetni bennünket. És az igazi bűnbánathoz még az is hozzátartozik, hogy az emberben vágy fakad a tisztaság és a győzelem után.

„*Ha az ember enged Isten Lelke befolyásának... határozott meggyőződés lesz úrrá szívéen, lelkén. Érzékeli az örökkévaló Isten tökéletesen igaz jellemét, és megritén attól a gondolattól, hogy bűnnel terhelt, tisztátalanul kell megállnia a szívek vizsgálója előtt. Látja Isten szeretetét, a szentség szépségét, a tisztaság örömet, vágyakozik arra, hogy megtisztuljon és helyreállítsa közösségét a meny-nyel... Saját erőnkől nem tudunk ilyen megbánásra jutni.*” (Ellen G. White: Krisztushoz vezető lépések, 22–23. o.)

3 Mit jelent az, hogy a Szentlélek „meggyőz az igazságról”?

Ján 16,10

„Igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem látok engem.”

1Thess 2,13

„Ugyanazért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, hogy ti befogadván az Isten általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét, aminthogy valósággal az is.”

Az apostolok kortársait arról az igazságról kellett meggyőzni, hogy a feltámadt Jézus visszatért a mennybe, ott él mint kegyelmes Közbenjárójuk, Üdvözítőjük, és onnét fog visszatérni. A jelenvaló igazság koronként változik, a megváltási terv előrehaladó beteljesedésének megfelelően. A lényeg azonban itt is minden időben ugyanaz. Láthatatlan, természetfeletti valóságokat csak a Szentlélek meggyőző munkája alapján tud az ember realitásként elfogadni. Csakis a Szentlélek által ismerjük fel a Szentírás belső logikáját, isteni megbízhatóságát. Amint érzékeljük igazságát és természetfeletti kinyilatkoztatás voltát a közvetlenül ellenőrizhető dolgokban, igazságnak tudjuk elfogadni kijelentéseit a nem látható, emberi értelemmel nem ellenőrizhető, sőt fel sem fogható dolgokat illetően is. Akiket a Szentlélek *meggyőz az igazságról*, azok így viszonyulnak a Bibliához:

„A Bibliában találjuk meg cselekedeteink egyedüli biztos irányelveit. Ez Isten akaratának írásba foglalása, az isteni bölcsesség kifejezése. Feltárja az emberi értelem előtt az élet nagy kérdéseit, és mindazok számára, akik gondosan ügyelnek szabályaira, tévedhetetlen vezetőnek bizonyul. Megőrzi őket attól, hogy életüket rosszul irányított erőfeszítések következtében elpazarolják. Isten kinyilatkoztatta akaratát, balgaság tehát kétségbe vonni azt, ami az Ő szájából származik. Miután a végtelen Bölcsesség szólt, emberi kételynek nincs helye, sem ingadozásnak az Ő szavához való igazodást illetően.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, Pál utolsó levele c. feje.)

4 Mit jelent az, hogy a Szentlélek „meggyőz az ítéletről”?

Ján 16,11

„Ítélet tekintetében pedig, hogy e világ fejedelme megítéltetett.”

Jel 11,15. 17–18

„A hetedik angyal is trombitált, és nagy szózatok lettek a mennyben... Hálát adunk néked, Uram, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál és aki eljövendő vagy, mert a Te nagy hatalmatad kezdedhez vetted, és országlásodat elkezdted. Megharagudtak a népek, eljött a Te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, hogy jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a Te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak, és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.”

Az apostolok kortársai számára az volt a jelenvaló igazság az ítélet tekintetében, hogy Sátánt és birodalmát döntő csapás érte Krisztus kereszthalálával, és csak „kevés idő” van még hátra, míg a Gonosz hatalma és létezése örökre megszűnik, megsemmisül (vö. Ján 12,31; Jel 12,10. 12).

Ma az a jelenvaló igazság az ítélettel kapcsolatban, hogy a végső, egyetemes ítélet is megkezdődött már: „*eljött Isten ítéletének órája*” (Jel 14,7). Az „ítélet” szó hallatán rendszerint komor gondolataink támadnak. Az utolsó ítélet azonban a végső, isteni szabadítás kapuja. A valóságban hálára ad okot és a reménység záloga, hogy Isten tökéletesen igazságos ítélettel lezárja a bűn történelmét, megsemmisíti a bűnt és a megtérni nem akaró bűnösöket örökre, a bűn Szerzőjével együtt. Ezzel egyidejűleg megadja szolgáló jutalmát: örök életet ad nekik, és az újjáteremtett Föld örököséivé teszi őket.

Az a kijelentés tehát, hogy a Szentlélek meggyőz az ítéletről, azt jelenti, hogy meggyőz a végső szabadítás reménységéről. Az üdvösség reménysége nélkül nem tudnánk megvívni hitharcunkat. Az üdvösség végcélja nem lehet bizonytalan számunkra. Láthatárunkon ott kell fénylenie – reális valóságként – a nagy ígéretnek: „*Új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, amelyben igazság lakozik.*” (2Pét 3,13) A végső üdvösség ma még láthatatlan, képzeletünkkel is alig megragadható, csodálatos dolog számunkra. Csakis a Szentlélek tud meggyőzni arról, hogy az erre vonatkozó isteni ígéretet „*hívek és igazak*” (Jel 21,5; 22,6).

„*Jézusra kell nézned, a létra tetején ragyogó dicsőségre kell szegezned a tekintetedet. Csakis Krisztus által biztosíthatod magadnak a mennyet, ahol minden tiszta, szent, békés és áldott lesz... El kell jutnod oda! Bármilyen veszítesz idelent, határozd el, hogy bizonyosan el akarod nyerni az örök életet!*” (Ellen G. White: *Bizonyásgátételek VIII.*)

5 **Hogyan értik félre sokan Jézus Krisztus kijelentését a Szentlélek elleni bűnről?**

Mát 12,31–32

„Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek. Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak sem ezen, sem a másvilágon meg nem bocsáttatik.”

Jézus azt hangsúlyozta – mielőtt a Szentlélek elleni bűn megbocsáthatatlanságáról szólt volna –, hogy „*minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek*”. Ezzel azt mondta ki, hogy nem létezik olyan bűn, amely ne lenne megbocsátható, ha az ember engedi, hogy a Szentlélek bűnbánatra vezesse őt azzal a bűnnel kapcsolatban, és Krisztus áldozatába vetett hittel Isten bocsánataért folyamodik. Tévesen gondolják tehát egyesek, hogy bizonyosfajta bűnök a megbocsáthatatlan bűn kategóriájába tartoznak: pl. ha valaki a Szentlélek munkáját az ördögtől valónak jelenti ki (esetleg tudatlanságból, esetleg az „*ösztoke ellen rugódozva*”, esetleg meggondolatlan indulatosságból), továbbá bizonyos súlyos törvényszegések, mint az ölés, az öngyilkosság, a házasságtörés stb. Jézus éppen azt hangsúlyozza, hogy nincs olyan bűn, amely önmagában megbocsáthatatlan lenne. „*Még az Emberfia elleni káromlás*” sem az – jelentette ki. Isten felkínálta a bűnbocsánat kegyelmét még Krisztus megtagadónak és gyilkosainak is, lásd: Ap csel 3,13–19.

Mások azt gondolják – Zsid 6,4–6-ra és 10,26–29-re hivatkozva –, hogy a *tudatos vétkezés, a szándékos bűn* a Szentlélek elleni bűn. Jól meg kell figyelni azonban, hogy milyen tudatos vagy szándékos vétkezéstről van szó ezekben az igeszakaszokban. Arról az esetről szólnak ezek az igék, amikor valaki „*önmagának feszíti meg Isten Fiát és meggyalázza Őt*” (6,6), amikor valaki „*Isten Fiát megtapossa, a szövetség vévét, amellyel megszenteltetett [utóbb] tisztátalan-nak tartja, a kegyelem Lelkét bántalmazza*” (10,29).

Nyilvánvaló, hogy tudatosan vétkezünk minden olyan esetben, amikor ellene állunk a Szentlélek belső óvásának, és a természetünknek illetve a kísértés vonzásának engedve belemegyünk a vétkezésbe. Ez sajnos ismételten megtörténhet, noha az egészséges keresztény életnek nem lehet jellemzője a folytonos vétkezés. Irgalmas Istenünk azonban különbséget tud tenni a teljes szívből való lázadás, szembefordulás és elutasítás, valamint a hitetlenkedés, könnyelműség és meggyengülés között. Ezek is súlyos kártételt jelentenek, ezekkel is megbántjuk Istent, de önmagukban – Isten hosszútűrése és nagy kegyelme folytán – még nem végzetesek.

Jézus különbséget tett Péter tagadása és Júdás árulása között. Nem tévesztette meg Saulus, illetve Pál gyilkos indulattól hevített üldöző szenvedélye, meglátta mögötte az igazságot szerető, hűségre, becsületességre készleges szívet. Nem tévesztette össze az „*ösztoke ellen rugódozást*” (Ap csel 9,5) az eltökélt elutasítással és az igazsággal szembeni gyűlölettel. Emberi szem nem képes meglátni az ilyen különbségeket tévedhetetlen bizonyossággal, Isten azonban

soha nem téved a szívek indítékai és titkai megítélésében, amint az alábbi ige is tanúskodik erről: „*Ha megtagadjuk, Ő is megtagad minket, ha hitetlenkedünk, Ő hű marad, Ő magát meg nem tagadhatja.*” (2Tim 2,12–13)

Amíg egy ember szembefordítható bűnös tettel a Szentlélek munkája által, addig semmilyen bűn nem megbocsáthatatlan, akár tudva, akár tudatlanul követte el, „*mert Isten a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, és a megrepedt nádat nem töri el*” (Ésa 42,3).

6 Mit jelent tehát a Szentlélek elleni bűn?

Iján 5,16–17

„Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, könyörögjön, és az Isten életet ad annak, aki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn, nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön. Minden igazságtalanság bűn, de van nem halálos bűn is.”

Péld 1,24–25. 28–30

„Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztettem kezeimet, és senki eszébe nem vette, elhagytátok minden tanácsomat, fedésemmel nem gondoltatok... Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg, keresnek engem, de meg nem találják. Azért, mert gyűlöltek a bölcsességet, és az Úr félelmét nem választották.”

.....

.....

„*A hitetlenségre hajló gonosz szív igazságként tünteti fel a hamisságot, az igazságot pedig hamisságként, és csökönyösen ragaszkodik ehhez az állásponthoz, bármilyen bizonyítékot szolgáltatnak is neki... [Vannak, akik] addig járnak a maguk csiholta szikrák fényében, míg istenkáromlással nem illetik akár a legszentebb befolyásokat, melyek a mennyből valaha is alászálltak. Olyan ösvényre lépnek, amely éjféli sötétségbe vezet... Olyan hatalom ellenőrzése alá helyezik magukat, amelyről vakságukban mit sem tudnak. Azzal a Lélekkal szállnak szembe, aki vezetni tudná, felvilágosíthatná, megmenthetné őket. Olyan bűn ösvényét tapossák, amelyre nem lehetséges a bűnbocsánat sem ebben, sem az eljövendő életben.*

Nem azért, mert a bűn bármilyen mértéke ki tudná méríteni Isten könyörületét, hanem mert a büszkeség és makacs csökönyösség arra vezeti őket, hogy

Isten Lelke ellenére cselekedjenek, és olyan álláspontot foglaljanak el, ahol már a Lélek semmiféle megnyilvánulása nem tudja meggyőzni őket tévedésükről. Az ilyen emberek nem hajlandók lemondani konok akarataikról... A Szentlélek elleni káromlás bűne nem valami hirtelen szóban vagy cselekedetben rejlik, hanem az igazság és annak bizonyítékai elleni merev, konok ellenállásban.”

„Legyen szó bármilyen büntetről, ha az ember megbánja és hisz, Krisztus vére minden vétet lemos, de aki elveti, visszautasítja a Szentlélek munkáját, olyan helyzetbe kerül, ahol nincs számára megbánás és hitre jutás. Isten munkálkodik Lelke által a szíven, s ha az ember szándékosan elutasítja és Sátántól valónak minősíti, akkor azt a csatornát vágja el, amelyen keresztül Isten érintkezni tud vele. Amikor valaki végérvényesen elveti a Szentlelket, Isten többé semmit sem tehet érte...

Nem Isten vakítja meg az emberek szemét, nem Ő keményíti meg a szívüket. Világosságot küld nekik, hogy belássák tévedéseiket, s biztonságos ösvényen vezethesse őket. E világosság elvetése miatt vakul meg a szem, és keményedik meg a szív. A folyamat gyakran fokozatos, és szinte észrevehetetlen. Isten szavából, szolgálói által, vagy Lelkének közvetlen tevékenysége révén kapjuk a világosságot, de ha egyetlen fénysugarát is figyelmen kívül hagyjuk, a lelki felfogás részlegesen eltompul, és a világosság következő megnyilatkozását már kevésbé érzékeljük. Így növekszik a sötétség, míg végül az éj sötétje telepszik a lélekre.” (Ellen G. White: 1888-as anyagok/Kiben bízhatunk II., 912–913. o.; Jézus élete, 272–273. o.)

A Szentlélek elleni bűn tehát nem egyetlen bűn, hanem egy folyamat vége – az igazságról meggyőző és bünbánatra készítető Szentlélek sorozatos visszautasításának a végső betetőzése. Különbséget kell tennünk a Szentléleknek való ellenállás, a Szentlélek megszorítása, a Szentlélek elleni vétkezés, és a Szentlélek elleni bűn végérvényes állapota között. Isten türelme, szeretete határtalan, soha nem fogy ki, az emberi szív megtérő képessége viszont véges. Senki ne könnyelműsködjék tehát, Isten hosszútűrésében bízva. A Szentlélek munkájával szembeni minden egyes ellenszegülés kockázatos, és mindenekelőtt önmagunk ellen irányuló véték. Nem véletlenül int így az ige: *„Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.” (Zsid 3,7–8)*

***Az e heti adomány
az egészségügyi osztályt támogatja***

A SZENTLÉLEK SZEREPE AZ ÚJJÁSZÜLETÉS MŰVÉBEN

1 Milyen kifejezéssel mutatott rá Jézus arra, hogy az újjászületés a Szentlélek munkája által valósul meg?

Ján 3,3. 5. 8

„Felelt Jézus és mondta néki: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát... Felelt Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába... A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hová megy. Így van mindenki, aki Lélektől született.”

.....

.....

Az *újjászületés*nek fordított eredeti bibliai szó kettős értelmű, *felülről születés* is jelent, tehát eleve utal Isten munkájára. Ezenkívül *Lélektől születés*nek is mondja Jézus ezt a nagy belső lelki fordulatot. Nevezetes hasonlata egy szó-játékot is tartalmaz az eredeti szöveg szerint. Ugyanis a szelet és a Szentlelket ugyanaz a szó (*pneuma*) jelöli a görög nyelvben. Ján 3,8-at tehát így is érthetjük, illetve fordíthatnánk: „*A Lélek fúj, és annak zúgását hallod...*”

2 Folyamat vagy esemény a megtérés?

2Kor 5,17

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme újjá lett minden.”

Vö. Ján 3,8

.....

Ellen G. White *Jézus élete* c. könyvében találjuk a legpontosabb és legszebb leírást az újjászületésről:

„A szél zúgása hallható a fák ágai között, a levelek és virágok zizegésében, mégis láthatatlan. Senki sem tudja, honnan jön és hová megy. Ilyen a Szentlélek munkája is az emberi szívben. Ez a lelki folyamat éppoly kevésbé magyarázható meg, mint a szél zúgása. Van, aki egyáltalán nem tudja meghatározni megtérése pontos idejét, helyét és egyes körülményeit, mégis megtért ember. Amilyen láthatatlanul hozza létre az Úr a szél zúgását, éppoly láthatatlanul gyakorol állandó hatást a szívre is. Egyesek lelkében – néha teljesen öntudatlanul – lassan-lassan olyan benyomások keletkeznek, amelyek Krisztushoz vonzzák őket. Ezeket a benyomásokat a lélek rendszerint az elmélkedés, a Szentírás olvasása, vagy Isten Igéjének hallása által nyeri. Amikor azután az isteni befolyás mindig erősebb és közvetlenebb lesz, végül a lélek hirtelen és örömmel adja át magát Istennek. Sokan ezt hirtelen megtérésnek nevezik, pedig a valóságban Isten Lelke hosszú és türelmes munkálkodásának a következménye. A szél maga láthatatlan, de hatásai láthatók, érezhetők. Így nyilatkozik meg a Szentlélek munkálkodása is a megtért lélek minden cselekedetében.” (Jézus élete, Nikodémus c. feje.)

Az újjászületés eseményben végződő folyamat. Az újjászületés eseménye akkor történik meg, amikor a lélek *„hirtelen és örömmel adja át magát Istennek”*. Ez az ember döntése. Ezt a döntést azonban a Lélek hosszú és türelmes előkészítő munkája előzi meg. Amiképpen nincs két egyforma egyéniség, ugyanúgy nincs két egyforma újjászületés sem. A Szentlélek előkészítő munkája sokszor igen hosszadalmas, olykor már a gyermekkor éveitől felfedezhető, máskor viszonylag gyorsan, vagy egészen rövid idő alatt is célba érhet a Szentlélek előkészítő munkája.

3 Milyen jellegzetes kifejezéssel utalt még Jézus a Szentlélek újjászületést előkészítő munkájára?

Ján 6,44

„Senki sem jöhet énhozzám [másképpen], hanem ha az Atya vonja őt.”

Ján 12,32

„Ha fölemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.”

Az Atya és a Fiú „vonzása” a Szentlélek emberi szívben végzett munkája által valósul meg. Ján 6,44 kijelentése nem úgy értendő, hogy az Atya egyeseket vonzana, másokat pedig nem, hanem úgy, hogy mindig előzménye van annak, ha valaki Jézushoz megy: a Szentlélek általi vonzás áll a háttérben.

„Ugyanaz az isteni erő, amely a természetet uralja, hat az emberi szívre is, kimondhatatlan vágyat ébresztve benne olyasvalami után, amije nincs. E világ kincsei nem tölthetik be vágyait. Isten Lelke munkálkodik benne, hogy olyan javak után törekedjék, amelyek egyedül nyújthatnak a léleknek békét és nyugalmat. Ezek: a Krisztussal való közösség, az életszentség öröme. Az Üdvözítő látható és láthatatlan befolyásával folytonosan munkálja az emberi lelket, hogy a bűn meglegedést nem adó örömeitől elvonja, és a végtelen öröm forrásához vezesse... Ti, akik teljes szívetekből valami annál jobb után vágyakoztok, mint amit e világ nyújthat, ismerjétek fel e vágyban Isten hívó szavát.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, Bűnbánat c. fej.)

Milyen érzékeny és csodálatos munkája a Szentléleknek a belső vonzás, amely mindig csak annyit halad előre, amennyit az ember a saját szabad választásával enged neki! „Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” (2Kor 3,17) Ha az ember ellenáll, a Szentlélek visszahúzódik, de nem adja fel türelmes fáradozását, kivéve azt az esetet, ha belső bizonyágtevését az ember teljesen visszautasítja. Amikor azt látjuk, hogy a Lélek így küzd egy ember megtéré- séért, támogassuk a munkáját odaadó, együtt érző, állhatatos imádsággal!

4 **Hogyan hangsúlyozza az Írás, hogy egyedül csak a Szentlélek által ismerhetjük fel Krisztusban személyes Üdvözítőnket?**

Mát 16,15–17

„Mondta nékik [Jézus]: Ti pedig kinek mondotok engem? Simon Péter felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Felelvén Jézus, mondta néki: Boldog vagy, Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.”

1Kor 12,3

„Azért tudtokra adom néktek, hogy... senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szentlélek által.”

1Kor 2,12

„Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.”

.....

.....

„A Péter által megvallott igazság az ember hitének alapja. Maga Krisztus jelentette ki, hogy ez az örök élet (Ján 17,3)... Az ember önmagától sohasem juthat el Isten ismeretére... Egyedül a fiúság Lelke jelentheti ki nekünk Isten mélységes titkait... A tény, hogy Péter felismerte Krisztus dicsőségét, azt bizonyította, hogy »Istentől tanított« volt.” (Ellen G. White: Jézus élete, 357. o.)

Krisztus testlételeiben, halálában, feltámadásában és közbenjáró szolgálatában a megváltás legmélyebb, legcsodálatosabb titkai tárulnak fel. Az ember csak a Szentlélek által képes felfogni, csodálni és befogadni Isten minden képzeletet felülmúló szeretetét, amely Krisztus áldozatában tárul fel.

„A keresztről áradó fény nyilvánvalóvá teszi Isten szeretetét. Szeretete vonz hozzá. Ha nem állunk ellene ennek a vonzásnak, akkor a keresztlábához vezet bennünket... Ekkor Isten Lelke hit által új életet hoz létre a lélekben. A gondolatok és a vágyak összhangba kerülnek Krisztus akaratával. Isten a szívet és az értelmet újjáteremti önmaga képmására, azt munkálva bennünk, hogy mindent alárendeljünk Neki. Isten törvénye ekkor a szívbe és az elmébe íródik, és Krisztussal együtt mondhatjuk: »Hogy teljesítsem a Te akaratodat, ezt kedvelem, én Istenem.«” (I. m., 140. o.)

5 Mikor jöhetnek létre tehát valódi újjászületések az egyház megtérésre hívó szava nyomán?

Jel 22,17

„A Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jöjj! És aki hallja, mondja: Jöjj! Aki szomjúhozik, jöjjön el, és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.” (Pontosított fordításban idéztük az igét.)

Márk 4,26–27

„Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. És alszik és fölkel, éjjel és nappal, a mag pedig kihajt és felnő, maga sem tudja, miképpen.”

.....

.....

.....

A „menyasszony” az egyházat jelképezi. Az egyház, illetve az egyes hívők bizonyosátevő, hívó szava csak akkor hatásos, ha kapcsolatban állnak Isten Lelkével, ha velük együtt a Szentlélek is mondja a megszólított embernek belül, a lelke mélyén: „Jöjj!”

„Amilyen a földi, olyan a lelki magvetés is. A szív talajának előkészítése és a magvetés az igazság tanítójának feladata. De az a képesség, amely életet teremt, egyedül Istentől származik. Van egy határ, amelyet az ember nem léphet túl. Az Igét nekünk kell hirdetnünk, de nem a miénk az a hatalom, amely a lelket megeleveníti, igazzá teszi és hálaadásra indítja. Emberi erőnél nagyobb az az erő, amelynek ígehirdetésünket kísérnie kell. Csak Isten Lelke által lesz az Ige »élő és ható«, örök életre megújító hatalommá. Ezt akarta Krisztus megértetni a tanítványaival. Megmagyarázta nekik, hogy önmagukban semmi olyan képességük nincs, amellyel eredményessé tehetnék munkájukat. Csakis Isten csodatevő hatalma által lesz az Ige hatékonnyá.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, Amíg a magból termés lesz c. fej.)

6 Az újjászületés megpecsételése a keresztség. Milyen mértékben nyeri el a Szentlélek közösségét a megtérő ember, keresztsége nyomán?

Mát 3,16–17

„Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijött a vízből, és ímé az egek megnyilatkoztak Néki. Láta Isten Lelkét alájönni mint egy galambot és Őreá szállani. És ímé egy égi hang ezt mondta: Ez amaz én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm.”

Csel 2,38

„Péter pedig mondta nékik: Térjetek meg, és keresztelkedjetek meg mindnyájan a Jézus Krisztus nevében a bűnök bocsánatára, és veszi-tek a Szentlélek ajándékát.”

„Amit Isten a Jordánnál mondott Jézusnak: »Ez amaz én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm« – az egész emberiségnek szól. Isten Jézushoz mint a mi képviselőnkhez szólt. Nem dob el minket bűneinkkel, gyengeségeinkkel, mint értékteleneket. »Megajándékozott bennünket ama Szeretettben.« (Efész 1,6) *A dicsőség,*

amely Krisztuson megnyugodott, Isten irántunk való szeretetének is záloga... A megnyílt kapukon át Megváltónkra hulló fény ránk is árad... A hang, amely Jézushoz szólt, minden hívő léleknek mondja: Ez az én szeretett gyermekem, akiben én gyönyörködöm.” (Ellen G. White: Jézus élete, A keresztség c. fejj., 85. o.)

A keresztség nyomán úgy nyerjük el a Szentléleket, mint „*a fiúság Lelkét*” (Gal 4,6; Eféz 1,13), vagyis mint annak a hatalmas kiváltságnak a megpecsételését, hogy Isten a fiává fogadott. Ezáltal valósul meg a tényleges belső szövetség Isten és az ember között. A Szentlélek ezért úgy fog munkálkodni bennünk ezentúl, mint Isten fiaiban, akik saját szabad választásunkkal kértük Őt, hogy tisztítsa meg jellemünket minden bűntől és saját képmsára formáljon át minket. Krisztus keresztsége előkép és ígélet számunkra. A Szentlélek mindenkin „*megnyugszik*”, aki őszinte megtéréssel kereszttelkezik meg.

***Az e heti adomány
a médiaosztályt támogatja***

A SZENTLÉLEK ÉS AZ IMÁDSÁG

1 Mi az imádság lényege? Mi az oka annak, hogy egyedül a Szentlélek által jöhet létre tényleges kapcsolat Isten és az ember között?

Ján 4,24

„Isten Lélek, és akik Őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban imádják Őt.”

Mát 6,6

„Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozz a te Atyádhoz, aki titkon van, és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet [válaszol] néked nyilván.”

.....

.....

.....

Az imádság Isten és az ember lélekben való találkozása. A lehető legegyszerűbben, minden technikai eszköz vagy berendezés nélkül létrejön az összeköttetés menny és föld, Isten és ember között az imádság idején, noha ez az elképzelhető legnagyobb távolság fizikai és lelki értelemben egyaránt. Egyetlen titka van ennek: a Szentlélek. Isten mindenütt jelenvalósága ugyanis mindenkor a Szentlélek által valósul meg, és az ember is csak a Lélek által tudja érzékelni Isten láthatatlan, de valóságos jelenlétét.

Isten olyanokat keres az Ő imádóiul, akik „*lélekben és igazságban*” imádják Őt (Ján 4,23). Olyanokat tehát, akik kinyilatkoztatott igazsága iránti engedelmességgel és a Szentlélek által imádják Őt. Csak beszélni, csak kéréseket sorolni az imádságban – Istennel való lelki találkozás nélkül – nemcsak haszontalan, de bántó is Isten számára. Erre vonatkozóan hangzottak el Jézus óvásai: „*Mikor imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek, mint a pogányok,*

akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg.” (Mát 6,7)
„Ez a nép szájával közéletet hozzám, ajkaival tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem.” (Mát 15,8)

„Sok fárasztó ima hangzik el, amelyek jobban hasonlítanak az Úrnak tartott előadáshoz, semmint könyörgéshez.” (Ellen G. White: *Az evangélium szolgái*, 176. o.)

„Istent nem érdekli sem a hang szépsége, sem az imádkozó mégoly nyilvánvaló átélése és buzgósága, ha a könyörgés nem a Lélek által szól... Csak az az imádság száll fel az égig, melyet a Lélek erejében bocsátunk útnak.” (John Bunyan: *Imádkozom lélekkel és értelemmel*, idézi: *Sola Scriptura* főiskolai lap, 2002/4.–2003/1. sz., 59–60. o.)

Ne kezdjünk hát addig beszélni imádságunkban, míg nem csendesedtünk el belül, míg nem tudatosítottuk magunkban Isten jelenlétét Jézus ígérete alapján, míg nem vettük komolyan hitben, hogy most személyes kapcsolatban leszünk Istennel a Szentlélek által.

2 Milyen további okot jelöl meg Pál apostol, ami miatt a Szentlélek segítségére van szükségünk az imádkozás folyamán?

Róm 8,26

„Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk, de maga a Lélek esedezik értünk, kimondhatatlan fohászkodásokkal.”

Jer 29,13

„Kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.”

.....

.....

„Krisztus, a mi Közbenjárónk, és a Szentlélek szüntelenül munkálkodik az ember érdekében. De a Lélek nem úgy könyörög értünk, ahogyan Krisztus teszi, aki a világ megalapítása óta kiontott vérére hivatkozva kér kegyelmet számunkra. A Lélek szívünkben munkálkodik, mintegy kihozza lelkünkben a könyörgést, a bűnbánatot, a hálaadást, a dicséretet. A magasztalás, amely ajkunkon fakad, a Lélek munkájának eredménye, aki megpendíti a szív húrjait, aki szent emlékeket ébresztve megszólaltatja a szív muzsikáját.” (Ellen G. White, 50. sz. kézirat, 1900)

John Bunyan a következőképpen részletezi, mennyi erőtlenség miatt kell igényelnünk imáinkhoz a Lélek segítségét:

„a) Egyedül a Lélek tudja megmutatni az embernek természet szerinti nyomorúságát, és így az imádság állapotába helyezni őt. Minden szó, amely nem nyomorúságunk tudatából fakad, üres fecsegés. Ő, átkozott képmutatás, mely ott rejtőzik a szívek mélyén, még imádkozás közben is, hogy hiábavalóvá tegye az emberek imáit, csupán azért, mert nincsenek tudatában saját nyomorúságuknak! De a Lélek úgy munkálkodik, hogy szeretettel feltárja az emberi lélek előtt önnön nyomorúságát, rámutat annak mibenlétére, várható következményére, s emez állapot tarthatatlanságára... Így ki tudja munkálni, hogy az ember az Ige szerint folyamodjon – őszintén, tudatosan, szeretettel és átérzéssel – imádságban Istenhez.

b) Ha az emberek látják is bűneiket, nem imádkoznak, ha a Lélek nem segíti őket... Amikor valaki ráébred bűnére és Isten ítéletére, olyankor nehéz rábírní, hogy imádkozzon, mert szívében azt mondja, hogy nincs remény, hiába is keresné Istent (Jer 2,25; 28,12). Olyan gonosz, olyan elvetemült, olyan átkozott teremtmény vagyok – mondja –, hogy Isten sohasem tekintene rám. Ekkor jön a Lélek, aki megsejteti vele a bűnbocsánat kegyelmét, s ezzel megerősíti és bátorítja az Isten felé közeledésre, hogy végre fel merje emelni tekintetét Istenhez...

c) Ahogyan a szívet a Léleknek kell fölemelnie, hogy helyesen tudjon imádkozni, úgy Neki is kell fenntartania, hogy helyesen végezhessek be könnyörgésünket. Mert az imádság akkor élő, ha a szív mindvégig megmarad Isten közelségében. Milyen nehéz volt Mózesnek, hogy ima közben szüntelenül Istenhez emelje a kezét, de mennyivel nagyobb dolog, hogy mindvégig benne legyen a szíve is! (1Móz 17,12) ...Mert ha imába kezdek, a szívem oly kedvetlenül indul Isten felé, és midőn Istennél időz, oly kelletlenül marad meg Nála, hogy sokszor azért kell könnyörögnöm imádságomban, Isten ejtse foglyul, és maga helyezze el a szívemet Krisztusban, s Ő legyen az is, aki megtartja Benne... Hála a kegyelemnek, a Lélek segít a mi erőtlenségeinken. (Zsolt 86,11)” (John Bunyan: *Imádkozom lélekkel és értelemmel*, 59–61. o.)

3 Mit jelent az, hogy „kimondhatatlan fohászokodásokkal” könnyörög a Lélek értünk, illetve bennünk?

Zsolt 5,2

„Uram, figyelmezz szavaimra, értsd meg az én sóhajtásomat!”

Jó dolog kimondott szavakkal imádkozni, amikor egyedül, a belső szobánkban vagyunk, mert így komolyabban, tiszteletteljesebben, összeszedettebben tudunk imádkozni. Jézus is hangosan imádkozott, és a tanítványai, akik az ima helyén keresték Őt, vagy a közelében voltak, míg imádkozott, ezért hallhattak és tudtak megörökíteni bizonyos részleteket könnyörgéseiből (Luk 11,1; 22,41; Ján 17. fej.).

De vannak olyan mélységei az imádságnak, amelyek „kimondhatatlanok”: belső, szívbeli vívódások, esedezések, fohászkodások. Ezeket a lélek legmélyéből feltörő könnyörgéseket is a Lélek fakasztja fel a szívünkben:

„Nyomorúságos az imánk, ha csak szavakból áll. Az igazán könnyörgő ember nem tudja kifejezni szájával vagy tollával a kimondhatatlan vágyakat, érzéseket, szeretetet és sóvárgást, melyek imádságában Istenhez szállnak. A legigazabb imák gyakran nem is szavakból, csak sóhajokból állnak, s az elhangzó szavak is csupán szegényes és felszínes megjelenítői az imádkozó szívének, életének és lelkének.” (John Bunyan, i. m., 61. o.)

4 Milyen mércét állít Pál apostol a helyes imádkozást illetően?

1Kor 14,15/a

„Hogy van hát? Imádkozom a lélekkel, de imádkozom az értelemmel is.”

A Lélek általi imádkozás nem azt jelenti, hogy ki kellene kapcsolnunk az értelmünket illetve a gondolkodásunkat, amikor imádkozunk. Ellenkezőleg, az értelem inkább felfokozottan működik az igaz imádság idején. Az imádkozó tudatosan idézi emlékezetébe Isten ígéreteit, az Igével ellenőrzi gondolatait és kéréseit, beléjük kapaszkodik, rájuk hivatkozik imájában. Továbbá érzékeny meglátások, felismerések, mennyei tanácsok villannak fel az ember elméjében ima közben. Minden hitbeli cselekedetben, így az imánál is az együttműködés elvének kell érvényesülnie. A Lélek bátorít, ihlet, ösztönzéshez segít az ima idején, eközben azonban a mi gondolat- és érzésvilágunknak is élénknek, aktívnak kell lennie.

„Mint hogy a Szentlélek segíti és vezeti az embert, amikor Isten akarata szerint imádkozik, ezért e vezetésben Isten Igéje és ígéretei jutnak érvényre... A Lélek az Ige által megszabja az imádságnak mind a módját, mind a tárgyát... Gondold át komolyan, hogy mit akarsz. Ne tégy úgy, mint sokan, akik csak a levegőbe beszélnek, és olyasmiket kérnek, amikre valójában nem vágnak, nincs is rá szükségük. Amikor megérted, hogy mit akarsz, tarts ki mellette, és vigyázz, hogy értelmesen imádkozz.” (John Bunyan, i. m., 57., 64. o.)

5 Miképpen nyerhetünk azonnali választ az imádságunkra? Ki által történik a meghallgatásnak ez a tapasztalása is?

Zsolt 138,3

„Mikor kiáltottam, meghallgattál engem, felbátorítottál engem, lelkemben erő támadt.”

„Az ima a menny elrendelt eszköze, hogy sikeresen küzdjünk a bűn ellen, és keresztény jellemet fejlesszünk. Az isteni befolyások, melyek – válaszként imáinkra – éreztetik hatásukat, véghezviszik a kérelmező lelkében mindazt, amiért Istenhez könyörög.”

„Nagyon sokan vannak, akik még az áhítat idején sem nyerik el az Istennel való tényleges közösség áldásait. Túlságosan sietnek. Gyors léptekkel haladnak át a szerető Krisztus jelenlétének körén. Időznek ugyan egy rövid ideig a szent határokon belül, de nem várják meg az Úr tanácsát. Nincs idejük arra, hogy isteni Mesterükkel legyenek... Akik így cselekszenek, azok sohasem fogják elérni a legnagyobb eredményeket, illetve mindaddig nem fogják elérni, míg meg nem tanulják az erő titkát. Időt kell adniuk maguknak, hogy gondolkozzanak, és bevárják testi, szellemi és lelki erejük Istentől származó megújulását. Lelkének felemelő befolyására van szükségük. Ha ezt elnyerik, friss élet eleveníti meg őket. A törődött test, az elfáradt agy felüdül, és a megterhelt szív könnyebbé lesz.”
(Ellen G. White: *Az apostolok története*, Átalakult élet c. fejj.; *Nevelés*, Hit és ima c. fejj.)

6 Hogyan biztat az Ige bennünket arra, hogy tanuljunk meg a „Lélek által” imádkozni, s ezáltal az eddigiéknél mélyebb tapasztalatokat szerezzünk imaéletünkben?

Efész 6,18

„Imádkozva minden imádsággal és könyörgéssel, minden időben a Lélek által.”

Júd 1,20–21

„Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Lélek által, tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várván a mi Urunk, Jézus Krisztus irgalmasságát az örök életre.”

„Mennyei Atyánk várja, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy ígyunk a határtalan szeretet forrásából. Érthetetlen, hogy olyan keveset imádkozunk!... Mit gondolnak vajon a mennyei angyalok rólunk, szegény, segítségre szoruló, kísértéseknek kitett emberi lényekről, hogy oly keveset imádkozunk, és oly csekély hitet tanúsítunk, noha Isten szívének végtelen szeretetével vágyakozik arra, hogy a segítségünkre legyen, és kész többet adni nekünk, mint amit kérni vagy elgondolni képesek vagyunk... A Föld gyermekei – akiknek olyan nagy szükségük van arra a segítségre, amit egyedül csak Isten adhat meg nekik – azt gondolják, jól megvannak Lelkének világossága, az Ő társasága és jelenléte nélkül.”

„Milyen kevesen tudják, hogy mit jelent imában küzdeni Istennel! Mily kevesen tárták fel egyszer is lelküket hő vággyal Isten előtt annyira, hogy minden idegszáluk megfeszült! Amikor a kétségbeesés hullámai leírhatatlan erővel csapnak át az esdeklő emberen, mily kevesen kapaszkodnak törhetetlen hittel Isten ígéreteibe... Most kell igyekeznünk, hogy megismerjük Isten ígéreteinek igénylésével. Az angyalok minden buzgó és őszinte imát feljegyeznek. Mondjunk le inkább önző kedvteléseinkről, mintsem elhanyagoljuk az Istennel való beszélgetést!... Időt kell szakítanunk az imádkozásra... Ha a hírnökök, akik az utolsó ünnepélyes intést viszik a világnak, nem hidegen, unottan, közömbösen kérnék Isten áldását, hanem odaadással és hittel, miként Jákób, sok olyan helyet találnának, ahol elmondhatnák: »Láttam az Istent színről színre, és megszabadult az én lelkem.« (1Móz 32,30)” (Ellen G. White: Krisztushoz vezető lépések, 81. o.; A nagy küzdelem/Korszakok nyomában, 553. o.)

***Az e beti adomány
a médiaosztályt támogatja***

A SZENTLÉLEK SZEREPE A MEGSZENTELŐDÉS MŰVÉBEN

A Lélek gyümölcsei

1 Mi a megszentelődés? Milyen kapcsolat van a megszentelődés és a Lélek gyümölcsei között?

Róm 6,22

„Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálivá letetek Istennek, és megvan a gyümölcstök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet.”

1Thess 5,23

„Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, hogy a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”

2Kor 7,1

„Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket.”

.....
.....
.....
A megszentelődés azonos a „*Krisztus igazságában való részesüléssel*” (2Pét 1,3–4), azzal a folyamattal, hogy Isten „*elménkbe és szívünkbe írja törvényét*” (Zsid 10,16), azaz az élet minden területén és vonatkozásában mindjobban

összhangba hoz bennünket önmagával, az Ő szent törvényével. Téves az az elgondolás, hogy a megszentelődést nekünk kell megvalósítanunk egy élet folyamán – kis lépésekkel, lassú, fokozatos fejlődéssel. Amint a fenti ige is tanúsítja, „Isten a mi megszentelőnk”. Mi csak részesülhetünk az Ő szentségében. Mindazonáltal azért szól nekünk is a felhívás, hogy „Isten félelmében vigyük véghez a mi megszentelésünket”, mert Isten csak a mi szüntelen akarati együtműködésünk mellett munkálhatja bennünk a megszentelődést.

A „Lélek gyümölcsei”-nek megjelenése életünkben nem más, mint a megszentelődés valósága. „Megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre” – írja az apostol. A Lélek gyümölcsei a gyakorlati bizonyosságai annak, hogy a megszentelődés valóban előrehalad egy keresztyén életében. Ha nem mutatkoznak nálunk a Lélek gyümölcsei, akkor ez azt jelzi, hogy lelki fejlődésünk megrekedt, a megszentelődés nem valóság az életünkben. Fel kell riadnunk az álomból, ha ezt fedezzük fel, mert ez esetben ránk is vonatkoznak a komoly igei intések:

„A föld, amely beissza a gyakorta reá hulló esőt, és hasznos füvet terem azoknak, akikért műveltetik, áldást nyer Istentől. Amely pedig töviseket és bojtornyákat terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége megégetés.” (Zsid 6,7–8) „Én vagyok az igazi szőlőtő, az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz, mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.” (Ján 15,1–2)

2 Milyen kapcsolatban kell lennie a Szentlélekkel a keresztyének ahhoz, hogy megvalósulhasson életében a megszentelődés?

1Kor 6,19

„Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentlélek temploma, amelyet Istentől nyertetek, és nem a magatokéi vagytok?”

Eféz 3,16–17

„Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek az Ő Lelke által a belső emberben. Hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben.”

Róm 8,9. 14

„De ti nem vagytok testben, hanem lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé... Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.”

„A Lélek által isteni természet részesévé válik a hívő ember. Krisztus mint isteni hatalmat adta nekünk az Ő Lelkét, hogy legyőzzünk minden örökölt és átpolt gonosz hajlamot, hogy saját jellemének képmására formálhassa át egyházát.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” c. fej.)

Krisztusban maradni, avagy a Lélek uralma, vezetése alatt élni – ez ugyanazt jelenti. Csakis a bennünk lakozó Szentlélek által maradhatunk Krisztusban, mert a Lélek teszi elevenné és állandóvá Krisztus jelenlétét a lelkünkben. Ezért Krisztus tanítása az Őbenne maradásról a szőlőtöke és a szőlővesszők hasonlatával a Szentlélek általi folyamatos kapcsolat fontosságát kívánja a szívünkbe vésní.

A Lélekkel való időnkénti, alkalmankénti tapasztalatunk nem eredményez gyümölcstermést. A gyümölcs csak akkor érik be a szőlővesszőn, ha folyamatosan a tőkén marad, sőt egészen összeforr vele. A szaggatott vonallal ábrázolható hitélet nem tudja meghozni a Lélek gyümölcseit.

„A szőlővessző élő összeköttetése a szőlőtővel... nem véletlen, alkalmi összeköttetés, vagy érintkezés, mert a szőlővessző a szőlőtöke részévé válik... **Krisztusban maradni azt jelenti, hogy Lelkét állandóan elfogadjuk, és fenntartás nélkül átadjuk magunkat szolgálatára...** Miként a szőlővessző megszakítás nélkül szívja a nedvet az élő szőlőtőből, úgy kell nekünk is Jézusba kapaszkodni... Ha az Isten Fiába vetett hit életet bennünket, akkor a Lélek gyümölcsei ennek megfelelően mutatkoznak az életünkben: egyetlen gyümölcs sem fog hiányozni.

Habár a beoltott hajtás külsőleg érintkezik a szőlőtővel, mégis lehetséges, hogy nincs meg az élő összeköttetés. Ilyenkor a vessző nem növekszik, nem terem gyümölcsöt. Hasonlóképpen lehetséges látszólagos összeköttetés Krisztussal is, anélkül, hogy Vele hit által igazán egyesültünk volna. Az egyház tagjává lehetünk a hitvallásunk alapján, de csakis a jellemünk és a viselkedésünk fogja megmutatni, hogy valóban egyesültünk-e Krisztussal. Ha nem termünk gyümölcsöt, akkor a rossz szőlővesszőhöz hasonlóan elszáradunk és elpusztulunk.” (Ellen G. White, i. m.)

3 Milyen két jellegzetes lépésben fejtí ki tevékenységét a Szentlélek a lelkünkben, ha bennünk lakozhat?

Fil 2,13

„Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást, jókedvéből.”

.....

.....

A Szentlélek először mindig az *akarást* munkálja bennünk, ami azt jelenti, hogy világosságot és készítő ösztönzéseket ad nekünk a jó melletti döntéshez. Bevárja személyes döntésünket, csak utána munkálkodik tovább bennünk. *„Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság”* – olvassuk az Írásban (2Kor 3,17).

„Az Úr nem kívánja megbénítani az ember akaraterejét, amely – Istennel együttműködve – eredményesen tevékenykedhet a jóra.”

„A megváltás művében nincs semmi kényszer vagy külső erőszak. Isten Lelkének befolyása nyomán mindenki szabadon választhat, hogy kit akar szolgálni... Az ember csak úgy biztosíthatja szabadságát, ha Krisztussal egyesül. »Az igazság szabaddá tesz benneteket« – mondta Jézus (Ján 16,34). A bűn csak akkor diadalmaskodhat, ha meggyengíti az elmét és megsemmisíti a lélek szabadságát. Ezzel szemben az Isten iránti engedelmesség az ember énjének helyreállítását jelenti, az ember valóságos dicsőségére és méltóságára. A királyi törvény, amelynek alattvalóivá válhatunk: a szabadság tökéletes törvénye (Jak 2,12).” (Ellen G. White, Review and Herald, 1892. XI. o.; *Jézus élete*, Az élet világossága c. fejelet).

Ha az akarás munkálását elfogadtuk, ha engedtük, hogy a Szentlélek készsége tegyen minket a jóra, ha immár azt akarjuk, amit Ő akar, akkor folytatja bennünk a munkáját: az akarás után a *véghezvitelt* is munkálni fogja.

„Az a változás, amely végbemegy, amikor valaki Krisztusnak adja át magát, a lélek legmagasabb értelemben vett szabad választása. A bűn kizárása a lélek ténykedése. Önmagunkban nincs erőnk, hogy Sátán uralma alól szabaduljunk. De ha kívánjuk, hogy megszabaduljunk a büntől, ha nagy ínségünkben kívülről és felettünk álló erőért kiáltunk, akkor képességeinket, a lélek erőit a Szentlélek isteni ereje árasztja el, és engedelmeskednek akaratunk parancsának, Isten akaratát teljesítve.”

„Ha a lélek átadja magát Krisztusnak, akkor az új szívet új hatalom uralja. A változás... természetfeletti, mert természetfeletti elemet visz az emberi természetbe. A Krisztusnak átadott lélek az Ő erődjévé válik, amelyet fenntart e lázadó világban. Csak akkor nem uralhat bennünket a Gonosz, ha átadjuk

magunkat Krisztus irányításának.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, „Az élet világossága” és „Kik az én testvéreim?” c. feje.)

4 Mi legyen tehát a legfőbb kérésünk imádságunkban, és milyen fontos igazságot tartunk állandóan szem előtt ezzel kapcsolatban?

Luk 11,13

„Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik Tőle kérik.”

Ján 14,16

„Kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.”

.....

Tudatos kérés, őszinte belső igény nélkül nem nyerhetjük el a Szentlelket. Jól meg kell értenünk azt is, hogy „*Isten bűnnel együtt nem lakik*” (Zsolt 5,5). Ezért mindig csak a Krisztus közbenjárása által elnyert bűnbocsánat, a megigazulás nyomán nyerhetjük el a Szentlelket (lásd Róm 5,1–2. 5). Az újjászületés, illetve a keresztség nyomán „*megnyugszik*” a Szentlélek minden hívőn, ezt a kapcsolatot azonban minden egyes vétkezés megszakítja. Ezért nagyon komolyan kell vennünk a Krisztus áldozatán és közbenjárásán alapuló azonnali és folyamatos bűnrendezést. A Szentlélek bennünk lakozását csak úgy nyerhetjük el, ha egyrészt őrizkedünk a bűntől, másrészt azonnal rendezzük törvényszegéseinket Istennel, őszinte bűnbánattal, valamint Krisztus áldozatába és közbenjárásába vetett hittel.

„*Az idők múlása nem változtatott Krisztus búcsúígéretén, hogy elküldi a Szentlelket mint képviselőjét. Isten nem tart vissza tőlünk semmit, nem Ő az oka annak, hogy kegyelmének gazdagsága nem árad jobban a Földre, az emberekre. Azért nem észlelhető ígéretének teljesedése úgy, ahogyan lehetséges volna, mert az ígéretet nem értékeli úgy, ahogyan kellene... Miért nem éhezünk és szomjúhozunk a Lélek ajándékát? Miért nem beszélünk róla, miért nem imádkozunk érte, miért nem prédikálunk erről? Az Úr készségesebben adja Szentlelkét szolgálóknak, mint ahogy a szülők adják jó ajándékaikat gyermekeiknek... A Lélek adja azt*

az erőt, mely fenntartja a harcoló és küzdő lelket minden nehézségben, a világ gyűlölete vagy saját hibáinak és tévedéseinek felismerése közepette is. Bánatban és szenvedésben, amikor nincs kilátásunk semmi jóra, amikor a jövő zavarosnak látszik, amikor elhagyatottnak és gyámoltalannak érezzük magunkat, épp ekkor jön el az ideje, hogy a Szentlélek hitben elmondott imáinkra megvigasztalja szívünket.” (Ellen G. White: Az apostolok története, A Lélek ajándéka c. fejj.)

5 Mit jelent közelebbről „a Lélek gyümölcsei” kifejezés?

Gal 5,22

„A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jószág, hűség, szelídség, mértékletesség.”

Mát 7,17–18

„Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt, romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt.”

.....

Azok a jellemtulajdonságok, amelyeket az apostol itt felsorakoztat, nem az ember jóra törekvésének gyümölcsei, hanem „a Lélek gyümölcsei”, azaz csakis azokban jelennek meg, akikben Isten Lelke „lakik” és „vezérli” őket.

Jézus világos hasonlattal szemléltette ezt: a jó fa – amelyben egészséges életfolyamatok zajlanak – feltétlenül jó gyümölcsöt terem, a beteg fa pedig csakis rossz gyümölcsöt hozhat. Önmagunkban – öröklött és szerzett önző természetünk folytán – mindannyian beteg fák vagyunk. Még ha őszintén átértük is az újjászületést, de Isten Lelke jelenleg nincs bennünk, akkor – magunktól – csak rossz gyümölcsöt teremhetünk. A rossz gyümölcsök az átvitt értelemben vett „test”, azaz a megromlott természet cselekedetei (Gal 5,9–21). Ha viszont Isten Lelke lakik bennünk, akkor az Ő befolyása uralkodik szívünkön, elménken. Akkor lehetetlen, hogy ne teremjünk jó gyümölcsöket, a Lélek gyümölcseit.

A Lélek gyümölcsei nem alkalmi jó cselekedetek, hanem beérett, megszilárdult jellemtulajdonságok. A felsorolásban a szeretet áll az első helyen. Találó az a hasonlat, hogy úgy áll az élen, mint a fehér a színek felsorolásában, mivel a fehér – színeképeire bontva – minden színt magában foglal.

A többi tulajdonságok, amelyek a szeretet után következnek, nem mások, mint a színképeire bontott szeretet, a szeretet különböző megnyilatkozásai.

Figyelemre méltó, hogy a szeretet után mindjárt az öröm következik, nyomban utána pedig a békesség. Ez azt mutatja, hogy olyan örömről van szó, amely szeretetből származik és nagy békességgel jár együtt. Nem érzelmi felajzottságról, harsány örömkítőzésekről van szó tehát, hanem az Istenhez és felebarátainkhoz való szeretetteljes viszonyulásból fakadó belső, csendes, de állandó és teljes örömről.

Ilyen volt az öröm Jézus életében: „*Sokan tévesen képzelik el Krisztus jellemét és életét. Azt hiszik, hogy nem volt életében melegség és napfény, hogy mindig komoly, szigorú és örömtelen volt. Az ilyen komor nézetek gyakran az egész keresztény élettapasztalatot beárnyékolják. Olvassuk az evangéliumokban, hogy Jézus sírt, de sohasem látták Őt nevetni. Üdvözítőnk valóban a fájdalmak férfja volt, ismerte a gondot és szomorúságot, mert szíve minden emberi nyomorúság előtt nyitva volt. Noha az önmegtágadás életét élte, amelyet fájdalom és gond árnyékolta be, kedélye, lelkülete nem volt bánattal teli. Arcvonásai nem mutattak haragot és bosszúságot, Ő mindig békés, derűs volt. Lelkéből az élet kimeríthetetlen forrása áradt, és bárhová ment, nyugalmat, békét, örömet és vidámságot vitt. Üdvözítőnk élete állandóan a legmélyebb és legszentebb komolyságot árasztotta, de sohasem volt szomorú vagy komor.*” (Ellen G. White: *Krisztushoz vezető lépések*, Öröm az Úrban c. fejelet.) Van min elgondolkodnunk minden egyes további tulajdonságról is. Krisztus életében hiánytalanul megtalálhatjuk és szemlélhetjük ezeket a jellemtulajdonságokat.

6 **Hogyan tanúskodik az Írás arról, hogy a Lélek gyümölcsei bizonyos fokozatossággal jelennek meg és érnek be az életünkben?**

2Pét 1,3–8

„Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott. Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket, hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottóságot, amely a kívánságban van e világon. Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé türelmet, a türelés mellé pedig kegyessé-

get, a kegyesség mellé atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet. Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem tesznek titeket hivalkodókká, sem gyümölcstelenné a mi Urunk, Jézus Krisztus megismerésére nézve.”

Péter apostol ugyanarról szól itt, amiről Pál „a Lélek gyümölcsei” hasonlat. Az apostol felsorolja, milyen értékes tulajdonságok jelennek meg sorban, egymás után az életünkben, ha az isteni természet részeseivé válunk a Szentlélek által.

A „gyümölcs” jelképes kifejezés arra utal, hogy a krisztusi jellemtulajdonságoknak be kell érlelődniük egy-egy ember életében, mint a gyümölcsnek a fán. A gyümölcs, bár bizonyos időre van szükség a beéréséhez, valójában hamar „elkészül”, ha a fa vagy a növény egészséges. Ezek a jellemtulajdonságok a „jó” szokásos cselekvése által fejlődnek ki az emberben. Ha a Szentlélek folyamatosan bennünk lakozik, akkor nem nehéz folyamatosan cselekedni az Isten szerinti jót. Így az egyes jellemtulajdonságok gyorsan kivirulhatnak az életünkben. A Szentlélek gyakori „megszomorításával”, Vele való kapcsolatunk folytonos megszakításával azonban késleltetjük a gyümölcsök beérését.

A Péter leveléből idézett igénél láthatjuk, hogy a kívánatos jellemtulajdonságok egymás után sorakoznak fel az életünkben: „*megvannak és gyarapodnak*” bennünk. Isten adja a kegyelmet nekünk e tulajdonságok elnyeréséhez, de az embernek együtt kell munkálkodnia Vele, „*teljes igyekezetet fordítva*” erre a célra. A Lélek gyümölcseit úgy kell elgondolnunk képiesen, mint ha egy fán minden létező gyümölcs teremne, és ezek folyamatosan érnének be a maguk idejében, egyik a másik után. Így a mi életünkben is újabb és újabb krisztusi jellemvonásoknak kell megjelenniük. Elménk és a szívünk nem tudja egyszerre felfogni Isten dicsőségének teljes világosságát. De ha folyamatosan növekszünk Isten tökéletes jelleme megismerésében és értékelésében, akkor ennek fényében mindjobban belátjuk, szégyelljük bűneinket és mezítelenségünket. Ennek következtében mindinkább igényeljük a Lélek segítségét. Így növekszik az ember a szentségben, a Lélek gyümölcseiben.

„Az Írások világosan tanítják, hogy a megszentelődés állandóan előrehaladó folyamat. Amikor a bűnös a megtérés alkalmával megbékél Istennel az engesztel-

lés vére által, a keresztényi élet éppen csak kezdetét veszi. Ezután haladnia kell a tökéletesedés felé, növekednie kell »érett férfiúságra, a Krisztus teljességében ékeskedő kor mértékére« (Eféz 4,13)... Péter apostol elének tárja a lépcsőfokokat, melyeken a bibliai életszentségre juthatunk.»

„Isten mindazt kinyilatkoztatja Igéjében, amit megcselekedhet az emberekért. A hithez erényt kell hozzátennünk, az erényhez megnövekedett ismeretet, az ismerethez mértékletességet, a mértékletességhez türelmet, a türelemhez istenfélelmet, az istenfélelemhez testvéri szeretetet, és a testvéri szeretethez könyörületes szeretetet. Nem kell azt gondolnod, hogy egy újabb jellemtulajdonság művelésével várnod kell addig, míg tökéletessé válsz egy előbbiben. Nem, ezeknek együtt kell növekedniük, állandóan táperőt merítve az isteni szeretet Forrásából. Életed minden napján tökéletesedhetsz azokban az áldott jellemtulajdonságokban, amelyek Krisztus jellemében teljességükben nyilatkoztak meg.” (Ellen G. White: A nagy küzdelem/Korszakok nyomában, Modern ébredések c. fej.; Review and Herald, 1890. júl. 29.)

Péter apostol felsorolása részben eltér Pálétól, részben hasonlít hozzá. Míg Pálnál a szeretet az első, Péter apostolnál a szeretet az utolsó a Lélek gyümölcssei felsorolásában. Csak a nézőpont más, azonban a mondanivaló ugyanaz. Mindketten arra utalnak, hogy a szeretet mindennek az alfája és ómegája, azaz a szeretet a kiindulópont – mint minden keresztény erény alapja és forrása –, de a végcél is a mind tökéletesebb és teljesebb isteni szeretet.

***Az e heti adomány
az oktatási intézményeket támogatja***

A LÉLEK AJÁNDÉKAI

1 Mit jelent a lelki ajándék bibliai fogalma?

Efész 4,11–13

„Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.”

1Kor 12,11

„Mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.”

.....

Az eredeti újszövetségi szó (*kharisma*) kegyelmi ajándékot jelent. A Biblia szerint ezeket az ajándékokat a „*Lélek osztogatja*” mint Isten kegyelmének közvetítője. Ezért nevezzük őket lelki ajándékoknak is. Az eredeti újszövetségi szóból származik a „karizmatikus mozgalom” vagy „karizmatikus kereszténység” elnevezés, amely arra utal, hogy ez az irányzat hitvallásában és vallásgyakorlatában központi helyre állítja a lelki ajándékokat. A kereszténységen kívüli világban is elterjedt a „karizmája van” vagy a „karizmatikus személyiség” kifejezés. A karizma szót a „talentum” szóval azonos értelemben használják ilyenkor, ami szintén bibliai eredetű (lásd Mát 25,14–30). Arra utalnak ezekkel a kifejezésekkel, hogy valaki rendkívül tehetséges, különleges képességekkel rendelkezik, illetve a személyisége lebilincselő, nagy hatással van másokra.

A Lélek ajándékai a Szentlélek által osztott megbízatások, szolgálatok Isten országa földi művében, a lélekmentés munkájában, amelyekkel együtt jár a megfelelő képesítés is. Isten Lelke világossággal és erővel ruházta fel

a természetes képességeket, hogy alkalmassá tegyen e szolgálatok betöltésére.

Meg kell jegyeznünk, hogy a Szentlélek az egyházon kívül is munkálkodik. Jézust és az evangéliumot nem ismerő, Isten szeretettörvényét tudatosan nem követő, de igazságkereső embereknek is adhat képességeket, más emberek illetve az emberiség javára.

„A világon mindig voltak kiváló tanítók, különösen értelmes emberek, akik széles körű tudományos kutatásokat végeztek, akiknek a kijelentései gondolkodásra serkentették az embereket, és az ismeretek roppant széles területeit nyitották meg. Ezeket az embereket úgy tisztelték, mint az emberiség vezetőit és jötevőit. Valaki azonban felettük áll... A Világosság már előttük is létezett. Amiképpen a Hold és a csillagok a Nap visszatükrozhöződése miatt fénylenek, úgy a világ nagy gondolkodói – amennyiben tanításaik, gondolataik igazak – az Igazság Napjának sugarait tükrözik vissza. Az emberi gondolkodás minden fényugara, az értelem minden felvillanása a világ Világosságától, Jézustól származik.” (Ellen G. White: *Nevelés/Előtted az élet*, 13–14. o.)

2 Milyen lelki ajándékokat sorol fel az Írás?

1Kor 7,7

„Kinek-kinek tulajdon kegyelmi ajándéka van Istentől, egynek így, másnak pedig úgy.”

1Kor 12,4–5. 28

„A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr... Némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsorú prófétákul, harmadszor tanítókul, azután csodatévő erőket, aztán gyógyítás ajándékait, gyámolókat, kormányokat, nyelvek nemeit.”

Róm 12,6–8

„Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár írásmagyarázás, a hitnek szabálya szerint teljesítsük, akár szolgálat, a szolgálatban, akár tanító, a tanításban, akár intő, az intésben, az adakozó szelídségben, az előljáró szorgalmatossággal, a könnyörülő vidámsággal művelje.”

.....

.....

Az idézett igékből láthatjuk, hogy a lelki ajándékok igen sokfélék: amennyi szükséglet, szolgálat és képesség létezik Krisztus egyházában, illetve az emberi egyéniségek gazdagságában, sokszínűségében. Az igei felsorolások nyilvánvalóan nem törekszenek teljességre. Fogalmat adnak azonban arról, mennyiféle szükséglet betöltéséhez nyerhetünk különleges képességeket és segítséget a Szentlélek által. Az 1Kor 12,28-ból idézett felsorolásban pl. a régies „*kormányok*” kifejezés a szervezés és vezetés ajándékára utal, az ugyan-csak régies „*gyámolok*” kifejezés pedig a lelki támogatás szolgálatára. De lehet lelki ajándék a bőkezű adakozás is, vagy az olyan teljes odaadás a szolgálatra – ami például Pál életét is jellemezte –, hogy egyáltalán nem volt magán-élete, hanem kizárólag Isten ügyének szentelte magát.

3 Hogyan lesz nyilvánvalóvá a gyakorlatban egy lelki ajándék megléte?

2Móz 35,30–33

„Mondta Mózes Izráel fiainak: Íme az Úr név szerint hívta el Bésaléelt, a Húr fiának, Urinak fiát, a Júda nemzetségéből. Betöltötte őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterségben, hogy tudjon kigondolni mindent, amit aranyból, ezüstből és rézből kell csinálni, foglalásra való köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle mesterségbeli munkát végezni.”

(Lásd a 34–36. verset is.)

.....

.....

.....

Bármely területen érvényes az, amit az Ige Bésaléel és Aholiáb lelki ajándékáról mond. A törvényszerűség azonos: Isten Lelke „*betölti*” az embert, „*értelmet, bölcsességet, tudományt*” ad „*a kigondoláshoz és a véghezvitelhez*” az adott szolgálat tekintetében. A Szentlélek a lelki ajándékok által az embert mintegy önmaga felülmúlásához segíti, mert az isteni bölcsesség és erő ihletésével felfokozza természetes képességeit.

Íme egy szemléletes leírás arról, hogyan történik ez a gyakorlatban, bármilyen jellegű lelki ajándék esetében. Ellen G. White írta a Battle Creek-i szanatórium főorvosának 1899-ben: „*Ki állt melletted, amikor a súlyos műtéseket végezted? Ki tartott meg nyugodtnak, higgadtan a válságos helyzetekben? Ki adott gyors ítélőképességet, jó szemet, nyugodt idegeket és szakszerű pontosságot? Az Úr Jézus küldte el angyalát, hogy álljon melléd, és jelentse meg, mit kell tenned. A kezére fektette kezét. Nem te, Jézus vezette késedet. Időnként ráébredtél erre, és csodálatos nyugalom szállt rád. Nem mertél kapkodni, mégis sebesen dolgoztál, tudtad, hogy pillanatnyi vesztegetni való időd sincs. Az Úr nagyon megáldott, Isten irányítása alatt álltál. Mások mit sem tudtak a veled lévő uralkodó jelenlétéről, és a te javadra írtak mindent. Híres orvosok voltak tanúi műtéteidnek és dicsérték hozzáértésedet... Isten nagy tisztességben részesített, hogy megdicsőítse nevéd.*” (Bizonyosságtételek VIII., 187–188. o.)

Ellen White érdekes megjegyzést tesz Bésalél és Aholiáb leszármazottaira vonatkozóan: „*Ezeknek a munkásoknak a leszármazottai örökölték a képességeket, amelyeket atyáik kaptak... A király a szent építmény minden részletére kiterjedő, pontos leírást kapott, és hitben kérhetett volna Istentől megszentelt segítőköt is, akiket Isten a kívánt munka pontos elvégzéséhez szükséges különleges szakértelemmel ruházott fel. Salamon azonban... Tírus királytól hívatott »tudós mesterembert«... Így Salamon munkásainak élére olyan ember került, akit nem sarkallt önzetlen vágy arra, hogy Istennek szolgáljon. E világ istenét – a Mammont – szolgált. Lényének alapvonása az önzés volt, és ez minden idegsejtjét átjárta.*” (Patriárkák és próféták, A bűn következményei c. fej.) Az örökölt képességeket, tehetségeket is Istentől származó lelki ajándékoknak kell tekintenünk tehát, még akkor is, ha ezeket nem közvetlen, személyes elhívás alapján kapjuk. A hívő keresztény Isten dicsőségére kívánja felhasználni talentumait.

4 Milyen életszemléletre tanít a „kegyelmi ajándék” vagy „lelki ajándék” kifejezés?

Efész 2,10

„Az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azokban járjunk.”

Jel 2,3

„Terhet viseltél, béketűrő vagy, az én nevemért fáradtál, és nem fáradtál el.”

Ne tehernek, hanem ajándéknak tekintsük a másokért végezhető szolgálatot! Nem is lesz teher, ha Isten Lelkétől ihletve – Tőle származó szeretettel és erővel – végezzük. Életünknek az a rendeltetése és boldogsága, hogy másokért dolgozzunk, adjunk, szolgáljunk egymásnak örömmel, teljes odaadással.

Jézus Krisztus nevéért fáradni, és nem fáradni el ebben – a hiteles kereszténység egyik ismertetőjele. Jézus ígérete teljesül ezáltal: *„Aki hisz énbenem, amint az Írás mondta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.”* (Ján 7,38) Az örökké buzgó, mindenkit ingyen és bőségesen ellátó forrás a fáradhatatlan keresztény munkálkodás jelképe. Sokszor olvasható a Bibliában, hogy Jézus szolgálatot, teherhordozást igényel tanítványaitól: *„Vegyétek fel magatokra az én igámat...”* *„Egymás terhét hordozzátok, úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.”* (Mát 11,29; Gal 6,2) Ez nehéznek, sőt félelmetesnek tűnhet. De ez csak látszat. Krisztus nevéért lelki befáradás nélkül lehet terhet viselni. Az Ő igája *„gyönyörűsége és könnyű”* (Mát 11,30). Minél inkább nem a saját erejével, hanem Krisztus erejével végzi valaki ezt a munkát, annál inkább így van.

„Aki Istennek szentelik lelküket és testüket, azok állandóan újabb testi-lelki erőt nyernek a Lélek adományaként. Kimeríthetetlen mennyei készletek állnak rendelkezésükre. Krisztus Lelke leheletét adja nekik, életet az Ő életéből... Isten kegyelme megnöveli és megsokszorozza képességeiket... Krisztussal együtt munkálkodva Krisztus teljességében részesednek, és emberi gyengeségükben is képesek lesznek megcselekedni a Mindenható tetteit.” (Ellen G. White: *A világ reménye*, 1898, 827. o.)

A Krisztus nevéért fáradozók lelki-testi erejét a szolgálat eredményeiből fakadó, rájuk visszaható öröm is növeli. Akár egyetlen ember jó irányú belső átalakulása, sőt akár ennek egy-egy előrehaladó lépése is akkora csoda, olyan nagy és tiszta öröm, hogy ez még fizikailag is megújító erővel hat azokra, akik emberek megmentéséért fáradoznak. Krisztus tanítványai elfogadják a szolgálat alapelvét, így a másokért végzett szolgálat megbízatása számukra valóban kegyelmi ajándék.

„Az ember önző szívéen kívül az egész világegyetemben nincs semmi más, ami csak önmagáért élne. A kéklő ég minden madara, a mező minden állata

más-más életet szolgál. Minden zöldellő levél, minden egyszerű fűszál az életet szolgálja. Minden fa, bokor és levél életet, életelemet áraszt magából, amely nélkül sem ember, sem állat nem élhetne, viszont ember és állat szolgálja a fák, bokrok és levelek életét. A virágok illatot árasztanak és nyiladozó szépségükkel boldogítják a világot. A Nap is az élőlényekért ontja sugarait. Az óceán, amely minden patak és folyam forrása, magába fogadja a föld minden folyóját, azért, hogy továbbadhassa. Az öléből felszálló párák mint záporok öntözik meg a földet, hogy termővé tegyék. A dicsőség angyalainak legfőbb öröme, ha adhatnak...

Isten dicsősége: adni. Krisztus ezt mondta: »Semmit sem cselekszem magamtól, engem az élő Atya küldött, és én az Atya által élek. Nem keresem az én dicsőséget, hanem annak dicsőségét, aki küldött engem.« Ezek az igék bemutatják az élet törvényének alapelvét, amely az egész világegyetemben érvényes. Krisztus mindent Istentől nyert, de azért, hogy továbbadja... Az Atya élete a szeretett Fió közvetítésével árad ki mindenre. Ugyancsak a Fió útján tér vissza szeretetének áradata, dicséretben és örömteli szolgálatban, a mindenség nagy Forrásához. Így Krisztus által tökéletes az áldozatkészség körforgása, amely bemutatja a nagy Adományozó jellemét: az élet törvényét.» (Ellen G. White: Jézus élete, „Velünk az Isten” c. fejezet)

5 Milyen összefüggés van a Lélek „gyümölcsei” és „ajándékai” között?

Mát 7,20–23

„A gyümölcseikről ismeritek meg őket. Nem mindenki, aki ezt mondja nekem: »Uram, Uram«, megy be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, nem a te nevedben űztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? Akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!”

1Kor 13,1–3

„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyaná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. Ha jövődőt tudok is mondani, ha minden titkot és minden tudományt ismerek is, ha egész hitem van is, úgynnyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem,

semmi vagyok. Ha vagyonomat mind feléitetem is, ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.”

1Kir 4,29

„Isten adott bölcsességet Salamonnak, s igen nagy értelmet és mély szívet, mint a fővény, mely a tenger partján van.”

.....

.....

.....

.....

A lelki ajándékok csak a Lélek gyümölcseivel együtt jelentenek áldást. Isten úgy adja a lelki ajándékot, hogy ezzel együtt ösztönzi a hitbeli, jellembeli növekedést is, és azt kívánja, hogy a kettő arányosan fejlődjék. Mindazonáltal az ember szabad választásán, együttműködésén múlik, hogy így lesz-e. Az Úr Salamonnak is együtt adott „igen nagy értelmet és mély szívet”, de ő a lelki növekedésben megállt, sőt eltorzult és hitehagyásba fordult át. Ebben az állapotban már sem neki (lásd Prédikátor könyve tanúságtételét), sem másoknak nem jelentett áldást (lásd 1Kir 12,4) a hatalmas és csodálatos lelki ajándék, amit kapott.

A legnagyobb, isteni teremtő erő megnyilatkozásait jelentő ajándékokat pedig csakis a lélek gyümölcseinek bősége esetén nyerheti el az ember. Olyan jellemnek és cselekedeteknek kell megnyilatkozniuk ehhez, amelyeket Isten teljes egészében jóváhagyhat. A lelki ajándékok *esőjében* való részesülés ugyanis azt nyilvánítja ki a világ előtt, hogy Isten teljes mértékben együttműködik azokkal az emberekkel, akik a mennyei erőt és áldást közvetítik, ezért életüknek maradéktalanul Isten jellemét kell tükröznie.

Jézus arra tanított, hogy soha ne az ajándékaik alapján ítéljük meg a lelkeket, hanem a gyümölcseik alapján. Az ajándékok tekintetében igen megtevesztő hamisítványok létezhetnek, amelyeket szintúgy Jézus nevében gyakorolnak. Bizonyosak lehetünk abban, hogy Isten nem adja a Lélek legmagasabb rendű ajándékait azoknak, akinek az életében a Lélek gyümölcsei nem mutatkoznak. Soha nem szabad elfeledkezni arról, hogy valódi szeretet nélkül akár a leghatalmasabbnak és leghitelesebbnek tűnő lelki ajándékok is teljesen értéktelenek, illetve hamisak.

6 Milyen felhívások szólnak hozzánk az Igéből a lelki ajándékokkal kapcsolatban?

1Kor 14,1

„Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat!”

Róm 12,4–6

„Amiképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van, azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint... a hit szabálya szerint teljesítsük.”

1Kor 4,7

„Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?”

.....

.....

.....

A lelki ajándékok kívánása helyes dolog, hiszen a szeretet maga táplálja bennünk azt a vágyat, hogy a lehető legtöbbet és legjobbat tegyük egymásért. Teljes önzetlenség, Istenre hagyatkozás jellemezzon azonban bennünket abban, hogy mit kívánunk. Azt kívánjuk, ami hasznos, szükséges, és amit Isten akar adni nekünk. Nem lehet visszasabb dolgot elgondolni, mint ha versengés, viszálykodás, irigység mutatkozik egy keresztyén közösségben a lelki ajándékok körül.

Ez nemcsak olyan kirívóan nyilatkozhat meg, mint Korinthusban, hanem rejtettebben is, de a következmények mindenképpen rombolóak. Előfordul a keresztyén gyülekezetben, hogy egyesek helytelen ambíciókat ápolnak magukban, mert olyan szolgálatokat és tisztségeket kívánnának maguknak, amelyekre Isten Lelke nem hívta el és nem képesítette őket. Mások pedig ellenállhatnak, és elnyomni, bírálni, mellőzni próbálhatják az Isten által adott kegyelmi ajándékot, illetve annak hordozóját – merő féltékenységből, a „ki a nagyob?” gondolkodással fertőződve. Ismét mások abba a kísértésbe eshetnek, hogy elbázzák magukat a nekik adott ajándékok következtében.

Még a legkülönbeket is megkörményezheti ez a veszély. Isten óvjon bennünket minden ilyen, méltatlan, fájdalmat okozó és Istenre szégyent hozó lelki magatartástól!

***Az e heti adomány
az oktatási intézményeket támogatja***

A SZENTLÉLEK MUNKÁJÁNAK SÁTÁNI HAMISÍTVÁNYAI A VÉGIDŐBEN

1 Hogyan figyelmeztet Isten Igéje arra, hogy a végidőben Sátán tömegeket von befolyása alá természetfeletti jelenségekkel, Istennek tulajdonított csodákkal?

Mát 24,23–25

„Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme itt a Krisztus, vagy amott, ne higgyétek. Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is. Íme előre megmondottam néktek.”

2Thess 2,8–10

„Akkor jelenik majd meg a törvénytaposó – akit megemésztt az Úr az Ő szájának leheletével, és megsemmisít az Ő megjelenésének feltűnésével –, akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugság minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszság minden csalárdságával azok között, akik elvesznek, mivelhogy nem fogadták be az igazság szeretetét az ő üdvösségükre.”

Lásd még: Jel 16,14/a

.....

.....

.....

A karizmatikus keresztény körökben megnyilatkozó jelekben és csodákban is a fenti igék beteljesedését kell vajon látnunk? Egyértelműek és fontosak az alábbi bizonyágtételek. Ezek jórészt még profetikus kijelentések voltak a múlt század elején, amikor Ellen G. White leírta e sorokat:

„Sok újkori ébredés kísérőjelenségei... élesen különböznek azoktól a megnyilatkozásoktól, amelyek régebben kísérték Isten szolgálóinak fáradozásait. Igaz, hogy sok helyen fellángol az érdeklődés, a gyülekezetek sok taggal szaporodnak, és sokan mondják, hogy megtértek, de az eredmények nem olyanok, hogy a lelki élet hasonló mértékű elmélyülését is bizonyítanák...

A látványos ébredések nagyon sokszor a képzelet megmozgatásával, az érzelmek felkeltésével, az új és meglepő utáni vágy kielégítésével lángolnak fel... Csak az az istentisztelet érdekes számukra, amiben szenzáció van. A higgadt gondolkodást kiváltó üzenet nem talál bennük visszhangra...

Mielőtt Isten utoljára látogatná meg ítéletével a Földet, az Úr népe között olyan lelki ébredés lesz, amilyenre az apostoli idők óta nem volt példa. Isten Lelke és ereje kiárad népére... A lelkek ellensége gátolni akarja ezt a munkát. Mielőtt e megmozdulás ideje elérkezne, megkísérli megakadályozni kibontakozását, hamisítvány létrehozásával. Azokban az egyházakban, amelyeket megtévesztő befolyása alá tud vonni, olyan látszatot kelt, hogy Isten különleges áldása árad ki rájuk. Nagy vallási érdeklődés illúzióját kelti. Tömegek ujjonganak majd azon, hogy Isten csodálatos munkát végez értük, pedig ez a munka más lélektől származik. Sátán a vallás leple alatt próbálja kiterjeszteni befolyását a keresztény világra.

Az elmúlt fél évszázad sok ébredésében kisebb-nagyobb mértékben azok a hatások érvényesültek, amelyek a jövő nagyobb mozgalmaiban fognak megmutatkozni: érzelmi túlfűtöttség, az igaz és a hamis keveredése. Ezek nagyon alkalmasak az emberek félrevezetésére. De senkinek sem kell eltévednie. Isten Igéjének fényénél nem nehéz megállapítani e mozgalmak jellegét.” (A nagy küzdelem, Modern ébredések c. fejelet)

„Az Úr megmutatta nekem, hogy azok a dolgok, melyeket leírtál az Indiában¹ történetéről, újra ismétlődni fognak, közvetlenül a próbaidő lezárulása előtt. Mindenféle durvaság nyilatkozik majd meg. Lesz hangos kiáltás, dobszó, zene és tánc... és ezt a Szentlélek által indított mozgalomnak nevezik majd. A Szentlélek soha nem nyilatkozik meg ilyen módon, ilyen fülsiketítő lármában és zajban, ilyen karneválban – és még ezt nevezik a Szentlélek munkájának.” (132. sz. levél, 1900 – Selected Messages II., 36. o.)

1 Ez a bizonyosságtétel 1900-ból való, ekkor bizonyos karizmatikus jelenségek ütötték fel fejüket az Indiana államban (Egyesült Államok) tartott tábor-összejövetelen.

„Láttam, hogy Sátán különféle eszközök által, a legkülönbözőbb módon tevékenykedett. Dolgozott prédikátorok által... Miközben prédikáltak vagy imádkoztak, közülük sokan a földre estek, de nem Isten ereje, hanem Sátán ereje által, amelyet rájuk árasztott, és általuk a népre... A nép pedig rendkívül örült, mert azt hitte, hogy a Szentlélek befolyása alatt állnak az illetők. Azok közül, akik ezeket az erőket felhasználták, sokan annyira sötétségben voltak, hogy azt hitték, Isten ereje az, amit gyakorolhatnak. (...)

Láttam Jézust, a nagy Főpapot az Atya előtt állni... Akik... hitben a szentek szentjébe követték Őt, így imádkoztak: »Atyánk, add nekünk Lelkedet!« Jézus kiárasztotta rájuk a Szentlelket. Jézus leheletében világosság, hatalom, sok szeretet, öröm és békesség volt. Egy csoport felé fordultam, amely leborulva a királyiszek előtt állt. Még mindig nem tudták, hogy Jézus elhagyta őket. Úgy látszott, mintha Sátán lett volna a királyiszek mellett, s megkísérelte Isten művét utánozni. Láttam, amint feltekintettek a trónhoz és így imádkoztak: »Atyánk, add nekünk leelkedet!« Sátán ekkor rájuk árasztotta szentségtelen befolyását. Leheletében sok világosság és erő volt, de hiányzott belőle a mindent megédesítő szeretet, az öröm és a békesség. Sátán célja az volt, hogy tévelyítsen, visszatartsa és megcsalja Isten gyermekeit.” (Tapasztalatok és látomások, Nyitott és zárt ajtó; A 2300 nap vége c. fejezetekből)

2 Melyik bibliai szakasz segít a helyes tájékozódásban a mai karizmatikus mozgalmak nyelveken szólását illetően? Mikor és hol jelent meg a Lélek pünkösdi nyelvadományának első sátáni hamisítványa?

1Kor 14,2. 9. 14. 23

„Aki nyelveken szól [értsd: nálatok, Korinthusban], nem embereknek szól, hanem Istennek, mert senki sem érti, hanem lélekben beszél titkos dolgokat... Azonképpen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mi módon értik meg, amit szóltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni... Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-e, hogy őrjöntök?”

A korinthusi gyülekezetben a pünkösdi nyelvadománytól eltérő nyelveken szólás jelent meg. Önmaguk és a jelenlévők számára érthetetlen nyelven imádkoztak, énekeltek az istentiszteleten, egyszerre többen is, úgyhogy a kívülálló szemlélőre „örjöngésként” hathatott mindez.

Hasonlítsuk össze ezt a jelenséget azzal a „nyelvadománnyal”, amely a XX. század elejétől a karizmatikus keresztény mozgalmakban jelent meg. Tanulmányos az alábbi két, karizmatikus hívőktől származó élménybeszámoló:

„Január 28-án este fél 11-kor Jézus betöltötte ígéretét, és megkeresztelt Szentlélekkel. Ez az életem legnagyobb eseményévé vált. Hirtelen úgy éreztem, hogy vállaim megrándultak, mintegy elektromos ütés ért kívülről, amely testemen és egész lényemen áthatolt. Felfogtam, hogy a szent Isten közeledett hozzám. Éreztem, hogy lábam remegni kezd, és éreztem, amint önkéntelen mozgás és rendkívüli erő hullámszik át rajtam. Ez által az erő által testem remegése egyre jobban fokozódott, s egyúttal imádságom áhítata is emelkedett. Beszédem szétfolyt számon, a halk imahangok erősödtek és átváltak idegen nyelvvé. Szédültem. Többé nem én voltam, noha egész idő alatt tudatában voltam, mi történik. Nyelvem reszketett, de saját erőmből nem bírtam szám kinyitni. Hirtelen éreztem, hogy megnyílik a szám, és áradnak belőle szavak idegen nyelven. Hangom egyre hangosabb lett, először szépen csengett, de hirtelen borzalmas panaszkiáltássá változott, és azon vettem magam észre, hogy sírok. Olyan voltam, mint egy kürt, amelybe belefújtak. Ez a beszéd és ének mintegy tíz percig tartott a jelen lévő személyek szerint. Amikor megszűnt, egészen csend lett, majdnem hangtalan imádság következett szintén idegen nyelven. Amikor elmúlt, lelkemet a boldogság és üdvösség kimondhatatlan érzése töltötte el. Nem tudtam mást tenni, mint hálát adni, hangosan hálát adni. Isten közelségének érzése olyan csodálatos volt, mintha a menny a földre jött volna. És a menny valóban a lelkemben is volt.” (Finn ébredési mozgalom történetét ismertető, 1935-ben megjelent műből; idézi Veöreös Imre: *Enthusziasztikus kereszténység*, Lelkipásztor, 1970/7., 402–404. o.)

„1974 augusztusában, az általuk rendezett egyhetes zenei táborozás záró alkalmakor vagy huszonötven voltak együtt egy magánháznál... A svájci testvérgyülekezeti küldöttség is részt vett egy reggeli ifjúsági imaórán. A svájci atyafiak nagy spontaneitással, szabadon kezdtek sorban imádkozni, ami a hazai fiatalokat is elragadta, és átélő, lelkes imára készítette. Vallomásaik szerint ezúttal is igen erős jó érzés fogta el őket... Ilyen előzmények

után került sor a záró alkalomra a késő esti órákban, hazafelé készülöben. Zenei és emberi élményekben gazdag hét állott mögöttünk. Imával akarunk búcsúzni. Valaki elkezdett imádkozni. És néhány perccel azután, hogy elkezdtük az imát, valami olyasmit éreztünk, amit még odáig soha... Egyszerűen egy erőkiáradást éltünk át... Egyszer csak azt vettük észre, hogy néhány fiatal nem áll meg a lábán, elhagyja minden ereje és összecsaplik. Ez akkor ott tovább fokozódott, a fiatalok többen lehullottak a földre, és egy rövid idő után, amikor felkeltek, egy nagy könnyebbség, szabadabb érzés lett úrrá rajtuk. Addig nem tapasztalt erőkiáradás volt, ami az első percekben megdöbbenő és ijesztő volt, és hirtelen nem tudtuk, hogy mit kell ilyenkor csinálni, mi lesz ebből... Az egyszer megismert élmény ereje az érintett fiatalokat nem hagyta nyugodni... 1975 folyamán még vagy három ízben, más résztvevőkkel is és más körülmények között sor került az »elragdatásra«, buzgó átélt imáik eredményeként. Úgy látták, hogy a Szentlélek ereje megteremtette az isteni kontaktust: nyelveken szóltak, testük-lelkük az aléltóságig megrázkódott, öröm árasztotta el őket, közben »gyógyulások és szabadulások is történtek.« (Kardos László–Szigeti Jenő: *Boldog emberek közössége*, Magvető, 1988, 515–518. o.)

Az utolsó időben egyes karizmatikus csoportokban már azzal is találkozni lehet, hogy a Lélek hatása alatt különböző állatok hangját utánozzák. Úgy értelmezik ezt, hogy ezáltal gyakorolják magukat a gyermeki alázatosságban, amelyről Jézus mint a tanítványság ismertetőjeléről szólt. Ugyancsak ismert az ún. „szent nevetés” jelenség is, amikor karizmatikus összejövetel alkalmával többen a résztvevők között nevetőgörcsben vonaglanak a földön, órákon át. Ezt úgy értelmezik, hogy ezáltal felszabadítja őket a Szentlélek a belső szorongásoktól.

3 Mely kijelentésekből tűnik ki egyértelműen, hogy Pál apostol nem tekintette hiteles lelki ajándéknak a korinthusi jelenséget?

1Kor 12,1

„A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek.”

1Kor 13,1

„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyaná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.”

1Kor 14,36–38

„Avagy titőletek származott-e az Isten beszéde, avagy csak hozzátok jutott el? Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy lelki ajándék részese, vegye észébe, hogy amiket néktek írok, az Úr rendeletei azok. Aki pedig tudatlan, legyen tudatlan.”

.....

.....

A 12. fejezettel kezdődik a korinthusiakhoz írt levélben az a szakasz, ahol az apostol – a gyülekezeti problémák sorában – a közöttük megjelent nyelveken szólással kapcsolatban is kifejti álláspontját. Mindjárt a legelső mondatával arra utal, hogy a gyülekezet, illetve sokan a gyülekezetből *tudatlanok* a lelki ajándékokat illetően. A 13. fejezetben a szeretet himnusza is a korinthusi lelki ajándékok témáját tárgyaló igeszakasz része. Az apostol súlyos kritikát mond a gyülekezetben mutatkozó nyelveken szólásról, amikor kijelenti: hiába vélik úgy, hogy ők „*angyalok nyelvén szólnak*”, ha eközben nincs bennük szeretet. Arra utalt ezzel, hogy miközben *pártoskodnak*, világi hatóság előtt *pereskednek* egymással, és „*olyan paráznaság is hallatszik köztük, amilyen a pogányok közt sem említettik*” (lásd a 3–6. fejezetben foglaltakat), azt képzelik, hogy ők más keresztényeknél különlegesebb módon és nagyobb mértékben részesültek a Lélek adományában. Az apostol végül azzal zárja levelének ezt a részét, hogy akik nem fogadják el a gyülekezeti rendre vonatkozó utasításait, azok megmaradnak tudatlanságukban, önmaguk veszedelmére.

4 **Mi az oka annak, hogy az apostol mégis bizonyos óvatossággal közelítette meg a nyelveken szólás kérdését a korinthusi hívőknek írt levelében? Miért nem mondta ki azonnal, egészen nyíltan a véleményét? Miért adott olyan utasítást, hogy „minden ékesen és jó renddel legyen”, de azért „ne tiltsák” meg a nyelveken szólást sem?**

.....

.....

1Kor 14,20

„Atyámfiai, ne legyetek gyermekek az értelemben, hanem a gonosz-ságban legyetek gyermekek, értelemben pedig érettek legyetek.”

Az apostol először cáfolat nélkül hagyja a korinthusi hívők téves nézeteit, például azt, hogy ők „Istennek beszélnek titkos dolgokat”, vagy hogy „szépen mondanak áldást”. Nem kezdi azzal, hogy rögtön kimondja az egyértelmű megállapítást, hanem mindenekelőtt arra biztatja őket, hogy ne a maguk építésére, hanem mások építésére törekedjenek a gyülekezeti istentiszteleten. Az apostol szavaiból kitűnik, hogy egyesek ellene voltak a szóban forgó jelenségnek a gyülekezetben, és szerették volna kitiltani az istentiszteletről. Pál ehelyett olyan rendszabályokat fogalmaz meg, amelyekkel gyakorlatilag lehet kiiktatni a zavaró jelenséget az istentiszteletről. A nyelveken szólásnak csak akkor van helye a gyülekezetben – írja az apostol –, ha valaki azt le is fordítja, azaz az érthetetlen nyelv eleve elfogadhatatlan. Továbbá ketten, legfeljebb hárman szóljanak nyelveken egy alkalommal, de csak akkor, ha van, aki lefordítja, és csakis egymás után szólhatnak, nem többen egyszerre. Ezenkívül az asszonyok nyilvános istentiszteleti szereplését is megtiltotta, ami egyrészt „illetlennek” számított az akkori társadalomban (lásd: 35. vers), másrészt pedig valószínűleg közülük többen erősen a hamis lelki ajándék befolyása alá kerültek, és ennek hatása alatt uralták a gyülekezeti istentiszteleteket.

A 20. vers magyarázza meg, hogy miért ezzel a pedagógiával közelítette meg az apostol a kérdést. Úgy látta, hogy azok, akiket hatalmába kerített a megtévesztés, „gyermekek az értelemben”. Attól tartott, hogy ha nyílt és kemény megrovásban részesíti őket, avagy határozott tiltással lép fel ellenük, akkor ez arra indíthat egyes őszinte, még menthető, de átmenetileg a sátáni varázslat hatalmába került hívőket, hogy megfontolás nélkül elutasítják bizonyoságtételét, s ennek következtében még inkább belegabalyodnak a tévelygés hálójába. Az apostol mindenkor nagy türelmet és tapintatot tanúsított az „erőtlenek” iránt. Arra törekedett, hogy „mindenkinek mindenné legyen, csakhogy minden módon megtartsion némelyeket” (1Kor 9,22).

Tanulhatunk ebből mi is. Ha egy lelkes karizmatikus hívőnek kereken megmondjuk, hogy az, amit ő a Lélek adományának tart, valójában a démoni erők munkája, akkor könnyen megtörténhet, hogy ezen megütközve teljesen elutasítja magától az igazság üzenetét, mert úgy érzi, megbántották vallásos érzéseiben, kétségbevonták tapasztalatai hitelességét. Tanuljunk Pál-

tól türelmet, tapintatot, szeretetteljes megközelítést. Ha hozzá hasonló lelkülettel közeledünk a különböző tévelygések áldozataihoz, és kitartóan fáradozunk értük, akkor egyesek megmenthetőnek bizonyulnak közülük.

Ellen G. White a következőket írta azokról, akik az ő korában hasonló, hamis hatások alá kerültek: *„Minden elképzelhető módon énekeltek, kiabáltak és zajongtak. Nem elvetemült, hanem magukat megtéveszteni és félrevezetni hagyó emberekről van szó. Sátán keze volt a dologban.”* (Ébredés, és azután mi? c. idézetgyűjtemény; Advent Kiadó, 1988, 67. o.)

Azokat viszont, akik az ilyen összefüggések inspirátorai voltak, és magabiztosan, agresszíven befolyásolták a jelenlévőket, másként minősítette: *„Vannak, akik ide-oda járkálnak, s magukat Istentől küldött prédikátoroknak mondják... Közülük néhánynak sok kijelenteneivalója van a lelki ajándékokról, és ebben nagyon ügyesnek bizonyulnak. Féktelen érzéseknek adják át magukat, érthetetlen hangokat adnak ki, amit nyelvadománynak neveznek... Felfuvalkodottak és a szabadságukkal dicsekednek. Mondják, hogy »Uram, Uram!«, hivatkoznak a betegek gyógyítására és más csodákra, azt állítják, hogy többet mutatnak fel a Lélek és Isten erejéből, mint azok, akik megtartják Isten parancsolatait. De cselekedeteiket az igazság ellenségének vezetése alatt vitték véghez, akinek célja az emberek megtévesztése... Látjuk-e, hogy ezek az emberek Isten törvényének ellenségei?»* (Uo. 65., 68–69., 72., 74. o.)

5 Melyek voltak az apostol fő érvei az érthetetlen nyelven szólás és imádkozás állítólagos lelki ajándéka ellen? Hol fejt ki legvilágosabban a saját álláspontját?

1Kor 14,10–11. 15. 19

„Példa mutatja, oly sokféle szólás van a világon, de azok közül egy sem érthetetlen. Hogyha azért nem tudom a szónak értelmét, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen előttem... Mert ha nyelvel könyörgök, a lelkem könyörög, de az értelmem gyümölcstelen.

Hogy van hát? Imádkozom lélekkel, de imádkozom értelemmel is, énekelek a lélekkel, de énekelek értelemmel is...

A gyülekezetben inkább akarok öt szót szólani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, hogynem tízezer szót nyelveken.”

Lásd még: 23–25. vers

.....

.....

Az apostol először arról szól, hogy az érthetetlen nyelv semmilyen építő hatást nem gyakorol másokra, nem közöl semmit. Akik érthetetlen nyelven szólnak egymáshoz, azok „idegenek” maradnak egymás számára. Másodszor azt mondja, hogy még önmagát sem építheti senki az érthetetlen nyelvvel. Hiába vallják, hogy amikor nyelveken imádkoznak, akkor ők „lélekkel imádkoznak és énekelnek”, az értelem kikapcsolása mellett megvalósuló érzelmi átélések „gyümölcstelének” (14. vers). Egyedül csak az helyes – jelenti ki az apostol –, ha az ember „lélekkel és értelemmel”, azaz értelemmel és érzelmei együttes érvényesülésével, egészséges összekapcsolódásával imádkozik vagy énekel (vö. Mát 22,36).

Továbbá a természetellenesen felajzott állapotban éneklő és imádkozó, egyszerre különböző, érthetetlen nyelveken szóló gyülekezet a lehető legrosszabb benyomást teszi a közjük belépő vagy betévedő idegenre. A józan kívülállók „örjöngő” tömegnek látják őket. Ahelyett, hogy a tiszteletteljes áhítat és az értelmes bizonyosságtevés Isten jelenlétébe vonná a vendégeket, megbotránkozva fognak elfordulni az efféle kegyességet gyakorló közösségtől.

Az ember csodálkozik azon, hogy a karizmatikus gyülekezetek – amelyek általában hangsúlyozzák a Bibliához való ragaszkodásukat – hogyan mernek nyelveken szólani összejöveteleiken Pál apostol idézett kijelentései ellenében. Hiszen az apostol álláspontja olyan világos és határozott: „Inkább öt szót értelemmel, semmint tízezer szót nyelveken!”

6 Mely további pontokon szegülnek szembe a mai karizmatikus mozgalmak az apostol utasításaival, noha Pál „az Úr rendeletei”-ként közölte ezeket?

1Kor 12,4. 29–30

„A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek... Avagy mindnyájan apostolok-e? Vagy mindnyájan próféták-e? Avagy mindnyájan tanítók-e? Vagy mindnyájan csodatévő erők-e? Avagy mindnyájuknak van-e gyógyításra való ajándéka? Vagy mindnyájan szólnak-e nyelveken?”

1Kor 14,13. 16. 22. 27–28

„A nyelvek jelül vannak, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek,

a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek... Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után, és egy magyarázza meg. Ha pedig nincsen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben.”

Ha az apostol csupán saját tapasztalata és bölcsessége alapján mondta volna a fentieket, akkor is helyénvaló lenne figyelembe venni tanácsait. Az apostol azonban határozottan felszólítja a korinthusi hívőket – és velük együtt a mai keresztényeket is –, hogy vegyék figyelembe kijelentéseit, és az általa leírt szabályokat, mert azok „az Úr rendeletei” (37. vers).

Az Úr rendeleteit szegik meg tehát mindazok,

– akik azt vallják, hogy a nyelveken szólást a Lélek keresztségének jeleként minden hívőnek el kell nyernie,

– akik fordítás nélkül szólalnak meg idegen nyelveken a gyülekezetben,

– akik azt állítják, hogy a nyelvek „jelül vannak a hívőknek”,

– akik egyszerre többen beszélnek idegen nyelveken az istentiszteleten.

Isten őrizzen meg bennünket minden sátáni csalástól, és adjon kegyelmet nekünk ahhoz, hogy Páléhoz hasonló bölcsességgel és szeretettel tudjunk fáradozni a megtévesztettek szabadulásáért.

*Az e heti adomány
az ingatlanalapot támogatja*

A „LÉLEK KERESZTSÉGE”

A „korai és késői eső”

1 Mit jelent ez a bibliai fogalom: „a Lélek keresztsége”?

Mát 3,10–12

„[Keresztelő János kijelentése]: Én ugyan vízzel keresztellek titeket megtérésre, de aki utánam jön, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó, erősebb nálam. Ő Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket... Szórolapát van a kezében, és megtisztítja az Ő szérűjét.”

Ap csel 1,4–5

„[Jézus, tanítványaival] találkozáskor, meghagyta nekik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atya ígését, melyet úgymond hallottatok tőlem: Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.”

.....

.....

.....

A „keresztség”-nek fordított eredeti bibliai szó (*baptisma*) jelentése: alámeríteni. A Szentlélekkel való megkereszteltetés jelentése tehát: telítődni, teljesen átítatódni Szentlélekkel. Jézus tanítványai csak Jézus mennybemenetele után, tíznapi különleges előkészület nyomán nyerték el ezt az áldást. Csak akkor részesülhettek a Lélek keresztségében, amikor teljessé vált az oda-szentelődésük Krisztus követésére és szolgálatára.

„Igen komolyan imádkoztak a tanítványok... Félretettek minden nézeteltérést, hatalom utáni vágyat, és szoros keresztényi közösségbe kerültek egymással.

Közelebb és közelebb jutottak Istenhez, és megértették, milyen kiváltságban volt részük, amikor Krisztussal olyan közeli kapcsolatban lehettek. Szomorúság töltötte be a szívüket, amint arra gondoltak, hányszor okoztak Neki fájdalmat nehéz felfogásukkal, tanítása iránti értetlenségükkel, pedig Ő minden szavával a javukat akarta szolgálni. Az előkészület ideje a mély önvizsgálat ideje volt. A tanítványok érezték lelki inségüket, és az Úrhoz kiáltottak szent kenetért, amely alkalmassá teszi őket a lélekmentés munkájára. Nem csak önmaguk számára kértek áldást. Rájuk nehezedett a lélekmentés terhe. Megértették, hogy az evangéliumot el kell vinniük az egész világnak, és igényelték a Krisztus által ígért erőt.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, Pünkösöd c. fej.) Mindez azt mutatja, hogy a **Lélek keresztsége a legmagasabb rendű keresztény tapasztalat.**

Az apostolok korábban, Jézus földi szolgálata idején is nyertek olykor erőt mennyei gyógyításra, démonok kiűzésére (Mát 10,1; Luk 10,17). Mások viszont, hitetlenségük miatt, nem tudtak segíteni a hozzájuk forduló szenvedőkön (Mát 17,14–20). Ennek az volt az oka, hogy ideig-óráig rendelték csak alá magukat a Lélek befolyásának, azután újból és újból emberi természetük készletesei kerekedtek felül.

A Szentlélek keresztségére vonatkozó ígélet már Keresztelő János által elhangzott. Jelentése, beteljesedése kettős. A vég idejére is vonatkozik, hiszen Keresztelő János egész szolgálata is előképe a Jézus második adventje előtti megújulási mozgalomnak (Mal 3,1–3; 4,4–5). Keresztelő János – összehasonlítva saját keresztelését az eljövendő Messiáséval – kijelentette, hogy ő csak vízzel keresztel, a Messiás viszont majd Szentlélekkel és tűzzel. János keresztségének jelképes jelentősége és üzenete volt. Azt hirdette, hogy a választott nép tagjainak is teljes megtisztulásra, lelki megújulásra van szükségük a Messiás megjelenésére való előkészületként, csakúgy, mint a pogányságból zsidó hitre térő, úgynevezett prozelitáknak. (Keresztelő János előtt a prozeliták Izráel gyülekezetébe való felvételekor végeztek alámerítést – erről tanúskodik a rabbinikus irodalom.) A Messiás keresztsége viszont mennyei erő kiárasztásával jár majd együtt – hirdette Keresztelő János.

„A pátriárkák korában is gyakran, észrevehető módon megnyilatkozott a Szentlélek befolyása, de sohasem a maga teljességében... A Lélek pünkösöd napi kiárasztásával a menny azt üzenté, hogy a Megváltó ünnepélyes felkenetése megtörtént. Ígérete szerint elküldte követőire a mennyből a Szentleket annak jeléül, hogy mint pap és király, átvett minden hatalmat mennyen és földön, és népének Felkentje lett.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, Pünkösöd c. fej.)

Keresztelő János prófécija szerint a Lélek keresztsége együtt jár a *tűz keresztségével*. A kifejezés jelentése kettős. Az alábbi idézet rámutat az egyik jelentésére:

„Ésaiás próféta kijelentette, hogy az Úr megtisztítja népét bűneitől »az ítélet lelkével, a megégetés lelkével« (Ésa 4,3). Az Úr így szólt Izraelhez: »Kezemet ellened fordítom, és kiolvasztom mintegy lúggal salakodat, és eltávolítom minden ólmodat.« (Ésa 1,25) A bűn számára, bárhol található is, »a mi Istenünk emésztő tűz« (Zsid 12,29). Isten Lelke megemészti a bűnt mindazokban, akik alávetik magukat hatalmának.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, Kiáltó szó a pusztában c. fejj.)

A tűzkeresztség kifejezés másrészt a megpróbáltatások és üldöztetések tüzére utal (lásd Luk 12,49–50; 1Pét 1,7; 4,12). A Szentlélek kiáradását mindig nyomon követi az üldözés fellobbanása, mert Isten népe életszentsége és eredményes munkája dühíti Sátánt. A Lélek és a tűz együttes keresztsége megrostálja, ezáltal azonban meg is tisztítja a gyülekezetet.

Miután a Lélek keresztségében részesültek, az őskeresztény hívők körében használatossá lett egy sajátos kifejezés: „*Szentlélekkel teljes*” (Ap csel 6,3. 8; 7,55; 11,22. 24). „*A Lélek gyümölcsei*” és „*a Lélek ajándékai*” együttes megnyilatkozására utalt ez a megjelölés. Azokat mondták Szentlélekkel teljesnek, akik lelkületükben, jellemükben és a szolgálatukat kísérő erő tekintetében is magukon viselték a Szentlélek pecsétjét.

2 Milyen más képpel, rokon kifejezéssel jelöli még az Írás a Lélek keresztségét?

Ésa 32,15

„Míg kiöntetik reánk a Lélek a magasból, és lesz a pusztá termőfölddé...”

Jóel 2,23. 28. 30. 32

„Ti is, Sionnak fiai, örvendeztetek és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben, mert megadja néktek az esőt igazság szerint: korai és kései esőt hullat néktek, mint hajdanán... És leszen azután, hogy kiöntöm Lelkemet minden testre. Prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látomásokat látnak... Csodajeleket mutatok az égen és a földön... [Akkor] mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megmenekül, mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a szabadulás, amint megígérte az Úr, és a megszabadultak között

lesznek azok, akiket elhív az Úr!” (A 23. verset pontosított fordításban idéztük.)

Jak 5,7

„Legyetek azért, atyámfiai, ti is béketűrők az Úr eljöveteléig. Íme a szántóvető várja a föld drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg korai és késői esőt kap.” (Pontosított fordításban idéztük az ígét.)

.....

A Lélek esőként való kiáradása hasonló kép, mint a Lélekben való alámerítettetés. Ugyancsak a Szentlélek rendkívül bőséges megnyilatkozására utal. Péter apostol a Szentlélek pünkösdnapi kiáradásával azonosította ezeknek az ígéreteknek az elsődleges beteljesedését (Ap csel 2,12–21). Az ígélet Jézus második adventje előtt ismét teljesedni fog.

Az „*utolsó napok*” kifejezés (Ap csel 2,17) ugyanis két értelemben használatos a Szentírásban. Tágabb értelemben az ember megváltását bizonyossá tevő, döntő győzelmet jelentő golgotai áldozat utáni időszakot nevezi így az Ige, szűkebb értelemben viszont a végső hatalomátvétel idejét közvetlenül megelőző, második advent előtti időt. A profetikus ígélet kettős jellege egyértelmű, mivel „*az Úr nagy és rettenetes napja előtt*” is meg kell valósulnia a Szentlélek kiáradásának (Jóel 2,31; vö. Ap csel 2,20).

Kettős beteljesedésre utal a „*korai és késői eső*” kifejezés is. A szövegösszefüggés nyilvánvalóvá teszi, hogy ez a jelképes beszéd a Szentlélek kitöltésére vonatkozik (Jóel 2,23-at vö. a 28. verssel). A korai és késői eső két bőségesen esős időszak volt Palesztinában. A korai eső a magvetés után hullott, a késői eső az aratás előtt, és még bőségesebb volt, mint a korai eső. Mire utal ez a természeti kép? Isten a Szentlélek korai esőként való kiárasztását ígerte az evangéliumi magvetés után, és be is teljesítette ígéletét. Továbbá ugyanennek az áldásnak a megisméltődését ígéri az aratást, azaz Jézus visszajövetelét megelőzően, még nagyobb mértékben. („*Az aratás a világ vége*” – azonosította Jézus ezt a jelképet a búza és a konkoly példázatában, Mát 13,39.)

A Jóel próféta által hirdetett ígélet a következőket foglalja magában, amelyek mind a korai, mind a késői esőre vonatkoznak:

a) A „*prófétálás*”, azaz a Szentlélek által ihletett igehirdetés lesz a legfontosabb lelki ajándék a Szentlélek esőként való kiáradásakor. Ez azt jelenti, hogy

mind a korai, mind a késői eső mindenekelőtt igehirdető mozgalom lesz. Az írott Ige megelevenítésén túl közvetlen kinyilatkoztatásokat, „látomásokat és álmokat” (vö. 4Móz 12,6) is ad Isten.

b) Nemcsak egyes kiválasztottak fogják elnyerni a lelki ajándékok bőségét a gyülekezetben, hanem „minden testre” kiönti Lelkét az Úr. A „szolgák és szolgálóleányok” kifejezés bizonyára a legkisebtekre, a legszerényebb képességű gyülekezeti tagokra utal. A Lélek mindenkit felruház különleges képességekkel és erővel a hívő gyülekezetben. Idősek és ifjak, nagyok és kicsik Isten Lelke által szólnak és cselekednek majd. Valamennyien kiveszik részüket a végső evangéliumhirdetés munkájából.

c) Természetfeletti csodák, rendkívüli jelek kísérik a prófétálást, azaz a Szentlélek erejével hangzó igehirdetést.

d) A Szentlélek hatalmasan meggyőzi a szíveket. Sokan térnek meg: „Mindaz, aki segítségül hívja az Úr nevét, megmenekül.” (21. vers)

3 Ha a Lélek-kereszttség a legmagasabb rendű keresztény tapasztalat, akkor milyen előző fokozatai vannak a Szentlélek munkálkodásának az emberi szívekben?

Jel 3,20

„Íme az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja az én szótát és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, vele vacsorálok, és ő envelem.”

Ján 1,12

„Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.”

Ján 14,17

„[Jézus mondta: Elküldöm néktek] az igazságnak ama Lelkét, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja és nem ismeri Őt, de ti ismeritek, mert nálatok lakik, és bennetek marad.”

.....

Krisztus a Szentlélek által kopogtat szívünk ajtaján. A Szentlélek először kívülről közeledik: „szélként”, szelíd fuvallatként (Ján 3,8) törekszik bejutni lelkevilágunkba, amennyiben rést nyitunk, utat engedünk Neki ehhez.

Ha *megnyitjuk az ajtót*, azaz úgy döntünk, hogy *befogadjuk*, akkor elvégezni bennünk az újjászületés hatalmas munkáját, Isten fiaivá tesz minket. Ez *a korai eső tapasztalata egyéni életünkben*. Az újjászületés idején a Szentlélek különlegesen intenzív munkája tapasztalható annak érdekében, hogy a szívünkbe vetett igemag kicsírázzék, kihajtsjon.

Ezután, illetve a keresztséget követően a Szentlélek *megnyugvása, bennünk lakozása* következik. Ha nem szomorítanánk meg többé a Szentlelket, akkor lelki növekedésünk megszakítatlan, állandóan előrehaladó folyamat lenne. Jézus úgy akarja adni a Szentlelket minden keresztyennek az újjászületés, megtérés nyomán, hogy *örökké vele maradjon*, tehát úgy, hogy bennünk lakozása ne szakadjon meg.

Ha így lenne, ha nem következne be lelki hanyatlás, visszaesés, akkor megszakítás nélkül jutnánk mind mélyebb és szorosabb kapcsolatba a Szentlélekkel, egészen *a Lélek keresztsége* szintjéig, ami egyéni keresztyén életünkben a „*késői eső*” tapasztalatának tekinthető.

4 Csak az üdvterv bizonyos meghatározott időszakaiban részesülhetünk a Lélek esőjében, vagy ez csupán személyi feltételektől függ?

Ján 15,7–8

„Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, meglesz az néktek. Abban dicsőítitek meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjétek, és legyetek nékem tanítványaim.”

.....

A „Lélek keresztségét” nem feltétlenül kísérik természetfeletti csodák. A lényeg a Lélek gyümölcseinek bősége, és bizonyos ajándékok látható, hatásos megnyilatkozása. A természetfeletti csodák csak egyes korszakokban nyilatkoznak meg feltűnően, amikor Isten ezt jónak, szükségesnek látja.

Egyénileg bármely korszakban lehetséges minden keresztyén számára, hogy eljusson a Szentlélekkel való közösség legmélyebb tapasztalatára, a Lélek keresztségére. Azonban nagyon hatunk egymásra a keresztyén közösségben is. A valódi odaadás, avagy a langyos lelkiség és laza tanítványság mindenképpen befolyásolja keresztyén testvéreinket is. Ez az oka annak, hogy

Jézus általános jellemzést ad a keresztény gyülekezetek lelkiállapotáról a Jelenések könyvében foglalt üzeneteiben. Milyen nagy a felelősségünk tehát egymásért! Mennyire fontos továbbá, hogy egyénileg – visszahúzó gyülekezeti közegben is – könyörögjünk és küzdjünk a lelki előrehaladásért! Ez bátorító, ösztönző befolyást áraszt majd testvéreinkre is. Íme a biztatás arra vonatkozóan, hogy komolyan imádkozzunk a Lélek keresztségéért bármely korszakban:

„Minden munkás naponta könyörögjön Istenhez a Lélek keresztségéért! *A keresztény munkások gyűljenek össze, kérjenek különleges segítséget és mennyei bölcsességet a helyes tervezéshez és a bölcs végrehajtáshoz. Különösen azért imádkozzanak, hogy Isten a Lélek gazdag mértékével keresztelje meg választott követőit a misszióterületeken... A korai és késői eső képében – amely keleten a magvetés illetve az aratás időszakában hullott – a héber próféták a lelki kegyelem rendkívüli mértékű adományozását jövendölték Isten egyháza számára. A Lélek kiárasztása az apostolok napjaiban a korai eső kezdete volt, dicső eredményekkel. A Lélek jelenléte az igaz egyházban az idők végezetéig érezhető lesz.*” (Ellen G. White: *Az apostolok története, A Lélek adománya* c. fej.)

„Krisztus megígérte egyházának a Szentlélek ajándékát, és ez az ígéret ránk is éppen úgy vonatkozik, mint az első tanítványokra. Azonban, minden más ígérethez hasonlóan, Krisztus ezt az ígéretet is feltételekhez kötötte. Sokan vannak, akik hisznek az Úr ígéreteiben, és vallást tesznek arról, hogy igénylik ezeket, beszélnek Krisztusról és a Szentlélekről, mégsem nyernek semmilyen áldást. Nem adják át lelküket az isteni erők vezetésének és uralmának. Mi nem használhatjuk a Szentlelket. A Léleknek kell felhasználnia bennünket... Sokan azonban nem hajlandók ennek alávetni magukat. Önmaguk akarnak boldogulni, ezért nem részesülnek a mennyei ajándékban. Csak azok kapják meg a Szentlelket, akik alázatosan várakoznak Istenre, figyelnek vezetésére és kegyelmére. Isten ereje kérésre és befogadásra vár.” (Ellen G. White: *Jézus élete, „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek!”* c. fej.)

5 Milyen további hasonlatokat, kifejezéseket találunk az Írásban, amelyek a Lélek esőként való kiáradására vonatkoznak a végidő korszakában?

Hós 10,12

„Vessetek magatoknak igazságra, arassatok kegyelem szerint! Szántatok magatoknak új szántást, mert ideje keresnetek az Urat, míg nem eljön, hogy igazság esőjét adja néktek.”

Ap csel 3,19

„Bánjátok meg azért és térjetek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idejei az Úrnak színeitől.”

Jel 18,1

„Láttam más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma volt, és a Föld fénylett annak dicsőségétől.”

Milyen bátorító és vigasztaló ígéretek! A vég idején Sátán „*a hazugság minden jelével, hatalmával és csodájával*” fog működni (2Thess 2,11), Isten azonban az *igazság esőjét* árasztja majd a világra. Ahogyan az eső felüdíti a természetet, úgy fogja *felüdíteni* ez a csodálatos időszak Isten népét közvetlenül a nyomorúságos idő beköszönte előtt, mintegy felkészítve és megerősítve őket a megpróbáló időszakra. Isten ügye sokszor olyan fájdalmasan erőtlen, hogy befolyása szinte jelentéktelennek tűnik az értékéhez és a világ szükségleteihez képest. A késői eső idején azonban *az egész Földet bevilágítja* majd Isten evangéliumának dicsősége.

6 **Hogyan hat a lélekmentés munkájára az esőként kiáradó Lélek?** *Ésa 60,1–5*

„Kelj fel, add ki világosságodat, mert eljött világitásod ideje, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert íme, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik. És népek jönnek világosságodhoz, királyok a néked feltámadt fényességhez. Emeld fel körös-körül szemeidet és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, és leányaid ölben hozatnak el. Akkor meglátod és ragyogsz az örömtől, remeg és kiterjed szíved, mivel hozzád fordul a tenger kincszözone, hozzád jön a népek gazdagsága.” (Pontosított fordításban idéztük az első verset.)

Ámós 9,13

„Íme napok jönnek, ezt mondja az Úr, és ott éri a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt.”

Lásd még: Ján 4,35

.....

.....

Ha együtt van három tényező: a tiszta ige hirdettetik, és képviselőinek élete teljes összhangban van azzal, amit hirdetnek, továbbá természetfeletti, isteni jelek és csodák kísérik bizonyágtételüket, akkor a világhosszág sugarai a Szentlélek által minden ember lelkébe behatolnak, döntésre készítetve őket.

Ha Isten maradék egyházán – még ha csak maroknyi is – „feltámad az Úr dicsősége”, azaz a Lélek gyümölcseinek teljessége és ajándékainak bősége nyilvánkozik meg közöttük, akkor nagy lelki ébredés következik be. Tömegek jutnak rövid idő alatt igaz megtérésre, majd ezt követően a megszentelődés magaslatára. A korábban elvetett igemagvak gyorsan, erőteljesen kihajtanak, és meglepő gyorsasággal telt kalászt hoznak, beérnek az aratásra.

***Az e heti adomány
az ingatlanalapot támogatja***

A LÉLEK KIÁRASZTÁSA „KORAI ESŐKÉNT” – A KÉSŐI ESŐ ELŐKÉPE

Előkészület a késői esőre

1 Mi előzte meg a korai esőt, és milyen lelki előkészületre van szükség a késői eső előtt is?

Ap csel 1,14

„Mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak voltak az imádkozásban és a könyörgésben.”

Jóel 2,11–13

„Bizony nagy az Úrnak napja, és igen rettenetes! Ki állhatja ki azt? De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint, böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is! A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istentekhez! Mert könyörülő és irgalmas Ő, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, bánkódik a gonosz miatt.”

.....
.....
.....

Mindössze tíz nap volt a pünkösdi napjára való különleges lelki előkészület időszaka. A tanítványoknak nem több ismeretre volt szükségük, nem további fokozatos növekedésre a megértésben és a tapasztalatokban, hanem mély bűnbánatra korábbi mulasztásaik és lelki restségük miatt, valamint teljes önatadásra. Ugyanez a törvényszerűség a késői eső előtt is. Amikor a maradék egyház eljut oda, hogy látja már Isten tervét és az emberek nagy lelki

ínségét mindenütt, valamint a saját méltatlanságát és erőtlenségét, de Isten dicsőséges ígéreteit is – akkor már nem sok időre, hanem csak egy „döntő lelki mozdulatra” van szükség. Ez a döntő mozdulat az igaz bűnbánat, a bűnbocsánatért folyamodás, a teljes önátadás. Ennek a lépésnek a megtétele azonban komoly lelki küzdelembe kerül előző langyos, bűnnel megalkuvó, önerőre támaszkodó, hiányos keresztény tapasztalatuk miatt.

„Mialatt a tanítványok az ígéret beteljesedésére vártak, őszinte bűnbánattal alázták meg szívüket és vallották meg hitelenségüket... Az emlékezetükből kiesett igazságok fölelevenedtek bennük, és ezeket ismételték egymásnak. Önváddal illették magukat, amiért a Megváltót félreértették... Amint tiszta, szent életéről elmélkedtek, úgy érezték, hogy semmilyen munka nem lehet túl terhes, semmilyen áldozat túl nagy, ha életükben bizonyosságot tehetnek Krisztus szeretetreméltó jelleméről. Bárcsak még egyszer átélhetnék az elmúlt három esztendő – gondolták –, milyen másként cselekednének! Ha a Mestert csak még egyszer viszontláthatnák, mennyire igyekeznének kifejezni iránta érzett mély szeretetüket, s milyen őszintén bánkódnának minden egyes szó vagy hitetlen cselekedet miatt, ami fájdalmat okoz Neki. Vigasztalta azonban őket az a gondolat, hogy bocsánatot nyertek. Elhatározták, hogy amennyire csak lehet, jóváteszik hitelenségüket, és bátran megvallják Krisztust a világ előtt.”

„Láttam azokat, akik erős hittel és szívvel tépő kiáltásokkal küzdöttek Istenel... Arcuk állhatatosságot és komolyságot fejezett ki. Homlokukról hatalmas verejétkecseppek hullottak alá... Gonosz angyalok tolongtak körülöttük, és sötétséget árasztottak rájuk... Egyedüli biztonságuk az volt, ha tekintetüket állandóan felfelé irányították... Miközben az imádkozók tovább folytatták komoly kiáltásaikat, Jézustól egy-egy fénysugár hullott rájuk, hogy erősítse szívüket és felderítse arcukat. Láttam azt is, hogy sokan nem vettek részt a fohászzkodásban, közömbösnek látszottak... Az angyalok elhagyták azokat, akik nem törekedtek önmagukon segíteni, és ezeket az embereket nem is láttam többé. Kérdeztem a szemlélt rostálás jelentőségét, s azt hallottam, hogy azt a hű Tanúbizonyosság Lao-diceáról szóló határozott bizonyoságtétele idézte elő... Ennek a bizonyoságtételnek mély megbánást kell fakasztania az emberekben. Mindazok megtisztulnak, akik igazságban elfogadják és engedelmeskednek neki.” (Ellen G. White: Az apostolok története, 23–24. o.; Tapasztalatok és látomások, Rostálás c. fej.)

2 Mi jellemzi és mi kíséri az igehirdetést a Szentlélek kiáradása idején?

Ap csel 4,13

„Mikor pedig látták Péter és János szólásban való bátorságát, és megértették, hogy képzetlen és egyszerű emberek, csodálkoztak. Meg is ismerték őket, hogy Jézussal voltak.” (Pontosított fordításban idéztük az igét.)

Ap csel 19,11–12

„Nem akármilyen csodákat cselekedett Isten Pál keze által: annyira, hogy a betegekhez is elvitték testéről a kendőket vagy kötényeket, és eltávoztak azoktól a betegségek, vagy a gonosz lelkek kimentek belőlük.”

Jel 18,1–2

„Láttam más angyalt leszállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt, és a Föld fénylett a dicsőségétől. Kiáltott teljes erejéből, nagy szóval, mondván: Elesett, elesett a nagy Babilon, és lett ördögök lakhelyévé, minden tisztátalan lélek tömlöcévé, minden tisztátalan és gyűlölséges madár tömlöcévé.” (Pontosított fordításban idéztük az igét.)

.....
.....
.....

Az apostolok teljes határozottsággal hirdették az akkor időszerű, jelenvaló igazságot: Jézus volt a Messiás, akit kortársaik megtagadtak, megöltek. Isten azonban feltámasztotta Őt, és mindenki a Jézus által nyert bűnbocsánat révén üdvözülhet. Ez igen népszerűtlen igazság volt. Szemben állt a szanhedrin ötvenhárom nappal korábban hozott ítéletével, és a közvéleménnyel, amelyet a vezetők állásfoglalása határozott meg. Az apostolok bizonyágtétele a vallási vezetők bűnének nyílt leleplezése és kárhoztatása volt. Mégis teljes bátorsággal szóltak. Közvetlen felhívással fordultak a néphez, félelem nélkül vállalták a személyes tanúságtételt.

Hasonlóképpen lesz a késői eső idején is. A Szentlélek erejével felruházott hívő nép teljes nyíltsággal és határozottsággal fogja hirdetni a „hármás angyali üzenetet” (Jel 14,6–12), amely elevenbe vágó, jelenvaló igazság lesz ekkor. Nem ismernek félelmet az üzenet hirdetői a vég idején sem, noha bizonyágtételük élesen szemben áll majd a vezetők álláspontjával és a tömegek véleményével.

Megfigyelhetjük azt is, hogy a kegyelem üzenete és meghívása is ott volt az apostolok idején az igazságról szóló határozott bizonyágtevés mellett. Menynyire megváltoztatta a Szentlélek a tanítványok lelkületét! Nem sokkal Jézus halála előtt még tüzet akartak kérni egy samaritanus falura, amiért az ottani emberek nem voltak hajlandók szállást adni Jézusnak (Luk 9,52–54). Most pedig őszinte szeretettel, Krisztus lelkületével kínáltak kegyelmet és bűnbocsánatot azoknak, akik „Feszítsd meg!”-et kiáltottak Mesterükre. Isten együtt érző szívet adott nekik, fel tudták fogni most már, hogy milyen mély tudatlanságban, elvakult sötétségben vesztegel az Isten kegyelme által meg nem nyitott szív. Megértették, hogy Isten kimondhatatlan kegyelméből még az Emberfia elleni káromlás is megbocsáttatik az embereknek, ha elfogadják a Szentlélek megbánásra hívó szavát (Mát 12,31–32). Ilyen változásra van szükségünk nekünk is, hogy együtt érző szeretettel tudjuk közvetíteni Isten kegyelmének utolsó, kérlelő hívását a bűnben és tudatlanságban veszteglő embertömegeknek.

Jelek és csodák is kísérték az apostoli igehirdetést a pünkösöd utáni időben. Ez nagy hatással volt a tömegekre. Annál is inkább, mivel az apostolok egyáltalán semmi dicsőséget nem tulajdonítottak maguknak. Egyedül Krisztust magasztalták, Őrá irányítottak minden figyelmet.

„Pál közvetlenül érintkezett Efézus bálványimádó lakosaival, Isten hatalmas szembetűnően nyilatkozott meg általa... Az Úr annyiban adta meg szolgálóinak ezt a képességet, amennyiben ügyének fejlődése és nevének becsülete megkívánta. Akár Mózesnek és Áronnak a fűráo udvarában, Pálnak is fenn kellett tartania az igazságot a varázslók hazug csodáival szemben. Ezért mostani csodái különböztek az előbbiektől. Amint Krisztus ruhaszegélye gyógyító erőt szerzett annak, aki a hit érintésével gyógyulást keresett, úgy ez alkalommal a Pál testéről való ruhadarabok szolgáltak eszközül emberek gyógyítására... Mégsem bátorították a vak babonáságot ezek a csodák. Jézus így szólt, amikor érezte az asszony érintését: »Erő származott belőlem.« Ugyanígy a Szentírás kijelenti, hogy az Úr tett csodákat Pál keze által, s hogy az Úr nevét, nem pedig Pált érte magasztalás.»

„Nem lesz kisebb az az erő, amellyel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyennel ezt a munkát elindította. A próféciák, melyek az evangélium hirdetésének kezdetén a korai eső kiáradásában teljesedtek, a lezáruláskor a késői esőben ismét teljesednek majd... Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a menny üzenetét. Az egész Földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés. Csodálatos dolgok

fognak történni: betegek gyógyulnak meg, a hívők munkáját jelek és csodák kísérik.” (Ellen G. White: 1888-as anyagok/Kiben bízhatunk?, 165 o.; A nagy küzdelem/ Korszakok nyomában, 544. o.)

3 Milyen hitet és bátorságot tanúsítottak a korai eső idején a Szentlélekkel teljes hívők az ellenük feltámadt heves üldözésekkel szemben – ami szintén előkép?

Ap csel 4,21. 24. 29

„[A főtanács tagjai] pedig nem találván semmi módot, hogyan büntessék meg őket, újra megfenyegetvén, elbocsátották őket a nép miatt, mert mindnyájan dicsőítették az Istent azért, ami történt... Ezek pedig, amikor hallották, egy szívvel-lélekkel fölemelték szavukat Istenhez, és mondanak: »Urunk, Te vagy az Isten, aki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot... Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre, és adjad a Te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a Te beszédedet!«”

Ap csel 5,27–29. 40–42

„Előhozván pedig őket, állították a tanács elé, és megkérdezte őket a főpap, mondván: »Nem megparancsoltuk-e néktek parancsolattal, hogy ne tanítsatok ebben a névben? Íme betöltöttétek Jeruzsálemet tudományotokkal, és mireánk akarjátok háráítani annak az embernek a véréért.« Felelvén pedig Péter és az apostolok, mondták: »Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek...« [Ezután] az apostolokat megverették, és megparancsolták nekik, hogy Jézus nevében ne szóljanak, majd elbocsátották őket. Ők örömmel mentek el a tanács elől, mert méltókká tétettek arra, hogy Jézus nevéért gyalázzal illetessenek. Mindennap a templomban és házanként nem szüntek meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust.”

A gyülekezet imája tükre annak a hitnek és lelkületnek, amely betöltötte az öskeresztény gyülekezetet. Először találkoztak szembe az üldözés és az életveszély kilátásával. Mégis, egyáltalán nem az volt a fő gondjuk, hogy Isten óvja meg őket az üldöztetésektől, nem arra kérték, hogy lépjen közbe

szabadságuk és sértetlenségük érdekében. Számukra ez volt a legfontosabb: „*Adjad a Te szolgálóidnak, hogy teljes bátorrággal szólják a Te beszédedet.*” (Ap csel 4,29) Látták, hogy Isten beszéde emberek ezreit készzeti megtérésre, és ennek a munkának az előrehaladása, a lelkek megmentése volt az a cél, amely teljesen betöltötte őket. Imájuk teljes bizalmat fejezett ki Isten iránt, aki a menny és a föld Teremtője, akinek a bölcsességével és hatalmával szemben nem érvényesülhet semmiféle emberi erő.

A Szentlélek kitöltetésének egyik csodálatos gyümölcse volt, hogy nem rettentette meg őket az üldözés, sőt örömmel vállalták a szenvedést Krisztusért. Beteljesedett rajtuk Jézus hegyi beszédének ígérete, hogy boldogok lesznek, miközben Krisztus nevéért üldözik őket. A Szentlélek kiáradása nem óv meg az üldözéstől és a Krisztusért való szenvedéstől, de csodálatos lelkierőt, békét ajándékoz ahhoz, hogy mindezeket félelem nélkül, sőt belső örömmel tudják elviselni a Krisztusban hívők. Ezáltal jellemük tovább tisztul, nemesedik, Isten neve megdicsőül menny és Föld előtt, az evangélium üzenete pedig még hatalmasabban terjed.

Nem alaptalanok azok a bátorítások, amelyek a Krisztusért üldözést szenvedő tanítványoknak szólnak a Szentírásban: „*Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell!*” (Jel 2,10) „*Ne rémüljete meg attól a tüztől, amely megpróbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek! Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljetek!*” (1Pét 4,12–13) Isten ugyanis külön kegyelmi ajándékot ad a Krisztusért elszenvedett üldözés, bántalmazás elviseléséhez. Azokon, akiket Krisztus nevéért ér gyalázat, „*megnyugszik a dicsőségnek és Istennek Lelke*” – írja Péter apostol (1Pét 4,14).

Ellen G. White így ír – profetikus kijelentés alapján – azoknak a hívőknek a tapasztalatáról, akik a késői eső idején az üldöztetések és halálos fenyegetések ellenére is hirdetik Isten üzenetét: „*Az üzenetet kísérő erő feldühíti azokat, akik ellenzik hirdetését. A papság szinte emberfölötti erőfeszítéssel igyekszik elzárni a világosságot, nehogy híveire sugározzék... Az egyház a polgári hatalom fegyveréért kiált, és ebben az igyekezetben katolikusok és protestánsok összefognak... A törvényt is igénybe veszik Isten parancsolatainak megtartói ellen. Bírósággal és bebörtönzéssel fenyegetik őket... Az üldözés idején Isten szolgálóinak hite próbára tétetik. E követek híven fogják tolmácsolni a figyelmeztetést, csak Istenre és Igéjére figyelve. Isten Lelke munkálkodik a szívükben, és szólásra készíti őket. Szent lelkességétől fűtve, a mennyei sugallat készítésére indulnak munkába.*”

Nem mérlegelik, hogy az Úrtól rájuk bízott igék hirdetésének milyen következményei lesznek. Nem törődnek földi érdekeikkel, nem igyekeznek megőrizni sem a hírnevüket, sem az életüket.

Lesznek azonban, akik a támadások és gyalázkodások pergőtüzében rémülten kiáltják: »Ha előre látjuk szavaink következményeit, csendben maradtunk volna!« (...) Mégsem tudnak visszafordulni. Érezve tehetetlenségüket, a Mindenhatóhoz fordulnak erőért. Ráébrednek, hogy nem a saját szavaikat szólták, hanem azét, aki megbízta őket, hogy az intést tolmácsolják. Isten szívéükbe helyezte az igazságot, és ők nem tudták azt elhallgatni...

Amikor a támadások erősödnek, Isten szolgálói ismét elbizonytalanodnak, mert azt hiszik, ők hozták magukra a bajt. De lelkiismeretük és Isten Igéje meggyőzi őket arról, hogy helyesen cselekedtek. Bár a próbák még tartanak, ők erőt kapnak ezek elviseléséhez. A harc egyre súlyosabb lesz, de a veszéllyel együtt nő a hitük és a bátorságuk is. Ezt mondják: »Nem merjük megmásítani Isten szavát a világ kegyének elnyeréséért, nem akarjuk szent törvénye egy részét lényegesnek, más részét pedig lényegtelennek tartani. Az Úr, akit szolgálunk, meg tud minket szabadítani. Krisztus legyőzte a Föld hatalmasságait, mi pedig feljünk a legyőzött világtól?« (Ellen G. White: *A nagy küzdelem/Korszakok nyomában*, 542–543. o.)

4 Milyen eredménye volt a Szentlélek erejével kísért igehirdetésnek a korai eső idején, és milyen lesz a késői eső folyamán?

Ap csel 2,41. 47; 4,4; 5,14; 6,7

„Akik azért örömet vettek az ő beszédét, megkeresztelkedtek, és hozzájuk csatlakozott azon a napon mintegy háromezer lélek... Az Úr pedig mindennap szaporította a gyülekezetet üdvözülőkkel... Sokan pedig azok közül, kik hallgatták az Igét, hittek, és lett a férfiak száma mintegy ötezer... Hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, mind férfiaknak, mind asszonyoknak sokasága... Isten Igéje növekedett, és a tanítványok száma nagyon sokasodott Jeruzsálemben, a papok közül is nagyon sokan követték a hitet.”

Ésa 60,22

„[A végidőben] a legkisebb ezerre nő, és a legkevesebb hatalmas néppé. Én, az Úr, idején, hamar megteszem ezt.”

A késői eső kiáradása nyomán kibontakozó lélekaratásról Ellen G. White ezt írja: „Ez a munka hasonló lesz a pünkösdnaphoz... Nem lesz kisebb az az erő, amellyel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyenrel ezt a munkát elindította... Az üzenet nem annyira érveléssel, mint inkább Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán terjed majd. Az érvek már korábban elhangzottak. A magvetés megtörtént, most pedig a mag ki fog kelni, és termést hoz. A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi a hatását. Sok embert, aki az igazság hatása alá került, mindeddig gátolt valami az igazság tökéletes megértésében és az engedelmisségben. A fénysugarak most mindenhová bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. A családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani Isten őszinte gyermekeit. Elszakítják ezeket a kötelekeket. Az igazság mindennél drágább lesz nekik. Az igazság ellen szövetkező erők ellenére sokan az Úr oldalára állnak.” (1. m., 544–545. o.)

5 Hogyan készülünk ma a késői eső kitöltetésére? Mire kell ügyelnünk mindenekelőtt?

Mát 25,1–4. 13

„[Jézus eljövetele előtt] hasonlatos lesz a mennyek országa ama tíz szűzhöz, akik elővévén a lámpásaikat, kimentek a vőlegény elé. Öt pedig közülük eszes volt, és öt bolond. Akik bolondok voltak, mikor lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat. Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vittek az edényeikben... Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az embernek Fia eljön.”

Lásd az 5–12. verset is.

A tíz szűz példázata kimondottan a végidőre vonatkozik. Komoly intést tartalmaz számunkra. Az olaj a Szentlélek jelképe (Zak 4,6). A lámpás a Szentírás ismeretét jelképezi, amelynek világitania kell a világ sötétségében (Zsolt 119,105; 2Pét 1,19). A szűzek Isten végidőben élő hívő népét ábrázolják, akik Urukát várják. Az éjféli kiáltás a késői eső jelképe. A példázat ezt az üzenetet közvetíti számunkra:

„Az Ige ismerete a Szentlélek nélkül mit sem használ, mert az igazság elmélete nem elevenítheti meg a lelket, nem szentelheti meg a szívet Szentlélek nélkül.

Hiába ismerjük a Szentírás parancsolatait és ígéreteit, a jellemünk nem változik meg, ha a Szentlélek nem vési szívünkbe az igazságot... A bolond szüzek hasonlatával példázott emberek nem képmutatók. Becsülik és védelmezik az igazságot, úgy gondolják, hogy az igazság hitvallóihoz tartoznak, de nem adták át magukat a Szentlélek befolyásának. Nem estek a kösziklára, Jézus Krisztusra, nem engedték, hogy régi természetük szétzúzódjék rajta. Ezt a csoportot példázzák az Ige köves talajhoz hasonlított hallgatói is, mert készséggel fogadják ugyan az ígét, de elmulasztják megvalósítani kívánalmait az életükben, ezért az igazság hatása nem lehet állandó bennük. A Szentlélek csak az utána való vágyakozás arányában, csak annak mértéke szerint hat a szívre, amint az ember átadja magát... A bolond szüzekkel példázott emberek azonban megelégedtek a Lélek csekély és felületes hatásával...

Az emberiségnek ez a része a veszedelem napján... az álomból felrázva ismeri csak fel fogyatékoságait. Ekkor másokat kérnek, hogy szabadítsák meg őket ezektől, de lelkiekben senki sem pótolhatja a másik ember fogyatkozását (Mát 25,6)... Senki nem veheti a Szentlelket valaki más számára. A Lélek gyümölcse, a jellem, nem adható át másnak... A tíz szűz a világtörténelem estéjén virraszt. Mindegyikük kereszténynek vallja magát. Mindannyian elhívást kaptak, mindnek van lámpása, mind állítja, hogy Istennek szolgál. Látszólag mind Krisztus eljövetelére várnak, öten azonban készületlenül, és ez az öt ijedten szorul ki a lakodalmas házból... Az emberekhez valaha is elhangzott legfájdalmasabb szavak ezek: Nem ismerlek titeket! Egyedül a Szentlélek közössége, amelyet elhanyagoltatok, egyesíthetett volna benneteket a lakodalmas ház örvendező társaságával...

Nem leszünk készen Urunk fogadására, ha a hívás megszólalásakor – »Ímhol jön a vőlegény, jöjjetek elébe!« – felébredve az üres lámpásainkat akarjuk megtölteni.»

„Míg Isten mai egyháza tagjainak nincs élő kapcsolatuk a lelkierő forrásával, addig nincsenek készen az aratás idejére. Ha lámpásaikat nem tartották tisztán és égve, a rendkívüli szükség idején nem részesülnek a kegyelem nagyobb mértékében. Csak azoknak lesz megfelelő felkészültségük arra, hogy ezt az erőt elnyerjék és felhasználják, akik állandóan részesülnek a kegyelem friss utánpótlásában. Adjuk át magunkat naponta Istennek, hogy az Ő használható edényeivé váljunk, ahelyett, hogy bizonyos eljövendő időre várnánk, amikor majd a lelkierő különös adományát kapjuk meg, csodálatos módon, a lélekkentés céljából.»

„Levelek érkeztek hozzám, melyekben azt kérdezik, kaptam-e határozott világosságot a próbaidő végének idejére vonatkozóan. Azt kell mondanom, hogy egyetlen üzenetet hordozok: most van itt az ideje a munkának, amíg tart a ma, mert az éjszaka eljön, amikor egy ember sem munkálkodhat többé. Most, csakis most van itt az idő arra, hogy vigyázzunk, dolgozzunk és várakozzunk. Isten Igéje kijelenti a tényt, hogy mindennek vége közel van... Nem tudok nektek időt mondani, mikor történik meg a Szentlélek kitöltése, amikor a hatalmas angyal lejön a mennyből és egyesül a harmadik angyallal a munka befejezésére a Földön. Üzenetem az, hogy csak akkor vagyunk biztonságban, ha felkészülünk a mennyből jövő felüdülés idejére azáltal, hogy lámpásainkat égve tartjuk.”
(Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, A tíz szűz példázata c. fejj.; *Az apostolok története*, A Lélek adománya c. fejj.; *Selected Messages/Szemelvények I.*, 182–183. o.)

6 Mi a másik fontos kíváncsi és tanács a késői esőre való előkészületet illetően?

Zak 10,1

„Kérjétek esőt az Úrtól a késői eső idején! Az Úr villámlást szerez, és záporosót ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn.”

Hós 6,1–3

„Jertek, térjünk vissza az Úrhoz, mert Ő szaggatott meg és Ő gyógyít meg minket, megsebesített, de bekötöz minket! Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az Ő színe előtt. Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat. Az Ő kijövedele bizonyos, mint a hajnal, és eljön hozzánk, mint az eső, mint a késői eső, amely megáztatja a földet.”

Engedelmeskedünk-e ennek a felhívásnak? A világ ínségével való együttérzésnek, biztonságtevő szolgálatunk gyengeségeinek és erőtlenségeinek nagyon is erre kellene készítenünk bennünket. Nem merjük azonban a késői eső áldását kérni, mert tudjuk, hogy készületlenek vagyunk. Valójában nem is közvetlenül magát a késői esőt kell kérnünk, hanem azt, hogy a Szentlélek készítsen fel minket ennek az áldásnak az elnyerésére, ébresztő üzenetekkel, sőt akár feddésekkel is (Jel 3,19). Azért kell könyörögnünk, hogy Isten

Lelke gyökereikig ható bűnbánatra vezessen, valódi lelki megújulást munkáljon bennünk és közöttünk, s „öntse ki ránk a könyörgés Lelkét” (Zak 12,10; helyes fordítás szerint).

„Aki megragadják Isten ígéreteit, mint Jákób, akik olyan igyekvők és állhatatosak, mint amilyen ő volt, azok hozzá hasonlóan győzni fognak. De akik nem hajlandók önmagukat megtagadni és Istennel küzdeni, akik nem imádkoznak áldásaiért odaadó kitartással, azok nem kapnak áldást... Mondjunk le inkább önző kedvteléseinkről, mintsem elhanyagoljuk az Istennel folytatott beszélgetést! A legnagyobb szegénység és a legönmegtagadóbb életkörülmények az Ő jóváhagyásával jobbak, mint a gazdagság, méltóság, kényelem és barátságok – Isten nélkül. Időt kell szakítanunk az imádkozásra. Ha engedjük, hogy földi érdekek kössék le figyelmünket, az Úr adhat nekünk időt úgy is, hogy elveszi bálványozott aranyunkat, házainkat és termőföldjeinket.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, A nyomorúságos idő c. feje.)

Hóseás 6,2 értelméhez akkor jutunk közelebb, ha tudjuk, hogy a „kettő-három” meghatározatlan mennyiség jelölésére szolgáló kifejezőmód a bibliai héber nyelvben (lásd pl. 2Kir 9,32; Ámós 4,8). A „megelevenít és feltámaszt” szópár pedig valószínűleg arra utal, hogy a lelki megújulásnak meg kell előznie a késői eső kiárasztását, a Lélek keresztségét, ami a feltámadás erejével végbemenő változás, és ami az újjászületéshez hasonlóan új korszakot nyit a keresztyén hittapasztalatban. Valószínűleg arra is utal ez az ige, hogy a lelki megújulás vagy megelevenedés, azaz a lelki előkészület a nehezebb, ez igényel több időt, ezt követően már hirtelen és könnyen (vö. Ap csel 2,1–2) megtörténhet a „feltámadás”, a Szentlélek kitöltetése (Hós 6,1–3 felhívását vö. az Ezék 37,1–14-ben foglalt látomással).

„Ma kell átadnotok magatokat Istennek, hogy megüresítsétek magatokat az »én«-től: irigységtől, féltékenységtől, gonosz rágalalmazástól, versengéstől, és mindentől, ami Isten szemében becstelenség! Ma kell megtisztítanotok edényeteket, hogy készek legyetek a mennyei harmat felfogására, a késői eső záporára. A késői eső jönni fog, Isten áldása kitöltetik mindazokra, akik megtisztultak minden szennytől. Jelenlegi feladatunk az, hogy lelkünket odaszánjuk Krisztusnak, hogy elkészülhessünk az Úrtól jövő felüdülés idejére – a Szentlélek keresztségére.” (Ellen G. White: *Selected Messages/Szemelvények I.*, 182. o.)

***Az e heti adomány
az ingatlanalapot támogatja***

A KERESZTÉNY ADVENT KÖZÖSSÉG ÖNÁLLÓ KÖLTSÉGVETÉSSSEL GAZDÁLKODÓ OSZTÁLYAI

A szombatiskolai tanulmányok végén megjelölt osztályok és alapok céljai, tevékenységei:

Ifjúsági és gyermekalap: Országos ifjúsági és gyermekrendezvények szervezésére, és az osztálymunkát segítő kiadványok megjelentetésére szolgáló alap.

Szociális alap: A közösség szociális tevékenységét támogató alap. Elsősorban idősek, betegek, szegények, rászorultak pénzbeli ill. természetbeni segítésére szolgál.

Egészségügyi alap: Az egészségügyi (mértékletességi) osztály rendezvényeinek szervezésére, technikai eszközök beszerzésére és kiadványainak megjelentetésére szolgáló alap.

Médiaalap: A közösség médiamegjelenésének (tévé, rádió, internet, hang- és videoanyagok ill. lemezkiadás) támogatására szolgáló alap. (Magában foglalja a korábbi magnós- és videoosztályt, valamint az internet-osztályt.)

Oktatási alap: A közösség által fenntartott ill. támogatott oktatási intézmények támogatására szolgáló alap.

Ingtatlanalap: A közösség ingatlanjai, gyülekezetei ill. imatermei vásárlására, felújítására, átalakítására szolgáló alap.

JÖVETELÉNEK ÜZENETE

1.	Szombat	Márk 16,15	Naplemente: 19.10
2.	Vasárnap	Gal 6,14	
3.	Hétfő	1Ján 4,21	
4.	Kedd	Zsolt 144,12	
5.	Szerda	Ésa 59,9	
6.	Csütörtök	Csel 20,20	
7.	Péntek	Ján 3,16	Naplemente: 19.19
8.	Szombat	Jóel 2,1	Naplemente: 19.20
9.	Vasárnap	Róm 13,12	
10.	Hétfő	Józs 24,15	
11.	Kedd	Luk 9,23	
12.	Szerda	Mát 7,13–14	
13.	Csütörtök	Ján 15,5	
14.	Péntek	1Pét 2,12	Naplemente: 19.29
15.	Szombat	Fil 2,15	Naplemente: 19.30
16.	Vasárnap	2Kor 3,2	
17.	Hétfő	2Kor 6,1	
18.	Kedd	Mát 3,1–2	
19.	Szerda	Ján 1,29	
20.	Csütörtök	Luk 1,17	
21.	Péntek	Róm 12,1	Naplemente: 19.38
22.	Szombat	Gal 2,20	Naplemente: 19.40
23.	Vasárnap	Siral 3,27	
24.	Hétfő	1Ján 2,14	
25.	Kedd	Csel 1,8	
26.	Szerda	Mát 10,8	
27.	Csütörtök	1Ján 1,3	
28.	Péntek	Róm 10,2	Naplemente: 19.48
29.	Szombat	2Tim 2,19	Naplemente: 19.50
30.	Vasárnap	Ján 20,21	

KRISZTUS VISSZATÉRÉSÉNEK JELEI

1.	Hétfő	Ésa 43,2	
2.	Kedd	Zsolt 34,7	
3.	Szerda	Csel 5,29	
4.	Csütörtök	2Pét 3,16	
5.	Péntek	Róm 1,21	Naplemente: 19.58
6.	Szombat	1Tim 6,20	Naplemente: 19.59
7.	Vasárnap	5Móz 29,29	
8.	Hétfő	Csel 1,7	
9.	Kedd	Luk 17,26	
10.	Szerda	1Kor 4,9	
11.	Csütörtök	Préd 12,1	
12.	Péntek	2Tim 4,3	Naplemente: 20.07
13.	Szombat	2Tim 3,13	Naplemente: 20.08
14.	Vasárnap	1Ján 3,13–14	
15.	Hétfő	Mát 5,28	
16.	Kedd	1Thess 5,3	
17.	Szerda	Zsolt 101,3–4	
18.	Csütörtök	Luk 10,27	
19.	Péntek	Fil 3,2–3	Naplemente: 20.15
20.	Szombat	1Pét 5,8	Naplemente: 20.17
21.	Vasárnap	Jel 6,12	
22.	Hétfő	Jóel 2,31	
23.	Kedd	Mát 24,29	
24.	Szerda	Jel 9,14–15	
25.	Csütörtök	Éféz 5,3	
26.	Péntek	1Kor 14,32–33	Naplemente: 20.23
27.	Szombat	Mát 7,15	Naplemente: 20.24
28.	Vasárnap	Ésa 8,20	
29.	Hétfő	Luk 17,1	
30.	Kedd	Mát 7,19–20	
31.	Szerda	Zsolt 69,33	

A KRISZTUS MÁSODIK ELJÖVETELÉT MEGELŐZŐ ESEMÉNYEK

1.	Csütörtök	Ámós 3,7	
2.	Péntek	Sof 2,3	Naplemente: 20.30
3.	Szombat	Dán 7,25	Naplemente: 20.31
4.	Vasárnap	Zsolt 94,20–21	
5.	Hétfő	Jel 13,14	
6.	Kedd	2Thess 2,3	
7.	Szerda	1Ján 4,1	
8.	Csütörtök	Ésa 8,20	
9.	Péntek	2Thess 2,8–9	Naplemente: 20.36
10.	Szombat	Jel 13,12	Naplemente: 20.36
11.	Vasárnap	Jel 14,6–7	
12.	Hétfő	Jel 14,8	
13.	Kedd	Jel 14,9–10	
14.	Szerda	Mal 4,5	
15.	Csütörtök	Jer 25,33	
16.	Péntek	Jel 7,1	Naplemente: 20.40
17.	Szombat	Jel 12,12	Naplemente: 20.40
18.	Vasárnap	Mát 10,6	
19.	Hétfő	2Tim 4,2	
20.	Kedd	Zsolt 119,126	
21.	Szerda	Mát 24,15–16	
22.	Csütörtök	Mát 6,34	
23.	Péntek	Jak 5,7	Naplemente: 20.42
24.	Szombat	Jel 13,17	Naplemente: 20.42
25.	Vasárnap	2Kor 6,17	
26.	Hétfő	Mát 10,7–8	
27.	Kedd	Mát 24,9	
28.	Szerda	Jel 17,12–13	
29.	Csütörtök	Jel 13,3	
30.	Péntek	Jel 18,4	Naplemente: 20.42

A BIK KÖNYVKIADÓ KATALÓGUSA

1121 Budapest, Remete u. 16/A

telefon: 06-1/391-0181; 06-20/379-6020

e-mail: bik@bibliakiado.hu, http://www.bibliakiado.hu

BIBLIA, FOGALMI SZÓKÖNYV, ATLASZ

Biblia – zseb	1600 Ft
Biblia – standard	1700 Ft
Biblia – kis családi	2100 Ft
Biblia – nagy családi	2900 Ft
Bibliai atlasz (<i>Magyar Bibliatársulat</i>)	2600 Ft
<i>Méret: 233x254 mm, oldal: 64, kötés: tábla</i>	
Bibliai Atlasz (<i>Szent Pál Akadémia</i>)	4500 Ft
Bibliai fogalmi szókönyv	1200 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 376, kötés: tábla</i>	
Konkordancia (<i>Baranyi József</i>)	10 000 Ft
<i>Méret: 210x290 mm, oldal: 1880, kötés: tábla</i>	
„Én vagyok, ne féljete!” (Márk evangéliuma)	150 Ft
<i>Méret: 100x140 mm, oldal: 64, kötés: irkatüzött</i>	

ELLEN G. WHITE MŰVEI

A gyermeknevelés bibliai alapelvei	520 Ft
<i>Méret: 115x200 mm, oldal: 80, kötés: kartonált</i>	
Az apostolok története	1300 Ft
<i>Méret: 138x199 mm, oldal: 414, kötés: kartonált</i>	
Az angyalok velünk vannak	1785 Ft
<i>Méret: 115x180 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	
Az evangélium szolgái	990 Ft
<i>Méret: 146x204 mm, oldal: 336, kötés: tábla</i>	
Bizonyágtételek prédikátoroknak	1200 Ft
<i>Méret: 207x290 mm, oldal: 204, kötés: kartonált</i>	
Bizonyágtételek V. kötet	1700 Ft
<i>Méret: 148x208 mm, oldal: 536, kötés: tábla</i>	
Bizonyágtételek VII. kötet	800 Ft
<i>Méret: 143x203 mm, oldal: 228, kötés: kartonált</i>	
Ellen G. White gondolatai a hitről (<i>angol–magyar</i>)	1960 Ft
<i>Méret: 153x233 mm, oldal: 336, kötés: kartonált</i>	
Étrendi és táplálkozási tanácsok	1370 Ft
<i>Méret: 148x209 mm, oldal: 392, kötés: tábla</i>	

Hit, remény, cselekvő szeretet	600 Ft
<i>Méret: 114x180 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	
Gondolatok a Hegyi beszédről	600 Ft
<i>Méret: 130x195 mm, oldal: 142, kötés: kartonált</i>	
Gyermeknevelés	1400 Ft
<i>Méret: 143x201 mm, oldal: 408, kötés: kartonált</i>	
Igehirdetések és beszédek II.	600 Ft
<i>Méret: 142x200 mm, oldal: 256, kötés: kartonált</i>	
Jézus élete	1950 Ft
<i>Méret: 148x211 mm, oldal: 808, kötés: tábla</i>	
Kiben bízhatunk? (Válogatás)	800 Ft
<i>Méret: 128x200 mm, oldal: 242, kötés: kartonált</i>	
„Készítétek az Úrnak útját!”	140 Ft
<i>Méret: 145x204 mm, oldal: 36, kötés: irkatüzött</i>	
Korszakok nyomában	1100 Ft
<i>Méret: 117x181 mm, oldal: 616, kötés: kartonált</i>	
Krisztushoz vezető lépések	550 Ft
<i>Méret: 129x198 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	
Ne állj be a sorba!	590 Ft
<i>Méret: 131x202 mm, oldal: 104, kötés: kartonált</i>	
Passió	410 Ft
<i>Méret: 133x195 mm, oldal: 144, kötés: kartonált</i>	
Próféták és királyok	1130 Ft
<i>Méret: 150x212 mm, oldal: 496, kötés: tábla</i>	
Szemelvények Ellen G. White írásaiból I.	1470 Ft
<i>Méret: 146x202 mm, oldal: 424, kötés: tábla</i>	
Szemelvények Ellen G. White írásaiból II.	1470 Ft
<i>Méret: 146x202 mm, oldal: 496, kötés: tábla</i>	
Tanácsok a gyülekezeteknek	1050 Ft
<i>Méret: 145x202 mm, oldal: 424, kötés: tábla</i>	
Üzenet az ifjúságnak	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 264, kötés: kartonált</i>	

BIBLIAI IRODALOM, ÍRÁSMAGYARÁZAT

A Filemonhoz írt levél (Várkonyi András)	430 Ft
<i>Méret: 140x201 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
A kereszt és árnyéka (Stephen N. Haskell)	1400 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 280, kötés: kartonált</i>	
A kis szarv Dániel könyve 8. fejezetében (Reuben L. Hilde)	460 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 64, kötés: kartonált</i>	

A lelkiismeret (<i>Reisinger János</i>)	1400 Ft
<i>Méret: 135x220 mm, oldal: 272, kötés: füles, kartonált</i>	
A legnagyobb kérések (<i>Reisinger János</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 120, kötés: kartonált</i>	
A szeretet művészete a Biblia tükrében (<i>Soós Attila</i>)	790 Ft
<i>Méret: 129x200 mm, oldal: 214, kötés: kartonált</i>	
A világ útvesztője és a szív paradicsoma (<i>J. A. Comenius</i>)	400 Ft
<i>Méret: 101x176 mm, oldal: 228, kötés: tábla</i>	
Az ószövetségi szentély és az evangélium (<i>M. L. Andreassen</i>)	2100 Ft
<i>Méret: 138x199 mm, oldal: 336, kötés: tábla</i>	
Bibliai próféciaik korunkról (<i>Reisinger János</i>)	600 Ft
<i>Méret: 147x208 mm, oldal: 152, kötés: kartonált</i>	
Ezen a kösziklán (<i>Reisinger János</i>)	300 Ft
<i>Méret: 139x197 mm, oldal: 28, kötés: irkatüzött</i>	
Habakuk könyve (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 30, kötés: irkatüzött</i>	
„Hallass örömet velem!” (<i>Kökényes Zsuzsa</i>)	300 Ft
<i>Méret: 139x190 mm, oldal: 56, kötés: irkatüzött</i>	
Hogyan küzdött Jézus? (<i>Reisinger János</i>)	420 Ft
<i>Méret: 141x204 mm, oldal: 72, kötés: kartonált</i>	
Isten küldött egy embert (<i>C. B. Haynes</i>)	580 Ft
<i>Méret: 150x219 mm, oldal: 152, kötés: kartonált</i>	
Jézus boldogmondásai (<i>Reisinger János</i>)	340 Ft
<i>Méret: 138x200 mm, oldal: 38, kötés: irkatüzött</i>	
Kommentár Pál apostol thesszalonikabeliekhez írt leveléhez (<i>Kálvin János</i>)	1350 Ft
<i>Méret: 142x220 mm, oldal: 128, kötés: tábla</i>	
Miről szól a Jelenések könyve? (<i>Reisinger János</i>)	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 192, kötés: kartonált</i>	
Ószövetségi magyarázatok (<i>Ravasz László</i>)	1900 Ft
<i>Méret: 168x240 mm, oldal: 360, kötés: tábla</i>	
Örökségünk az Úr imádsága (<i>Dr. Tokics Imre</i>)	795 Ft
<i>115x178 mm, oldal: 140, kötés: kartonált</i>	
Te is járhatsz a vízen! (<i>Thomas Davis</i>)	180 Ft
<i>Méret: 114x193 mm, oldal: 80, kötés: kartonált</i>	
Titkok megfejtése (<i>Jaques Doukhan</i>)	1480 Ft
<i>Méret: 145x204 mm, oldal: 264, kötés: kartonált</i>	

TANULMÁNYOK

A kálvinista kereszt (<i>Móricz Zsigmond</i>)	350 Ft
<i>Méret: 143x204 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	

A pápaság mint ökumenikus probléma (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
<i>Méret: 139x199 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
A polgári kormányzat és a vallás (<i>Alonso T. Jones</i>)	150 Ft
<i>Méret: 116x188 mm, oldal: 64, kötés: kartonált</i>	
A vasárnapkérdés (<i>szerkesztette: Reisinger János</i>)	200 Ft
<i>Méret: 145x205 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Arany János és az evangélium (<i>Podmaniczky Pálné</i>)	300 Ft
<i>Méret: 144x204 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Erkölc és iskola (<i>Babits Mihály</i>)	280 Ft
<i>Méret: 144x204 mm, oldal: 32, kötés: irkatüzött</i>	
Ezredforduló vagy korszakforduló? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	500 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 84, kötés: kartonált</i>	
Hit vagy hagyomány? (<i>Reisinger János</i>)	250 Ft
<i>Méret: 144x205 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Isten, ki vagy? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	440 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 48, kötés: irkatüzött</i>	
Kis eszmetörténet (<i>Reisinger János</i>)	400 Ft
<i>Méret: 142x207 mm, oldal: 64, kötés: irkatüzött</i>	
Kis káté (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	700 Ft
<i>Méret: 143x200 mm, oldal: 384, kötés: kartonált</i>	
Krisztus bankója (<i>Gárdonyi Géza</i>)	620 Ft
<i>Méret: 120x185 mm, oldal: 136, kötés: kartonált</i>	
Legyőzhető-e a depresszió? (<i>Matus István–Reisinger János</i>)	200 Ft
<i>Méret: 143x203 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Levél a vallási türelemről (<i>John Locke</i>)	240 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 88, kötés: irkatüzött</i>	
Megelőzhető-e az AIDS? (<i>Stuart Angus</i>)	220 Ft
<i>Méret: 143x202 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Mi az ökumenizmus? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	

A BIBLIA... SOROZAT

<i>Reisinger János:</i>	
A Biblia a bűnrendezésről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia a gyógyításról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia a halálról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia az angyalokról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatüzött</i>	

A Biblia az istenismeretről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia az ökológiai válságról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia Sátánról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia a házasságról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia az imádságról (Reisinger János)	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia a küzdő imádságról (Vankó Zsuzsa)	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia az istentiszteletről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia az istenkeresésről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia az imádatról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatüzött</i>	

TUDOMÁNY, RÉGÉSZET, TÖRTÉNELEM

A bibliai régészet XX. század eleji felfedezései (Siegfried Horn)	480 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 56, kötés: irkatüzött</i>	
A régészet regénye (C. R. Ceram)	2700 Ft
<i>Méret: 168x238 mm, oldal: 336, kötés: kartonált</i>	
A teremtés bibliai tanúságtétele (Werner Gitt)	600 Ft
<i>Méret: 134x204 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
A tudomány felfedezi Istent (ÉRTEM Munkacsoport)	1450 Ft
<i>Méret: 137x194 mm, oldal: 232, kötés: kartonált</i>	
Constantinus császár adománylevele (szerk.: Piti Ferenc)	250 Ft
<i>Méret: 144x205 mm, oldal: 32, kötés: irkatüzött</i>	
Csodálatos Kumrán (Alexander Schick)	2750 Ft
<i>Méret: 192x265 mm, oldal: 160, kötés: tábla</i>	
Európa, Amerika, az iszlám és a kommunizmus (Csabai Tamás)	990 Ft
<i>Méret: 160x240 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Gyökereink (Ariel A. Roth)	1520 Ft
<i>Méret: 156x225 mm, oldal: 424, kötés: kartonált</i>	
Lejárt az idő? (Somogyi Lehel)	1100 Ft
<i>Méret: 130x195 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	
Kezdetben (Egerváriné Árvai Márta)	330 Ft
<i>Méret: 130x198 mm, oldal: 48, kötés: irkatüzött</i>	

EGYHÁZTÖRTÉNET, ÉLETRAJZ

A szombat története (<i>John N. Andrews</i>)	2500 Ft
<i>Méret: 165x248 mm, oldal: 368, kötés: tábla</i>	
Az egyház babiloni fogságáról (<i>Luther Márton</i>)	1480 Ft
<i>Méret: 160x227 mm, oldal: 128, kötés: tábla</i>	
A H. N. Adventista Egyház története... (<i>Rajki Zoltán</i>)	1470 Ft
<i>Méret: 153x230 mm, oldal: 208, kötés: kartonált</i>	
A római pápaságról (<i>Luther Márton</i>)	1480 Ft
<i>Méret: 157x224 mm, oldal: 168, kötés: tábla</i>	
A római antikrisztusról (<i>Andreas Helwig</i>)	1400 Ft
<i>Méret: 154x232 mm, oldal: 80, kötés: tábla</i>	
Dr. Luther Márton önmagáról (<i>Virág Jenő</i>)	850 Ft
<i>Méret: 123x183 mm, oldal: 190, kötés: kartonált</i>	
Egy amerikai lelkész magyarországi missziója (<i>Rajki Zoltán</i>)	1950 Ft
<i>Méret: 147x210 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Ellen G. White Európában (<i>R. W. Olson–J. Zurcher</i>)	250 Ft
<i>Méret: 143x210 mm, oldal: 44, kötés: irkatüzött</i>	
Ellen Gould White élete és szolgálata (<i>George R. Knight</i>)	530 Ft
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 132, kötés: kartonált</i>	
Ellen White mindennapjai (<i>George R. Knight</i>)	530 Ft
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 148, kötés: kartonált</i>	
Ellen White kora (<i>George R. Knight</i>)	570 Ft
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 140, kötés: kartonált</i>	
Emlékezetes idők (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	540 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 144, kötés: kartonált</i>	
Hadd szóljanak a napok! (<i>Szerk.: Orosz Csaba</i>)	600 Ft
<i>Méret: 141x201 mm, oldal: 256, kötés: kartonált</i>	
L. R. Conradi (<i>dr. Daniel Heinz</i>)	890 Ft
<i>Méret: 145x202 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Pascal (<i>Lev Szesztov</i>)	420 Ft
<i>Méret: 148x210 mm, oldal: 98, kötés: kartonált</i>	

MŰVÉSZETTÖRTÉNET

Az én hangszerem az orgona (<i>Lehotka Gábor</i>)	1000 Ft
<i>Méret: 200x224 mm, oldal: 160, kötés: tábla</i>	
Művészettörténet képekben (<i>Szabó Attila</i>)	2700 Ft
<i>Méret: 162x234 mm, oldal: 222, kötés: tábla</i>	
Művészettörténet vázlatokban (<i>Szabó Attila</i>)	2000 Ft
<i>Méret: 155x229 mm, oldal: 228, kötés: kartonált</i>	

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

A néma járvány: csontritkulás (Tóth Gábor)	470 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 72, kötés: irkatüzött</i>	
Allergia- és Candida-kalauz (Tóth Gábor)	1500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 288, kötés: kartonált</i>	
Az E-számokról őszintén (Tóth Gábor)	1200 Ft
<i>Méret: 142x200 mm, oldal: 224, kötés: kartonált</i>	
Életmód-változtatás hétről hétre	860 Ft
<i>(Aileen Ludington–Hans Diehl)</i>	
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 192, kötés: kartonált</i>	
Génháború (Tóth Gábor)	990 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	
Gyógyulás és gyógyítás (Tóth Gábor)	590 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	
Házi gyógymódok (dr. Calvin Thrash–dr. Agatha Thrash)	1040 Ft
<i>Méret: 205x285 mm, oldal: 168, kötés: kartonált</i>	
Kézben tartott idő (Tóth Gábor)	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	
Kezdjük újra (dr. Nadasan Valentin)	400 Ft
<i>Méret: 42x202 mm, oldal: 64, kötés: kartonált</i>	
Mérlegen a vegetarizmus (Reisinger Orsolya)	800 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 136, kötés: kartonált</i>	
Ne veszítsd el a csontjaidat! (Tóth Gábor)	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 200, kötés: kartonált</i>	
NO DROG! (Benkő Noémi)	700 Ft
<i>Méret: 141x201 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Új életforma (J. D. Pamplona Roger)	1840 Ft
<i>Méret: 167x242 mm, oldal: 192, kötés: tábla</i>	

SZAKÁCSKÖNYV

A Biblia a helyes táplálkozásról	1300 Ft
<i>(Balázs Katalin–Kiss Balázs)</i>	
<i>Méret: 208x146 mm, oldal: 160, kötés: spirál</i>	
Főzzünk egészségesen, finomat! (Monostori Mária)	1600 Ft
<i>Méret: 142x205 mm, oldal: 132, kötés: spirál</i>	
Legyen néktek ededelül I–III. (Nagy Zsuzsa)	890–890 Ft
I. Reggeli gyümölcsös gabonaételek	
II. Pástétomok, reggeli szendvicsskrémek	
III. Húspótlók, fasírtok	
<i>Méret: 148x221 mm, oldal: 80, kötés: irkatüzött</i>	

Newstart-konyha (<i>Csalami László</i>)	1490 Ft
<i>Méret: 178x240 mm, oldal: 165, kötés: spirálozott</i>	
Reformkonyha	480 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 88, kötés: irkatüzött</i>	
Zöld recept (<i>Hetedvilág Kiadó</i>)	820 Ft
<i>Méret: 165x234 mm, oldal: 98, kötés: kartonált</i>	

CSALÁDI ÉLET

Boldog házasság – hogyan? (<i>Harold Shryock</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	
Egybeszerkesztve (<i>L. Crabb</i>)	1200 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 220, kötés: kartonált</i>	
Egyásra hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 163, kötés: kartonált</i>	
Hazafelé (<i>Soósné Szász Ágnes</i>)	690 Ft
<i>Méret: 132x202 mm, oldal: 124, kötés: kartonált</i>	
Létkérdések és emberi kapcsolatok (<i>Szabó Attila</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 157x231 mm, oldal: 248, kötés: kartonált</i>	
Szerelemről minden házaspárnak (<i>dr. Ed Wheat–G. O. Perkins</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 320, kötés: kartonált</i>	

NEVELÉS

Az akaratos gyerek (<i>J. Dobson</i>)	1200 Ft
<i>Méret: 141x197 mm, oldal: 221, kötés: kartonált</i>	
Fegyelmessz, megéri!	1300 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 271, kötés: kartonált</i>	
Gyerekekre hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 205, kötés: kartonált</i>	
Hogyan bánjunk a gyermekkel? (<i>Ellen G. White</i>)	300 Ft
<i>Méret: 141x202 mm, oldal: 47, kötés: kartonált</i>	
Kamaszokra hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 196, kötés: kartonált</i>	
Van-e keresztyén pedagógia? (<i>Pálhegyi Ferenc</i>)	240 Ft
<i>Méret: 148x209 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	

BIBLIAI GONDOLATOK MINDEN NAPRA

„Felettébb tiszta a Te beszéded”	1100 Ft
<i>Méret: 118x169 mm, kötés: kartonált</i>	
„Istenünk beszéde mindörökké megmarad”	1400 Ft
<i>Méret: 147x210 mm, oldal: 376, kötés: tábla</i>	

Maranatha – Jövel Uram, Jézus <i>Méret: 156x232 mm, oldal: 400, kötés: kartonált</i>	1600 Ft
„Ne félj!” I–II. <i>Méret: 120x167 mm, kötés: kartonált</i>	550-550 Ft

HITÉLETI KÖNYVEK

A keresztyén növekedésről (<i>Reisinger János</i>) <i>Méret: 133x193 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	100 Ft
Akik szelet vetnek, vihart aratnak (<i>Joe Crews</i>) <i>Méret: 120x190 mm, oldal: 72, kötés: irkatüzött</i>	100 Ft
Az 1888-as üzenet (<i>Robert Wieland</i>) <i>Méret: 138x195 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	200 Ft
Döntés a Jordánnál (<i>Lewis R. Walton</i>) <i>Méret: 140x200 mm, oldal: 80, kötés: kartonált</i>	490 Ft
Kegyelem, győzelem (<i>Szabó Ferenc</i>) <i>Méret: 147x206 mm, oldal: 148, kötés: kartonált</i>	1100 Ft
Korai és késői eső (<i>J. Wilcox</i>) <i>Méret: 130x200 mm, oldal: 120, kötés: kartonált</i>	450 Ft
Ómega (<i>Lewis R. Walton</i>) <i>Méret: 142x202 mm, oldal: 80, kötés: irkatüzött</i>	450 Ft

EGYÉB KIADVÁNYOK

1500 bölcs gondolat (<i>C. H. Spurgeon</i>) <i>Méret: 120x162 mm, oldal: 240, kötés: kartonált</i>	800 Ft
A babonaság varázsa (<i>Kurt Hasel</i>) <i>Méret: 143x199 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	710 Ft
A korai keresztyének összevetése a mai keresztyénekekkel (<i>Pascal</i>) <i>Méret: 95x162, oldal: 160, kötés: tábla, védőborítóval</i>	850 Ft
A leggazdagabb barlanglakó (<i>Doug Batchelor</i>) <i>Méret: 146x204 mm, oldal: 136, kötés: kartonált</i>	580 Ft
A szeretet művészete (<i>Erich Fromm</i>) <i>Méret: 112x178 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	900 Ft
A tanítványok (<i>Dr. Sarkadi Nagy Pál</i>) <i>Méret: 112x197 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	190 Ft
Az Ő nyomdokain (<i>C. M. Sheldon</i>) <i>Méret: 142x199 mm, oldal: 216, kötés: kartonált</i>	1200 Ft
Az új világtrend (<i>Russell Burill</i>) <i>Méret: 130x205mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	570 Ft
Imádság a gyakorlatban (<i>Frederick Pelsler</i>) <i>Méret: 134x198 mm, oldal: 152, kötés: kartonált</i>	510 Ft

Egy vidám földműves életbevágó tanácsai (<i>Spurgeon</i>)	700 Ft
<i>Méret: 111x184 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Gondolatok (<i>Blaise Pascal</i>)	2800 Ft
<i>Méret: 125x202 mm, oldal: 360, kötés: tábla</i>	
Ígéret szerint (<i>Spurgeon</i>)	300 Ft
<i>Méret: 99x183 mm, oldal: 104, kötés: kartonált</i>	
Játék a tűzzel (<i>Roger R. Morneau</i>)	560 Ft
<i>Méret: 133x206 mm, oldal: 120, kötés: kartonált</i>	
Jön a vasárnap (<i>G. Edward Reid</i>)	820 Ft
<i>Méret: 146x205 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Lesz-e holnapunk? (<i>Dr. Hans Heinz</i>)	190 Ft
<i>Méret: 109x196 mm, oldal: 88, kötés: kartonált</i>	
Lesz-e keresztény egység?	190 Ft
<i>(Erdélyi L.–Ósz-Farkas E.–Gyetvai G.)</i>	
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 40, kötés: irkatúzott</i>	
Mesterségek és foglalkozások a Bibliában (<i>Takács Béla</i>)	480 Ft
<i>Méret: 140x198 mm, oldal: 165, kötés: kartonált</i>	
Mózes írta-e a Tórárt? (<i>Dr. Tokics Imre</i>)	140 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 24, kötés: irkatúzott</i>	
Nem akarom, hogy a kövek kiáltsanak (<i>Peter Wössner</i>)	690 Ft
<i>Méret: 125x183 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Oszd meg és uralkodj! (<i>Köbel Szilvia</i>)	2980 Ft
<i>Méret: 168x238 mm, oldal: 216, kötés: kartonált</i>	
Ökológiai lábnyomunk	1000 Ft
<i>Méret: 144x197 mm, oldal: 231, kötés: kartonált</i>	
Szabadon halok meg (<i>Noble Alexander–Kay D. Rizzo</i>)	1190 Ft
<i>Méret: 149x207 mm, oldal: 244, kötés: kartonált</i>	

VERSESKÖTET, KÖLTÉSZET

Kereszten irgalom (<i>Páskulyné Kovács Erzsébet</i>)	460 Ft
<i>Méret: 116x200 mm, oldal: 272, kötés: tábla</i>	
Páskulyné Kovács Erzsébet versei I–II.	4400 Ft
<i>Méret: 115x180 mm, oldal: 872, kötés: kartonált</i>	
Páskulyné Kovács Erzsébet versei I–II.	5800 Ft
<i>Méret: 118x186 mm, oldal: 872, kötés: tábla</i>	
Csendes csodák (<i>Reményik Sándor istenes versei</i>)	1890 Ft
<i>Méret: 115x180 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	
Futás (<i>Füle Lajos</i>)	690 Ft
<i>Méret: 129x188 mm, oldal: 104, kötés: tábla</i>	
Kisvers nagymesterek (<i>Reisinger János</i>)	1400 Ft
<i>Méret: 223x210 mm, oldal: 112, kötés: tábla</i>	

Reményik Sándor összes verse I–II. kötet (<i>Kálvin Kiadó</i>)	3900 Ft
<i>Méret: 137x205 mm, kötés: tábla</i>	
Természet és ember a Biblia és a költészet tükrében (<i>Szabó Attila–Takács Gábor</i>)	3450 Ft
<i>Méret: 240x233 mm, oldal: 168, kötés: tábla</i>	

GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI IRODALOM

16 részes tanulmányosorozat	200–200 Ft
<i>Méret: 167x241 mm, oldal: 80–104, kötés: irkatüzött</i>	
A teremtéstől a szivárványig (kifestő)	600 Ft
<i>189x280 mm, oldal: 160, kötés: irkatüzött</i>	
A róka nyomában (<i>Marion Gitt</i>)	500 Ft
<i>Méret: 124x183 mm, oldal: 72, kötés: kartonált</i>	
A szivárvány színei	550 Ft
<i>Méret: 162x240 mm, oldal: 80, kötés: irkatüzött</i>	
Az első képes Bibliám (magyar-angol)	1430 Ft
<i>125x175 mm, oldal: 256, kötés: tábla</i>	
Az én képes Bibliám	800 Ft
<i>248x174 mm, oldal: 190, kötés: tábla</i>	
Az én képes Bibliám (angol)	800 Ft
<i>248x174 mm, oldal: 190, kötés: tábla</i>	
Az özőnvíz (kifestő)	300 Ft
<i>Méret: 167x234 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Bibliai jellemtulajdonságok	300 Ft
<i>Méret: 227x167 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Bibliai kifestő	300 Ft
<i>Méret: 167x230 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Bibliai történetek	350 Ft
<i>Méret: 239x165 mm, oldal: 48, kötés: irkatüzött</i>	
Életed forrása (mindennapi gondolatok)	1650 Ft
<i>Méret: 143x201 mm, oldal: 408, kötés: kartonált</i>	
Énekgyűjtemény gyermekeknek	685 Ft
<i>Méret: 201x141 mm, oldal: 88, kötés: irkatüzött</i>	
Fehérke (<i>Farkas Jánosné</i>)	600 Ft
<i>Méret: 162x237 mm, oldal: 56, kötés: kartonált</i>	
Ha az állatok beszélni tudnának (<i>W. Gitt–K. H. Vanheiden</i>)	500 Ft
<i>Méret: 109x167 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Kincsek a tengernél (<i>Sally Streib</i>)	620 Ft
<i>Méret: 146x204 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Kirándulás Jézussal I–II. (<i>Jim Feldbush</i>)	980–980 Ft
<i>148x208 mm, oldal: 375, kötés: kartonált</i>	

Lépések a boldogság felé	150 Ft
<i>Méret: 227x166 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Misi azt kérdezi, miért...? (Sally Pierson Dilloh)	620 Ft
<i>Méret: 130x201 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	
Példázatban mondtam	150 Ft
<i>Méret: 232x168 mm, oldal: 48, kötés: irkatüzött</i>	

NAPTÁR

Falinaptár 2006 (Élet és Egészség Kiadó)	580 Ft
<i>200x287 mm</i>	
Jó pásztor naptár 2006 (Evangéliumi Kiadó)	390 Ft
<i>110x226 mm</i>	

CD-ROM KÖNYV

A szeretet bibliai tanításai CD	1800 Ft
BIK-könyvtár 1.0	1800 Ft
Döntő bizonyíték CD	1800 Ft
Élet és egészség CD	1800 Ft
Bibliai atlasz CD	2990 Ft

ZENEI CD

Hitünk énekei CD	2200 Ft
<i>2 db CD (mp3-as formátum), műanyag tokban</i>	

KOTTA

Hitünk énekei	1100 Ft
<i>Méret: 122x186 mm, 393 ének, kötés: tábla</i>	
Hitünk énekei (spirálos)	1100 Ft
<i>Méret: 122x186 mm, 393 ének, kötés: spirál</i>	
Harminc kánon	200 Ft
<i>Méret: 208x297 mm, oldal: 38, kötés: irkatüzött</i>	

FOLYÓIRAT

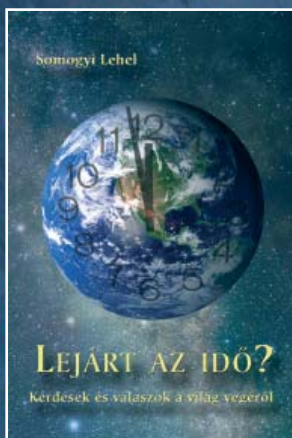
Az Idők Jelei (negyedéves gyülekezeti lap)	280–350 Ft
Útjelző (negyedéves ifjúsági lap)	250 Ft
Jó Hír (bibliai folyóirat, 1990–2003)	50–100 Ft

TRAKTÁT, SZÓRÓLAP

A Bibliáról röviden (<i>Cserbik János</i>)	70 Ft
<i>Méret: 149x210 mm, oldal: 12, kötés: irkatúzott</i>	
Az imádság kiváltsága	15 Ft
<i>Méret: 100x210 mm, oldal: 6</i>	
Én vagyok I. (<i>Barati Lilla</i>)	45 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 12, kötés: irkatúzott</i>	
Gyászol a Föld (<i>Soós Attila</i>)	30 Ft
<i>Méret: 200x290 mm, oldal: 8</i>	
Jobb lett a világ?	25 Ft
<i>Méret: 200x290 mm, oldal: 4</i>	
Nyitott szemmel '99	10 Ft
<i>Méret: 210x297 mm, oldal: 8</i>	
Üzenetek (bátorító Biblia-versek)	100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 48, kötés: irkatúzott</i>	
„Mit mond a Biblia” (1–10. szám)	12 Ft/db

KÉPESLAP, KÖNYVJELZŐ, BIBLIA-TOK

Képeslap	30 Ft
Könyvjelző	20 Ft
Mágneses könyvjelző	40 Ft
Biblia-tok – nagy családi, kemény	2900 Ft
Biblia-tok – nagy családi, puha	1400 Ft
Biblia-tok – zseb, kemény	2300 Ft
Biblia-tok – zseb, puha	1000 Ft

Somogyi Lehel

LEJÁRT AZ IDŐ?

Kérdések és válaszok a világ végétől

Megfontoljuk-e a jövőért aggódók gondolatait, vagy felejtjük el a globális méretű problémákat? Merre tart a világunk? Földi aranykor-szak vár ránk, vagy a „vég” felé közeledünk? Kinek van igaza a kérdésben, és mi a Biblia álláspontja? Tartanunk kell-e a „világvégétől”? Ha igen, hogyan készülhetünk fel rá? Mi lesz és egyáltalán lesz-e valami utána?

A könyv szerzője a természettudományok és a Szentírás segítségével keresi a választ ezekre a kérdésekre, miközben a tények feltárásán túl igyekszik reményt nyújtani az olvasónak.

Ára: 1100 Ft

Reisinger János

A BIBLIA AZ IMÁDATRÓL

Az emberi döntéseknek és a nyomukban járó érzelmi megnyilvánulásoknak különböző fokozataik vannak mind a jó, mind a rossz irányban. Hála, tisztelet, imádat – így sorakoznak föl az előbbi lépcsősoron; irigység, vádolás, harag, gyűlölet – így az utóbbin.

A kiadvány e fokozatok közül az elsőnek említetteket teszi vizsgálat tárgyává.

Ára: 140 Ft

BIK Könyvkiadó

1121 Budapest, Remete u. 16/A. Tel.: 06-1/391-0181, 06-20/379-6020

E-mail: bik@bibliakiado.hu, online megrendelés: www.bibliakiado.hu

